Satanism

GHID PENTRU ÎNCEPĂTORI PRIVIND CULTUL RELIGIOS AL LUI SATAN ȘI AL DEMONILOR

VOLUMUL I: FILOZOFIE

DE

FRATELE NERO

SATANISM

GHID PENTRU ÎNCEPĂTORI PRIVIND CULTUL RELIGIOS AL LUI SATAN
ȘI AL DEMONILOR

Volumul I: Filosofie

DE
FRATELE NERO

Cuprins

Prefață
Introducere
I. Satana
II. Satan și demonii: un fapt obiectiv al Universului
III. Unitatea Satanică și Anticristul
IV. Pacte cu Satana și demonii
V. Viața de apoi
VI. Sunt satanist?
VII. Importanța de a te apăra pe tine însuți și pe Satana
VIII. Satanismul, familia și copiii
IX. Sataniști adolescenți
X. Practică solitară vs. aderarea la un coven
XI. Lipsa de onoare, loialitate și respect în comunitatea satanică
XII. Satanismul modern, Anton Lavey și Biblia satanică
XIII. Utilizarea etichetei „Creștinism invers”
XIV. Importanța ținerii unui jurnal magic
XV. Cărți despre satanism
XVI. Rugăciunea zilnică
XVII. Căsătoria, sexul și relațiile
XVIII. Sacrificiul animalelor
Anexă: Texte sfinte ale yezidiților
Al-Jilwah
Poemul în laudă șeicului Adi
Comentariul Al-Jilwah

Din ceasul copilăriei n-am mai fost
Cum erau și alții — nu am văzut
După cum au văzut și alții — nu am putut aduce
Pasiunile mele dintr-un izvor comun.
Din aceeași sursă pe care nu am luat-o
Tristețea mea; nu m-am putut trezi
Inima mea se bucură la același ton;
Și tot ce am iubit, am iubit singur.
Apoi — în copilăria mea — în zori
Dintr-o viață extrem de furtunoasă — a fost desenată
Din fiecare adâncime a binelui și a răului
Misterul care mă leagă încă:
Din torent, sau din fântână,
De pe stânca roșie a muntelui,
Din soarele care se rostogolea în jurul meu
În nuanța sa aurie de toamnă—
Din fulgerul de pe cer
Pe măsură ce trecea pe lângă mine în viteză—
Din tunet și furtună,
Și norul care a luat forma
(Când restul Raiului era albastru)
Un demon, în opinia mea.

Edgar Allan Poe,
Singur

PREFAȚĂ

Aș spune cu siguranță că această carte pe care o ții acum în mâini a fost de mult așteptată și aș ști mai bine decât majoritatea. L-am întâlnit prima dată pe autor, Fratele Nero, acum mai bine de opt ani. Eram nou în satanism la acea vreme și am avut norocul să dau peste Nero și să devin elevul său. Pe măsură ce anii au trecut, am ajuns să lucrez cu Nero la multe proiecte, unele mai reușite decât altele. În cele din urmă, am îndeplinit rolul de asistent personal oficial (și uneori neoficial) de multe ori, continui să o fac din când în când și probabil că o voi face întotdeauna.

Nero și-a început viața ca satanist la vârsta de doisprezece ani și, contrar a ceea ce ar putea spune mulți dintre detractorii săi, satanismul său nu a fost rezultatul unei rebeliuni împotriva unei educații creștine stricte. De fapt, copilăria sa a fost practic lipsită de orice spiritualitate serioasă și semnificativă, creștină sau de altă natură. În schimb, Nero și-a dedicat viața lui Satan și cauzei Sale ca urmare a unei revelații spirituale personale, ceea ce se întâmplă mai des în satanism decât s-ar crede.

Ultimii douăzeci și cinci de ani din viața lui Nero l-au pregătit din plin pentru a scrie un volum precum acesta. După ce a petrecut timp ca inițiat atât în OTO (Ordo Templi Orientis), cât și în Templul lui Set, Nero și-a dat seama curând că aceste instituții nu erau vehicule adecvate pentru convingerile sale religioase și, astfel, în 1992, și-a fondat propriul organism religios: HOME (Horned Order's Magickal Existence). Spre deosebire de OTO și Templul lui Set, HOME a fost organizat ca un organism satanist dedicat cultului religios tradițional al Diavolului, în loc să fie în primul rând un ordin magic.

De-a lungul anilor, HOME a cunoscut multe suișuri și coborâșuri. M-am implicat în HOME în 2002 și am încercat tot posibilul să-l ajut pe Nero să-și îndeplinească visele. Cu toate acestea, în ciuda ajutorului meu și al altora, nu a fost suficient pentru a salva HOME de la dispariția sa finală în 2004.

De atunci, Nero a păstrat un profil discret, mulțumindu-se să-și continue slujirea prin publicarea regulată a predicilor audio. Adică, până acum. Nero a decis în sfârșit să înceapă să-și păstreze învățăturile în format tipărit, lucru pe care mulți oameni, inclusiv eu, l-au îndemnat pe Nero să-l facă de ani de zile. Această carte este diferită de orice altă carte publicată despre teoria și practica satanismului tradițional. Nero nu se ține de râsete, nu spune prostii și nu te va râde. Poate că te va șoca, poate chiar te va deranja,

dar cu siguranță nu te va plictisi și nu va rata să-ți arate gândurile unui om care și-a dedicat cu adevărat viața și sufletul Domnului Întunericului.

Dacă nu sunteți familiarizați cu modul de gândire al lui Nero, nu vreau să diminuez impactul ideilor sale analizându-le în continuare înainte de a le citi cu propriile sale cuvinte. Mulți sataniști care citesc această carte s-ar putea să nu fie de acord cu câteva sau cu multe dintre lucrurile spuse aici. La naiba, eu însumi nu sunt complet de acord cu TOATE opiniile lui Nero, dar un lucru este sigur: acest om nu glumește. El practică tot ce predică (și chiar mai mult, de altfel). Așadar, fără alte divagații din partea mea, sunt mândru să vă prezint prima carte a fratelui Nero, un om care a fost cândva Marele meu Preot, este acum șeful meu la Devil's Mark Publishing și care va fi întotdeauna un prieten profund iubit și prețuit. Ca să citez un celebru tip chel mort: „Iată gândirea satanică dintr-un punct de vedere cu adevărat satanic.”

- FRATELE OBITUS

INTRODUCERE

DE-A LUNGUL anilor, au fost scrise multe cărți pe tema satanismului, dar foarte puține dintre ele au fost prezentate din perspectiva celor care îl venerează cu adevărat pe Satan. În opinia mea, nu a existat niciodată o carte care să analizeze în profunzime credințele și practicile religioase ale celor care îl venerează pe Satan sau care să ofere o bază cosmologică și teologică adecvată pentru aceste credințe.

De cele mai multe ori, atunci când se scriu cărți sau se produc documentare despre satanism, rareori se menționează pe cei dintre noi care cred în existența literală a lui Satan și îl venerează ca pe un zeu al nostru. Nu numai că acești cineaști și scriitori nu ne menționează, dar mulți dintre ei se comportă ca și cum nici măcar nu am exista. În mintea lor, oamenii care îl venerează pe Satan par a fi la fel de mult un mit sau o superstiție pe cât cred ei că este Satan însuși. Imaginea Închinătorilor la Diavol, așa cum unora le place să ne numească, este atât de negativă încât multor oameni din societatea noastră le este aproape imposibil să creadă că cineva s-ar închina de bunăvoie lui Satan. Nu le trece niciodată prin minte că poate percepția lor despre Satan sau sataniști este incorectă sau că ar fi putut fi greșit informați despre ceea ce credem și de ce.

Dacă Satan alege să nu răspundă cuiva care îl strigă sau nu simte nevoia să-și dovedească existența ateilor, oamenilor de știință sau scepticilor obișnuiți, nu înseamnă că nu există. Pur și simplu înseamnă că, dintr-un motiv sau altul, Satan a ales să nu se dezvăluie acestor oameni. La fel ca noi, spiritele demonice pot alege cu cine vor să comunice. Nu au nicio obligație să se dovedească pe sine sau existența lor. Nu trebuie să se justifice față de nimeni, mai ales față de oamenii care nu au niciun respect pentru ele.

Scopul principal al acestei cărți este de a promova venerarea religioasă a lui Satan ca o credință serioasă și un mod de viață. Scopul meu secundar în scrierea acestei cărți este de a păstra abordarea HOME* față de satanismul tradițional. Sper că această carte vă va oferi o mare parte din informațiile de care veți avea nevoie pentru a începe pe calea voastră în satanism. De asemenea, sper că vă va oferi informațiile de care aveți nevoie pentru a începe să-i faceți pe Satan și demonii săi o parte importantă a vieții voastre de zi cu zi, pentru că despre asta este vorba închinarea la Satan - construirea unei relații cu Satan și demonii săi. A practica satanismul fără a dezvolta o relație cu Satan și celelalte spirite demonice este ca și cum ai bea bere fără alcool. Care este rostul? Nu obțineți nimic din asta.

De-a lungul anilor, am întâlnit mulți sataniști și i-am văzut pe mulți dintre ei devenind obsedați de obținerea cunoașterii, a puterii sau a acelui secret ocult care îi va transforma în mari magicieni. Majoritatea dintre ei trec cu vederea cel mai important secret ocult dintre toate, și anume construirea unei relații cu Satana și Demonii.

Pentru a construi această relație, trebuie să fii capabil să te umilești suficient pentru a accepta că există forțe și ființe în acest univers mai bine informate și mai puternice decât tine. De asemenea, trebuie să înțelegi că Satana și Demonii nu sunt zâne nașe sau duhuri care îți vor îndeplini fiecare dorință. Sunt entități spirituale care au personalități individuale și preferințe personale, la fel ca și noi, iar stabilirea unei conexiuni cu ei și dezvoltarea unei înțelegeri a lor necesită timp. Această relație este în ambele sensuri, iar dacă îi ajuți, ei te vor ajuta. Dacă le arăți respect, de cele mai multe ori vor face același lucru în schimb.

Legătura spirituală despre care vorbesc nu este ceva ce poți obține alăturându-te unui grup satanic sau citind cărți despre satanism. Este o conexiune care există între fiecare satanist individual și spiritele demonice. Nu o poți descrie sau chiar înțelege dacă nu ai experimentat-o niciodată pe pielea ta. Este un dar pe care numai Satan îl poate oferi. Acesta este adevăratul secret al acestei religii. Este singurul lucru care îi distinge pe adevărații sataniști de oamenii cărora le place să se îmbrace în robe negre și să poarte pentagrame doar pentru că li se pare că Satan este cool.

Dacă ai întreba orice satanist tradițional serios cum este, ți-ar spune fără excepție că satanismul tradițional este una dintre cele mai dificil de practicat religii. Ca satanist tradițional, ești cu adevărat un proscris în ochii majorității oamenilor din societatea noastră. Nu numai că ești persecutat de creștini și atei pentru ceea ce crezi, dar este probabil să fii criticat de sataniștii moderni, wiccani, thelemiți și nenumărate alte grupuri religioase, pur și simplu pentru că îl venerezi pe Satana. Singurul grup pe care publicul larg îl urăște mai mult decât ne urăște pe noi sunt supremaților albi.

Cu siguranță nu veți primi niciun argument din partea mea că Satanismul tradițional este una dintre cele mai dificil de urmat religii, din cauza impresiei negative pe care publicul o are despre religia noastră. Cu toate acestea, pot spune, de asemenea, cu toată sinceritatea că Satanismul tradițional poate fi una dintre cele mai satisfăcătoare și înălțătoare călătorii spirituale pe care le puteți face. Adică, dacă înțelegeți că există cu adevărat o frumusețe autentică în lucrurile pe care societatea noastră le numește rele și o lumină în întuneric, și că numele Lui este Satan. A avea o relație cu

Satan este mult mai important pentru mine decât orice mi-ar putea pune cineva îndurare.

Existența magică a Ordinului Coarne. O biserică tradițională de satanism fondată de Fratele Nero în 1992. A servit ca Mare Preot al acestei organizații până la desființarea acesteia în 2005. – ED.

CAPITOLUL I

SATANA

TOATĂ LUMEA întreabă mereu „De ce îl venerezi pe Satan?” Și, de obicei, este vorba de o persoană care este complet uluită de ideea că cineva s-ar putea închina lui Satan, fie pentru că este creștin, fie pentru că este cineva care a crezut în atitudinea creștină față de Satan. În acest capitol, voi dedica puțin timp pentru a vă explica puțin despre credințele pe care se bazează filosofia noastră, credințele pe care le consider a fi adevărul. Și vreau să înțelegeți că lucrurile despre care scriu în acest capitol sunt, în opinia mea, realitatea obiectivă a universului.

Motivul pentru care îl venerez pe Satana, motivul pentru care predau ceea ce fac și motivul pentru care această carte se află aici este pentru că eu cred că Satana, în forma sa luciferiană, i-a dat omenirii cunoaștere, înțelepciune și conștiință de sine. El, împreună cu ceilalți Demoni (pe care unii oameni îi numesc Nefilimi sau Observatori), a plantat sămânța medicinei, științei și tehnologiilor moderne pe care le avem astăzi. Indiferent de numele pe care vreți să le dați, acești Demoni au oferit omenirii o adevărată înțelegere a propriului potențial. Ne-au dat capacitatea de a gândi singuri.

Dar cel mai important, ne-au dat conștiință de sine și libertate și ne-au oferit capacitatea de a înțelege universul și lumea din jurul nostru și de a ne dezvolta intelectul. Având în vedere acest lucru, îi venerăm ca o modalitate de a arăta respect și apreciere și de a ne aminti de darul conștiinței de sine pe care ni l-au dat, pentru că credem că fără Satan și Demoni, omenirea nu ar fi altceva decât sclavi fără minte ai zeului iudeo-creștin.

Mulți oameni vor spune: „Ăsta e creștinism invers!”, dar nu-mi pasă ce cred acei oameni. Nu-mi pasă dacă ei cred că suntem creștini inversați. Nu-mi pasă de opiniile lor, pentru că din ceea ce am trăit, din ceea ce am văzut cu ochii mei și din propria mea practică rituală, cred că acesta este adevărul și voi predica adevărul.

Acum știu că s-ar putea să vă spuneți: „Ei bine, de unde știu că predicați ceea ce credeți cu adevărat și că nu este doar o șmecherie sau ceva ce faceți doar pentru a atrage atenția?” Oricine mă cunoaște vă va spune că tot ceea ce spun în această carte cred și trăiesc după el, și acesta este întregul motiv pentru care am scris această carte. Lucrurile în care cred pot fi

controversate, dar nu sunt controversate doar de dragul de a fi controversate. Sunt ceea ce cred cu adevărat.

Dacă prezint în această carte o opinie controversată, nu o fac doar de dragul de a fi provocator. Este pentru că cred că există un motiv valid în spatele punctului de vedere pe care îl prezint și are un scop: fie să ne păstreze tradițiile religioase, fie să ne ajute să ne promulgăm credința religioasă. Nimic din această carte nu a fost scris doar pentru a șoca. Îmi doresc ca oamenii să înceapă să trăiască această religie, să trăiască aceste credințe și să aplice aceste idei în practică, pentru că cred că asta este ceea ce îi lipsește comunității satanice.

Fără Satan, omenirea nu este nimic, deoarece zeului iudeo-creștin nu-i place ca oamenii să aibă liber arbitru și nu-i place ca oamenii să facă ceva ce nu aprobă. Întregul motiv pentru care omenirea a fost creată, conform tradiției noastre particulare de satanism, a fost să fie sclavă a lui Iehova, iar puterea de a exista își dobândește puterea prin rugăciune, vinovăție și închinarea altruistă a adepților săi. În Apocalipsa 4:8[1] vedem un exemplu al dorinței constante a zeului creștin de laudă și închinare. Acesta este un semn al narcisismului său, dar implicațiile spirituale merg mult mai adânc decât atât.

Noi credem că această laudă și închinare constantă este sursa puterii zeului creștin, care îi permite să continue să existe. Fără această închinare și laudă constantă din partea îngerilor săi, a adepților săi și a altor ființe spirituale, el ar înceta să existe și nu ar avea nicio influență asupra lumii așa cum o știm. Versete suplimentare, cum ar fi Apocalipsa 4:10[2], ne oferă o indicație despre cum ar fi o viață veșnică în Rai, satisfăcându-și egoul și fiecare capriciu pentru eternitate, și cine, fiind în mințile lui, ar vrea cu adevărat să facă asta? Credem că acesta este chiar motivul pentru care Satana și îngerii săi au părăsit tărâmul ceresc. De ce ar vrea ființele cu un nivel atât de superior de inteligență să se supună sclaviei zeului creștin?

Satan, pe de altă parte, nu își obține puterea doar din venerarea adepților săi, ci și din ofrandele sacrificiale, activitatea sexuală și alte emoții umane naturale. De secole, este larg acceptat faptul că Satan și Demonii își obțin energia din actul sexual care are loc în timpul ritualurilor, precum și din toate emoțiile umane care vin odată cu acesta. Energia pe care o obțin din ofrandele sacrificiale este derivată din forța vitală a sacrificiului oferit.

Informațiile pe care le prezint în această carte despre sacrificiu și despre modul de a-l venera pe Satan se bazează pe experiența practică a mea și a altor sataniști pe care îi cunosc, pe lângă informațiile furnizate de cei care

au venit înaintea noastră, cum ar fi vrăjitoarele medievale. Avem oameni care își bazează întregul site web, credința religioasă, filosofia și grupul pe ceea ce citesc și numai pe ceea ce citesc. Nu prea multe dintre acestea se bazează pe experiența practică și asta aș vrea să văd schimbându-se. Lucrurile pe care le aduc în discuție sunt lucruri pe care le-am experimentat direct și pe care le știu a fi adevărate datorită acelei experiențe. Fie că mă crezi sau nu, depinde în întregime de tine și fiecare are dreptul la propriile opinii, dar pentru mine, acesta nu este un joc. Nu este o glumă. Nu este ceva ce fac pentru a mă distra.

Sunt satanist când mă trezesc dimineața. Sunt satanist când mă culc seara. Opiniile și credințele mele nu se bazează pe popularitatea lor sau pe faptul că oamenii citesc această carte. Fie că o citesc zece oameni sau o mie, nu contează. Mesajul va fi întotdeauna același. De ce? Pentru că am o putere superioară căreia îi răspund, și anume Satana, iar opiniile lui nu se schimbă în funcție de opiniile oamenilor, de ce este popular pe internet sau de cine are cel mai bun site web săptămâna aceasta. Rămân la fel.

Doar pentru că cineva se pricepe la promovarea unei filozofii pe care o numește satanism nu înseamnă că de fapt este. Cineva trebuie să fie aici și să spună adevărul, și să-l spună așa cum este, iar dacă studiezi și faci ritualurile, vei descoperi că exact asta fac și eu. Adevăratul secret al satanismului, dacă vrei, este că indiferent câte ritualuri faci, indiferent cât de scumpă este roba ta și indiferent la ce organizații te alături, nu se ajunge la nimic fără a construi o relație cu Satan și demonii săi. Această relație nu este ceva ce poți cumpăra sau pe care o organizație ocultă ți-l poate vinde. Este fie ceva ce ai cultivat, fie nu ai cultivat.

Dacă Demonii nu vor să comunice cu tine, nu vor. Dacă vor, o vor face. Și dacă vor să dezvăluie adevărul a ceea ce spun, pot. Nu stă în puterea mea să-ți dovedesc că ceea ce îți spun este adevărat. Singurul lucru pe care îl pot face este să predic mesajul și să sper că Satana îi călăuzește pe oamenii potriviți către această carte și să sper că, scriind această carte, ți-am oferit informații care te vor ajuta. Dacă am făcut ceva pentru a ajuta o persoană să-și schimbe atitudinea, abordarea și modul în care gândește și să-l respecte pe Satana și pe Demoni mai mult decât a făcut-o în trecut, atunci mi-am făcut treaba.

DARUL LUI SATAN PENTRU OMENIRE

Ca urmare a acestei cunoștințe pe care Satana a dat-o omenirii, omul a putut gândi singur și a început să înțeleagă, datorită noii sale conștiințe de sine, că existau și alte moduri de a privi lucrurile în afară de calea zeului creștin. Bineînțeles că acest lucru l-a înfuriat pe Iehova, așa că a pus blestemul morții muritoare asupra omenirii[3], a provocat dureri la naștere și a declarat război lui Satan, așa cum putem vedea clar în capitolul trei din Geneza[4]. Ca urmare a acțiunii lui Satan, este clar că pământul a fost schimbat într-un fel și spiritul omului a fost schimbat pentru totdeauna, deoarece solzii ignoranței îi căzuseră de pe ochi.

Unii sataniști au sugerat că acest eveniment, împreună cu alte lucruri, este motivul pentru care puterea lui Dumnezeu nu este la fel de evidentă în lumea de astăzi și de ce pare să se intereseze foarte puțin de treburile omenirii. Când Satan a alterat sufletul omenirii și tot ce există pe pământ, prin chiar această acțiune a devenit Domnul acestei lumi.[5] Odată ce lumea a fost alterată de Satan, Iehova a urât pământul și locuitorii lui, pentru că nu mai era cu adevărat al lui. Datorită liberului arbitru pe care ni l-a dat Satan, omenirea era liberă să facă orice dorea, inclusiv acele lucruri pe care Iehova le considera rele, iar acest lucru l-a făcut să regrete că ne-a creat, pentru că nu mai eram exclusiv creația lui - eram și ai lui Satan.[6]

MOTIVAȚIA LUI SATAN PENTRU A-L AJUTA PE OM

Multe confesiuni creștine promovează ideea că Satana este malefic, iar singura sa motivație pentru a interacționa cu omul este, în cele din urmă, distrugerea lui. Deși este naiv să presupunem că singura motivație a lui Satana pentru a ne ajuta a fost să ne elibereze de tirania zeului iudeo-creștin, noi nu credem că scopul intervenției sale a fost acela de a-l conduce pe om spre distrugerea sa. În opinia mea, scopul lui Satana este, în primul rând, să se protejeze pe sine, apoi pe demonii săi și, în final, pe noi. Pe lângă faptul că este foarte posibil ca Satana și demonii săi să fi interacționat în numele nostru pentru că simpatizau cu situația noastră dificilă, este clar că o altă motivație a fost aceea de a-i avea pe cei din omenire care simțeau o legătură cu Satana să-l ajute în războiul său împotriva zeului iudeo-creștin.

Este clar că Iehova se teme de un lucru mai presus de orice: unificarea omului[7], deoarece această unificare a omenirii cu unicul obiectiv de a-l

distruge pe Iehova și împărăția sa va asigura aproape victoria lui Satan, mai ales dacă unificarea este orchestrată și, în cele din urmă, condusă de Satan. De aceea, Satan spune în Al-Jilwah: „Dorința mea este ca toți adepții mei să se unească într-o legătură de unitate, pentru ca cei din afară să nu-i învingă.”[8] Dorința lui Satan de a implica omenirea în războiul său împotriva lui Dumnezeu și a îngerilor săi nu este rea; este doar o strategie bună. Orice general bun va folosi orice mijloace necesare pentru a-și asigura supraviețuirea sa și a soldaților săi.

Puterea pe care o are Satana, față de zeul iudeo-creștin, constă în faptul că nu este constrâns de concepte morale precum binele și răul. El își poate ajusta moralitatea pentru a se potrivi oricărei situații, asigurându-se astfel că poate lua cea mai potrivită decizie pentru circumstanțele care pot apărea și asigurând supraviețuirea sa și a adepților săi.[9] Principala sa prioritate este propria autoconservare, iar dacă vrei să continui să existi și să-ți menții propria putere, atunci vei face tot ce este necesar pentru a o păstra.

Trebuie menționat că membrii unui adevărat Coven ar trebui să își bazeze codul moral pe exemplul lui Satan. La fel ca Satan, sataniștii tradiționali nu au o morală ca atare. Avem „limite”. Morala este un lucru fix și neschimbat, precum Cele Zece Porunci. Limitele sunt principii pe care le avem și care pot fi ajustate în funcție de circumstanțele și situațiile care apar. De exemplu, puteți decide împreună cu partenerul dvs. să mențineți o relație monogamă, dar mai târziu aflați că partenerul dvs. nu poate concepe un copil. Un cuplu satanic s-ar adapta pur și simplu la situație și ar aduce un alt satanist în relație cu scopul de a avea un copil și apoi l-ar crește ca pe al lor.

Majoritatea cuplurilor satanice nu au acele obstacole morale pe care le-ar avea cei fără; de asemenea, în satanismul tradițional nu există nicio interdicție privind a avea mai mulți parteneri sexuali într-o relație. Spre deosebire de multe cupluri creștine care ar putea alege calea medicală și să utilizeze inseminarea artificială, un cuplu satanic este mai predispus să aducă un alt satanist și să-i lase însărcinați în mod tradițional. Procedând astfel, ei nu numai că trăiesc după morala în care pretind că cred, dar îi scutesc și de cheltuielile și bătaia de cap cauzate de necesitatea de a se supune unei proceduri medicale.

Mulți oameni întreabă: „Este Satana rău?” Dacă îl definim pe Satana printr-un cod moral creștin, atunci răspunsul este da, absolut. Dar dacă îl definim printr-un cod moral satanic, am spune că nu este rău. El este doar un realist care înțelege ce îl motivează cu adevărat pe om și îl face să tindă spre măreție. Dar dacă îi permitem lui Satana să se definească pe sine, el o

spune cel mai bine: „Particip la toate treburile pe care cei din afară le numesc rele, deoarece natura lor nu este așa cum o aprobă ei.”

RELAȚIA DINTRE SATAN ȘI DEMONII SĂI

Mulți oameni au concepția greșită că Demonii care îl slujesc pe Satan îl slujesc din frică sau pentru că sunt sclavii lui, dar nimic nu ar putea fi mai departe de adevăr. Relația dintre Satan și Demonii săi este foarte asemănătoare cu legătura dintre frați. Par să aibă o dragoste și o apreciere autentică unul pentru celălalt și sunt motivați de aceleași obiective, principalul dintre acestea fiind distrugerea zeului creștin și a adepților săi.
În satanismul tradițional, demonii sunt ținuți la mare preț și văzuți ca zei în sine, iar noi credem că a fi lipsit de respect față de orice demon ar fi același lucru cu a fi lipsit de respect față de Satana însuși. De aceea, unul dintre scopurile slujirii mele este de a readuce sărbătorile și tradițiile care erau odinioară respectate pentru spiritele principale din regatul lui Satan.[10] Structura ierarhică a Iadului nu a fost pusă în aplicare pentru a denota inferioritatea printre spirite, ci din necesitate. Așa cum regatele de pe pământ trebuie să aibă ordine, iar conducătorii lor trebuie să impună o structură, regatul lui Satan nu face excepție.

---

1 „Cele patru făpturi aveau fiecare câte șase aripi în jurul lui; și erau pline de ochi pe dinăuntru. Și nu se odihneau nici ziua, nici noaptea, și nu ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, Care era și este și Care vine.”
2 „Cei douăzeci și patru de bătrâni se aruncă înaintea Celui ce ședea pe tron și se închină Celui ce trăiește în vecii vecilor și își aruncă cununile înaintea tronului.”
3 Geneza 3:22-23: Domnul Dumnezeu a zis: „Iată, omul a ajuns ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul; acum, ca nu cumva să-și întindă mâna și să ia și din pomul vieții, să mănânce și să trăiască veșnic!” Domnul Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului ca să lucreze pământul din care fusese luat.
4 Geneza 3:14-19: Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Pentru că ai făcut aceasta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele câmpului; pe pântecele tău te vei târî și țărână vei mânca în toate zilele vieții tale. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.” Femeii i-a zis: „Îți voi înmulți foarte mult necazurile și zămislirea; cu durere vei naște copii; pofta ta se va îndrepta spre bărbatul tău, și el va stăpâni peste tine.” Și lui Adam i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care ți-am poruncit, zicând: „Să nu mănânci din el!”, blestemat este pământul din pricina ta; cu durere vei mânca din el în toate zilele

vieții tale. Spini și mărăcini îți va da și iarba câmpului; în sudoarea feței tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ; căci din ea ai fost luat, căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.
5 Efeseni 2:2: În care ați umblat odinioară după calea veacului acestuia, după domnul puterii văzduhului [Satan], a duhului care lucrează acum în copiii neascultării.
6 Geneza 6:5-6: Dumnezeu a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor inimii lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. Domnul S-a pocăit că a făcut pe om pe pământ și S-a întristat în inima Lui.
7 Geneza 11:6 Domnul a zis: „Iată, poporul este un singur popor și toți au o singură limbă; iată ce au început să facă; și acum nimic nu le va fi împiedicat să facă ce și-au pus în gând.”
8 „cei care sunt afară” se referă la oricine nu este satanist.
9 Particip la toate treburile pe care cei fără de Dumnezeu le numesc rele, deoarece natura lor nu este așa cum le place. (Al-Jilwah)
10 De exemplu, Astarot, Lilith, Belial, Abaddon etc.

CAPITOLUL II

SATAN ȘI DEMONII
O REALITATE OBIECTIVĂ A UNIVERSULUI

CÂND îi spui cuiva pentru prima dată că îl venerezi pe Satana, reacția lor este de obicei una de neîncredere. Oamenii cred că glumești sau că o faci doar pentru a atrage atenția. Majoritatea oamenilor, din cauza educației lor creștine, nici măcar nu pot înțelege că ar putea exista oameni cu o opinie diferită despre Satana și motivele sale. Aceste persoane nu își dau seama niciodată că există unii dintre noi care cred sincer că Biblia și transcriitorii ei sunt intenționat necinstiți în legătură cu faptele legate de crearea lumii și a lui Satana.

Pe lângă oamenii care nu pot trece dincolo de credințele creștine despre Satan, există și cei care refuză categoric să ia în considerare ideea că Satan ar putea exista cu adevărat din cauza propriilor experiențe religioase negative sau a lipsei de întâlniri spirituale. Prin urmare, acești indivizi se simt obligați nu numai să ignore orice dovadă care le este prezentată despre existența lui Satan, dar simt și că trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a-i minimaliza pe cei care chiar cred în el și îl venerează. Oamenii care cred deschis în existența literală a lui Satan și îl venerează sunt adesea caracterizați drept oameni înapoiați, ignoranți și necunoscători. Dar adevărul simplu este că nu oamenii care cred în lumea spiritelor sau în existența literală a lui Satan sunt ignoranți, ci indivizii care cred doar în ceea ce poate fi văzut în lumea fizică.

Oamenii au devenit atât de îndrăgostiți de tehnologie și absorbiți de lucrurile materiale, încât au devenit deconectați spiritual. După cum am auzit un autor spunând recent într-un interviu radio, cu cât omenirea devine mai avansată din punct de vedere tehnologic, cu atât suntem mai puțin conștienți spiritual. Sunt total de acord cu această opinie: oamenii care nu cred că există entități spirituale vor spune cuiva ca mine că nu există dovezi că Dumnezeu, Satana, îngerii sau demonii există. Dar ceea ce foarte puțini oameni înțeleg este că, pentru a avea experiențe spirituale puternice sau cel puțin pentru a le facilita apariția, ar trebui să vii la aceste experiențe cu o minte deschisă și cu dorința de a experimenta orice s-ar putea întâmpla. Asta nu înseamnă că individul trebuie să creadă în spirite pentru ca acestea să se facă cunoscute, ci doar că este mult mai ușor dacă nu există o barieră psihologică sau emoțională care să împiedice încercările sale de comunicare.

Pe măsură ce devenim mai avansați din punct de vedere tehnologic, trecem cu adevărat printr-o involuție spirituală. Se pare că am pierdut legătura cu vechile metode și originile creației noastre. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care mă concentrez pe aspectele religioase ale satanismului și pe venerarea lui Satan mai mult decât pe orice altă arie a religiei noastre. Cred că această conștientizare spirituală este cea de care sataniștii au nevoie disperată dacă speră să aibă vreo relație cu Satan sau să înțeleagă împărăția sa. Majoritatea sataniștilor care au experiență directă cu spiritele demonice înțeleg ceva ce mulți oameni non-spirituali nu înțeleg. Dacă te închizi în fața spiritelor demonice și le ignori, fie pentru că nu crezi, fie pentru că nu ești dispus să-ți faci timp din programul tău încărcat pentru a medita asupra acestor forțe, ei te vor ignora.

În momentul în care le recunoști, aceste forțe vor începe să ți se dezvăluie și vor începe să interacționeze în viața ta de zi cu zi. Vei începe să observi schimbări și vei deveni mai conștient spiritual de lucrurile care se întâmplă în jurul tău. Este ca și cum te-ai naște într-o realitate de a cărei existență nu știai, ca și cum un văl ar fi fost ridicat sau ca și cum niște solzi ar fi fost îndepărtați de pe ochi. Pe măsură ce timpul trece, vei începe să observi că există oameni care văd și înțeleg lumea spiritelor în moduri în care omul obișnuit nu o face și sunt conștienți de interacțiunile subtile ale spiritelor în evenimentele de zi cu zi, în același mod în care ești și tu.

Există unii oameni care refuză să recunoască realitatea lumii spiritelor, indiferent de câte dovezi le sunt prezentate. În opinia mea, Satana și Demonii săi sunt o realitate obiectivă a universului. Aproape fiecare cultură, indiferent de locația geografică sau religie, are echivalentul său al lui Satana și Demonii, iar relatările datează încă din istoria înregistrată. Simpla greutate a dovezilor anecdotice pare să facă absolut ridicol argumentul că Satana și Demonii săi sunt doar un mit sau doar creația unor oameni cu imaginație hiperactivă. Dar există oameni care încă refuză să recunoască existența lui Satana și a Demonilor săi pur și simplu pentru că amenință fantezia elaborată pe care și-au creat-o singuri.

Este un fapt binecunoscut printre mulți sataniști tradiționali că Demonii tind să se arate doar persoanelor suficient de deschise la minte pentru a le arăta respect. Dacă ești o persoană care îi disprețuiește, fie pentru că nu crezi în ei, fie pentru că crezi că știi deja totul, de cele mai multe ori nu ți se vor dezvălui.
Sunt entități spirituale care au emoții și aspirații la fel ca noi. Cu toate acestea, datorită intelectului lor superior și pentru că există de la începutul timpurilor, au învățat cum să se stăpânească pe ei înșiși într-un mod care le permite să aibă mult mai mult control asupra emoțiilor lor decât noi. De

asemenea, pare sigur să presupunem că, deoarece fac parte din scânteia inițială care a dat naștere la tot ceea ce putem înțelege, ar avea o înțelegere mai bună a universului și a modului în care acesta funcționează. Prin urmare, sunt capabili să manipuleze diverse legi universale pentru a face lucruri pe care le-am considera supranaturale.

De asemenea, nu ar fi nerezonabil să concluzionăm că, deoarece există de la începutul timpurilor, cel puțin așa cum le înțelegem noi, au jucat un rol activ în evoluția omenirii. Drept urmare, înțelegerea lor asupra rasei umane și a ceea ce ne motivează este mult mai amplă decât a noastră. Având în vedere toate acestea, este oare surprinzător că nu numai că au capacitatea, dar au și o dorință autentică de a ne vedea reușind și crescând?

Dacă privim dincolo de superstiția și prejudecățile creștine care înconjoară manuscrisele medievale precum Goetia, toate dovezile sugerează că acestea nu numai că sunt capabile, dar ne-au oferit îndrumare și instrucțiuni despre cum să ne înțelegem pe noi înșine, astfel încât să putem evolua ca specie. Trebuie menționat că nu vorbim atât de mult despre o evoluție corporală, ci mai degrabă despre una spirituală, însă mulți ar argumenta că Satana și Demonii au avut un rol în ambele.

CAPITOLUL III

UNITATEA SATANICĂ ȘI ANTICRISTUL

În acest capitol vom discuta despre unitatea satanică și despre Anticrist. Termenul Anticrist este folosit în acest capitol deoarece este un termen cu care oamenii sunt familiarizați și este cea mai simplă modalitate la care mă pot gândi pentru a descrie un lider spiritual satanic, astfel încât toată lumea să invoce aceeași imagine mentală. Dar permiteți-mi să fiu clar: nu vorbesc neapărat despre conceptul creștin de Anticrist. Deși liderul despre care vorbesc în acest capitol poate avea unele caracteristici similare cu Anticristul creștinilor, asta nu înseamnă că cred că acest lider are aceleași motivații sau aceleași dorințe de a distruge omenirea, așa cum este descris în Biblia creștină.

Mulți indivizi din comunitatea satanică par a fi obsedați de ideea unificării satanice. Par să creadă că pot face asta singuri, fără ajutorul lui Satan. Nu cred că putem face asta singuri, că ne putem uni ca o comunitate satanică. Vor exista întotdeauna oameni care cred că sunt cei mai mari și mai răi nenorociți din lume, pentru că așa sunt sataniștii. Toți sataniștii sunt egoiști. Toți sataniștii vor să fie în vârf. Acesta este un semn al unui satanist adevărat care are spiritul lui Satan în el. Vor să realizeze lucruri; vor să fie recunoscuți; vor să fie cineva.

Satana este cel care le-a insuflat acel sentiment de mândrie, sau cel puțin l-a recunoscut fără să-i judece, dacă erau persoane mândre înainte de a deveni sataniști. Așadar, ar fi nepotrivit din partea mea să-i judec pentru că au ego. Nu este nicio rușine să fii mândru de tine însuți, dar există o diferență între a fi mândru de tine însuți și a fi un idiot arogant. A fi mândru de tine însuți este o consecință a realizărilor pe care le-ai făcut în viață. Aroganța, pe de altă parte, înseamnă a fi mândru de tine însuți pe baza lipsei de substanță și a lipsei de realizări. Este nejustificată și nemeritată.

Din păcate, mult prea mulți oameni din comunitatea satanică sunt aroganți fără motive întemeiate. Ei cred că știu mai multe decât știu și își dau titluri pe care nu le-au câștigat și nici nu le merită, fie prin experiență, fie prin depășirea propriilor Demoni pentru a crește și a se consolida ca sataniști.

Aici se află esența problemei: toată lumea crede că are dreptul să fie lider, dar nimeni nu vrea să fie doar un urmaș. Liderii sunt la fel de buni ca și urmașii lor. Dacă nu ai pe nimeni care să te urmeze, atunci nu ești lider.

Dacă nimeni nu vrea să fie un urmaș, atunci nu există un pilon pe care să se bazeze comunitatea. Și dacă nu există un pilon, atunci nu există comunitate, iar titlul pe care ți-l dai de Mare Maestru al Universului nu înseamnă absolut nimic.

Prin urmare, comunitatea satanică este ca o haită mare de lupi fără un mascul alfa care să-i ghideze și să le arate calea. După cum știe toată lumea, o haită fără un mascul alfa și o femelă alfa va degenera încet într-o stare de haos, iar membrii haitei se vor întoarce unii împotriva altora dacă nu are un lider puternic care să o conducă. Este clar că acest lucru s-a întâmplat și se întâmplă încă în cadrul comunității satanice. Interesant este că Satan/Lucifer este atât masculin, cât și feminin, așa cum este simbolizat de utilizarea lui Baphomet, care este folosit pentru a reprezenta atât aspectele masculine, cât și feminine, active și pasive ale naturii lui Satan.

Este important de menționat că a spune că Baphomet reprezintă doar masculinul și femininul, sau doar natura activă și pasivă, ar fi o simplificare excesivă. Ceea ce este cu adevărat Baphomet este un simbol al tuturor aspectelor lui Satan într-o singură imagine, ceea ce este considerabil mai complex și mai indefinibil decât simpla afirmație că este un simbol al dualității lui Satan. El este androgin și, prin urmare, poate îndeplini ambele roluri în sine, ceea ce îl face un lider alfa perfect, iar până când Satan nu se va face cunoscut, cred că comunitatea satanică va continua să se devoreze singură.

Al-Jilwah spune că este dorința lui Satana ca noi să ne unim într-o legătură a unității. Majoritatea oamenilor nu își dau seama că este spus că este dorința lui. El nu a spus că se va întâmpla și eu nu cred că se va întâmpla fără intervenția lui directă. Este inutil pentru noi să încercăm să reparăm toate diferențele noastre într-o încercare de a ne uni, pentru că va exista întotdeauna cineva care crede că este mai bun decât toți ceilalți și încearcă să creeze conflict acolo unde nu este nevoie să existe.

Singura modalitate prin care comunitatea satanică își poate lăsa cu adevărat în urmă diferențele și se poate uni este prin intervenție supranaturală, ceea ce înseamnă că Satan însuși trebuie să pună mâna pe comunitate și să o îndrume spre unire. El va prelua controlul asupra tuturor adepților care îi jură credință și va face asta odată ce se va dezvălui și nu va lăsa nicio îndoială cu privire la existența sa literală.

În opinia mea personală, este probabil ca el să facă lumea conștientă de existența sa literală manifestându-se într-unul din trei moduri: corporal, spiritual sau prin posedarea unei ființe umane cu spiritul său, ceea ce ar fi

Anticristul sau liderul satanist despre care vorbesc. Unul dintre aceste trei lucruri trebuie să se întâmple, în opinia mea, înainte ca comunitatea satanică să se poată uni, dar, din moment ce Satan se mândrește cu faptul că este imprevizibil, s-ar putea să decidă să facă ceva complet diferit de lucrurile pe care le-am menționat mai sus.

Deși cred că este foarte probabil ca unul dintre aceste trei lucruri pe care le-am menționat să se întâmple, există întotdeauna acel element de imprevizibilitate atunci când ai de-a face cu Satana sau Demonii. Indiferent de forma în care alege să se manifeste, va fi evident că este Satana și va fi evident atât pentru adepții săi, cât și pentru cei care nu-i urmează. Nu va avea nevoie de un site web. Nu va trebui să convingă oamenii să-l urmeze. Simplul fapt că se manifestă în oricare dintre aceste forme va fi un eveniment atât de cosmic încât toți cei din lume îl vor simți și nu vor trebui să se întrebe dacă este Satana sau mesagerul său. Vor ști.

Ne concentrăm pe a ne trăi viața de zi cu zi și a lucra pentru cauza lui Satan fără a ne preocupa de Timpurile din Urmă, deoarece, spre deosebire de adepții tradițiilor religioase abrahamice, nu ne petrecem timpul obsedați de venirea Anticristului, a Armaghedonului sau a sfârșitului lumii. Credem că va fi atât de evident pentru toată lumea că Satan este manifest, încât atunci când îl vor vedea și îl vor auzi, nu va trebui să li se spună.

Toate titlurile false, toate organizațiile false și tot egoismul inutil care pătrunde în comunitatea satanică se vor evapora imediat, deoarece cei care îl urmează cu adevărat pe Satana vor recunoaște că adevăratul Maestru a venit și fie vor îngenunchea, fie vor fi eliminați. Odată ce Satana și-a pus casa în ordine, toți cei care îi jură credință vor ajuta la procesul de eliminare a tuturor celor care se opun voinței sale. Și odată ce Satana elimină gunoiul, va începe domnia eternă, fără opoziție, a împărăției sale.

CAPITOLUL IV

PACTE CU SATAN ȘI DEMONII

Niciun ghid despre practicarea satanismului tradițional nu ar fi complet fără o discuție despre pactele cu Satana și demonii. Când închei un pact cu Satana, asigură-te că îți scrii mai întâi pactul și gândește-te la ce vei spune și la ce te angajezi, pentru că, indiferent ce ai scrie, Satana te va ține cel mai probabil la litera pactului tău. Așadar, nu face promisiuni grandioase pe care nu intenționezi să le ții. Dacă ai fi deștept, ai putea să-ți scrii mai întâi întregul pact, să-l lași să stea peste noapte și să-l citești din nou a doua zi pentru a te asigura că ai formulat totul exact așa cum ai vrut.

Nu este nimic mai rău decât să-i faci promisiuni lui Satan și apoi să nu le ții, sau să faci promisiuni pe care mai târziu le regreți. De exemplu, am avut un prieten care i-a jurat lui Satan că nu va mai ieși niciodată cu o altă femeie, deoarece femeile îi stau în calea relației cu Satan. Așadar, a făcut un pact permanent cu Satan, că nu va mai ieși niciodată cu o altă femeie în viața lui, și a făcut-o în principal pentru că era supărat din cauza unei relații anterioare.

Un pact ca acesta nu este, evident, cea mai grozavă idee din lume, pentru că este aproape garantat că vei eșua în a-ți respecta angajamentul asumat la un moment dat în viață. Nici o perioadă de stres emoțional ridicat, în care este probabil să spui lucruri pe care le vei regreta mai târziu, nu este un moment bun pentru a face un pact cu Satana. Permiteți-mi să subliniez din nou: această poveste este un exemplu a ceea ce NU vrei să faci.

Dacă ai de gând să faci un pact cu Satana sau cu orice Demon, ar trebui să o faci numai după ce ți-ai făcut timp să te gândești la seriozitatea angajamentelor pe care ți le asumi și la posibilele consecințe care pot apărea ca urmare a acestor angajamente.

Acum haideți să vorbim despre diferitele tipuri de pacte pe care le poate face o persoană. Primul este dedicarea sufletului tău în slujba lui Satan, care este un pact etern ce este obligatoriu nu numai în această viață, ci și în viața de apoi și în viețile viitoare. După cum spune Al-Jilwah, „Nimeni nu va trăi în această lume mai mult decât timpul stabilit de mine; și dacă doresc, trimit o persoană a doua sau a treia oară în această lume sau în alta prin transmigrarea sufletelor.”

Primul lucru pe care ar trebui să-l știi despre un astfel de pact este că Satana poate modifica condițiile pactului după bunul plac și poate rupe pactul cu tine, dar tu, chiar dacă îți încalci cuvântul, nu poți rupe pactul cu el. Chiar dacă nu reușești să îndeplinești condițiile acordului pe care l-ai făcut, acest lucru nu invalidează contractul pentru sufletul tău. El ar putea fi de acord să te ajute în schimbul acelui dar, cu condiția să îndeplinești condițiile sale, dar dacă încalci aceste condiții sau acordul pe care l-ai făcut, nu înseamnă neapărat că sufletul tău nu mai este un dar pentru el. El încă deține sufletul tău, indiferent de ceea ce faci.

Satana sau Demonii vă pot permite să renegociați acordurile pe care le-ați făcut, dar dacă vi se permite să faceți acest lucru este în întregime la discreția lor, nu a dumneavoastră. Acest tip de pact nu este un pact temporar. Este un pact etern și nu are dată de expirare. Multe Grimoire medievale citează cazuri în care Diavolul a făcut un pact cu cineva pentru o perioadă determinată de timp - să zicem zece ani - și în acest timp, îi dă tot ce își dorește inima. La sfârșitul acestei perioade, persoana respectivă moare, iar sufletul îi aparține. Un exemplu de pact dependent de timp poate fi găsit în cartea lui Richard Cavendish, Artele Negre, publicată în 1967.[11] Potrivit autorului, acest pact trebuia să dureze o perioadă de douăzeci de ani.

Deși acest lucru poate fi un subiect excelent pentru filme și piese de teatru, cel puțin din experiența mea personală și a multor altor sataniști pe care îi cunosc, Satan nu funcționează așa. Odată ce faci un pact cu el, el vrea să muncești cât mai mult posibil pentru el cât timp ești în viață. Când faci un pact etern, îți iei angajamentul de a fi un slujitor și un mesager pentru el. Nu o faci în scopul de a obține bogăție materială sau faimă, sau cel puțin nu ar trebui să fii. Acum, nu îți sugerez că Satan nu ar putea sau nu face astfel de înțelegeri, dar eu personal nu am fost niciodată martor la un astfel de pact.

Motivul pentru care aduc asta în discuție este pentru că există oameni în comunitatea satanică care propovăduiesc că poți face un pact temporar cu Satana, aproape ca și cum a avea o relație cu Satana ar fi ca și cum a testa o mașină. Dacă nu-ți place cum se conduce, poți lua mașina înapoi. Dar permite-mi să te asigur: Domnul Întunericului nu e o mașină, iar dacă încerci să te pui cu Satana și să-l păcălești, vei ajunge de fiecare dată să pierzi.

Poți face un pact temporar cu Satana sau cu Demonii, dar de obicei nu este o înțelegere pentru sufletul tău sau o angajament față de slujba lor eternă. De obicei, este un pact temporar care se ocupă de ceva mai banal. De

exemplu, poți face un pact de a face ceva pentru un Demon în schimbul îndrumării sau al perspectivei sale, iar acel pact poate avea o limită de timp, dar un pact pentru sufletul tău nu are.

Dacă ai de gând să faci un pact cu Satana, cel mai bun moment pentru a face acest lucru este Halloween, deoarece considerăm că este cea mai sacră sărbătoare pentru Satana și ziua în care acesta este cel mai puternic. Dacă, din orice motiv, nu poți face un pact cu Satana de Halloween, asigură-te că o faci în cele mai întunecate luni ale anului. De exemplu, este preferabil orice moment între Halloween și echinocțiul de primăvară. Cu cât este mai aproape de Halloween când faci pactul, cu atât mai bine. Nimic în împărăția lui Satana nu vine fără un preț. Nu ar trebui să te obișnuiești să faci cereri lui Satana și Demonilor fără a oferi un fel de ofrandă în schimb. În cazul pactelor cu Satana și Demonii, este tradițional să oferi o parte din propriul sânge.

După ce ți-ai încheiat pactul, nu trebuie să-ți semnezi numele cu sânge. Poți să-ți semnezi numele cu un stilou sau o pană de scris și apoi să pui lângă nume o pată de sânge sau picături din rana pe care ai făcut-o. Acesta este modul în care se face de obicei un pact. Am auzit unii oameni sugerând că singura modalitate de a face cu adevărat un pact cu Satana este să scrii întregul pact cu sânge, precum și numele. Acest lucru nu este doar inutil, ci și impracticabil și este de obicei o indicație că probabil nu sunt sataniști practicanți, deoarece cantitatea de sânge necesară pentru a scrie un pact mediu ar fi excesivă, cu excepția cazului în care ar fi scurt. Asta nu înseamnă că este imposibil, ci doar ți-ar lua mult timp. Mă îndoiesc că majoritatea oamenilor care pretind că și-au încheiat pactul în acest fel l-au făcut de fapt.

---

11 Domnul și stăpânul meu Lucifer, te recunosc ca zeul și prințul meu și promit să te slujesc și să te ascult cât timp voi trăi. Și renunț la celălalt Dumnezeu și la Iisus Hristos, la sfinți, la biserica Romei și la toate sacramentele ei și la toate rugăciunile pe care credincioșii mi le-ar putea oferi; și promit să fac cât mai mult rău posibil și să-i atrag pe toți ceilalți la rău; și renunț la mir, la botez și la toate meritele lui Iisus Hristos și ale sfinților săi; și dacă nu reușesc să te slujesc și să te ador, aducându-ți omagiu de trei ori pe zi, îți dau viața mea ca fiind a ta. Făcut anul acesta și ziua aceasta. Semnat, Urbain Grandier. (351)

CAPITOLUL V

VIAȚA DE DUPĂ

DEOARECE omenirea, în general, se teme de moarte, toate religiile, indiferent de tradiție, trebuie să răspundă la o întrebare fundamentală: ce se va întâmpla cu noi când vom muri? Satanismul nu face excepție. Deoarece atât de mulți dintre noi am fost crescuți ca parte a unei tradiții iudeo-creștine, ne temem de ce ni se va întâmpla în viața de apoi.

Unii sataniști, precum LaVeyanii, au decis să răspundă la această întrebare spunând că nu există nimic dincolo de această viață. Nu există nicio lume spirituală care să ne aștepte și, prin urmare, a crede în orice entitate spirituală este un „vis spiritual iluzoriu”.

În satanismul tradițional, alegem să nu adoptăm o viziune atât de simplistă. Credem că doar idioții cred că nu există viață după moarte. Greutatea imensă a dovezilor anecdotice pare să sugereze că există o lume spirituală care ne așteaptă după moarte.

IAD

Iadul este un regat creat de Satana și condus de el, unde sataniștii merg să fie cu el și să fie răsplătiți pentru slujirea adusă lui atunci când mor. Este total separat și distinct de Lacul de Foc sau groapa fără fund a zeului creștin. Groapa fără fund sau Lacul de Foc menționat în Biblie este locul unde Iehova caută să-i pună pe cei care refuză să îngenuncheze în fața lui dacă se întâmplă să câștige bătălia finală.[12]

Există dovezi care sugerează că există multe domenii în cadrul împărăției lui Satan, dar pentru că considerăm că ar fi imprudent să discutăm structura împărăției lui Satan și natura acestor domenii, nu le vom discuta aici.

SOARTA POST-MORTEM A NON-SATANIȘTILOR

Noi credem că atunci când sataniștii mor, vor locui cu Satana în regatul său, iar cei care sunt loiali zeului creștin vor fi cu el în regatul său și vor rămâne acolo până la bătălia finală. Persoanele de diferite religii vor fi plasate într-o stare de purgatoriu până chiar înainte de bătălia finală, moment în care li se va permite să aleagă de partea cărei părți vor lupta.

RECOMPENSE ȘI PEDEPSE

Pe lângă cele mai evidente întrebări, care sunt „Crezi în existența literală a Iadului?” și „Este un lac de foc?”, următoarea întrebare este „Își va răsplăti Satana slujitorii loiali și îi va pedepsi pe cei neascultători?”.

Al-Jilwah, Mashaf Resh și Cartea Legii abordează aceste întrebări. „Îi răsplătesc pe urmașii lui Adam și îi răsplătesc cu diverse recompense pe care numai eu le cunosc.” (Al-Jilwah cap. II) „Toate comorile și lucrurile ascunse îmi sunt cunoscute; și, așa cum îmi doresc, le iau de la unul și le dăruiesc altuia.” (Al-Jilwah cap. III) „Cine moare în dragostea mea, îl voi arunca / În mijlocul Paradisului, prin voința și plăcerea mea; / Dar cel care moare fără să mă ia aminte / Va fi aruncat în tortură, în mizerie și suferință.” (Poemul în lauda șeicului Adi, versurile 64-67).

„Cel care moare fără să-mi amintească de mine” se referă, cel mai probabil, la cei care refuză să-i recunoască existența literală și să-i acorde respectul pe care îl merită, iar el arată clar că ceea ce îi așteaptă nu va fi plăcut. Capitolul II din Cartea Legii este asociat cu Hadit, pe care Crowley îl asociază cu Satana. „Plecați! batjocoritorilor; chiar dacă râdeți în onoarea mea, nu veți râde mult: atunci, când veți fi triști, să știți că v-am părăsit.”

Mashaf Resh adoptă aceeași linie față de cei care neagă existența lui Satan. „O, dușmanii mei, de ce mă tăgăduiți? O, oameni, nu mă tăgăduiți, ci supuneți-vă.” („Poemul în lauda șeicului Adi”, versurile 61-62) Până în acest moment, Satan a fost milostiv cu cei care au fost lipsiți de respect și i-au batjocorit însăși existența, dar nu cred că va fi întotdeauna așa.

REÎNCARNARE

În tradiția noastră particulară de satanism, credem într-o anumită măsură în reîncarnare, cu excepția faptului că nu credem că privilegiul reîncarnării

este acordat tuturor sataniștilor. Credem că Satana alege după propria sa voință pe cine va trimite înapoi și în ce scop.[13]

Credem că oamenii care au fost creați special pentru a răspândi mesajul său se vor întoarce iar și iar în diferite încarnări pentru a continua să răspândească cuvântul său de-a lungul secolelor, dar cine sunt aceștia, când și sub ce formă se vor întoarce depinde de Satan și de discreția sa exclusivă. De-a lungul anilor, am întâlnit mulți oameni care au amintiri foarte distincte despre faptul că au fost în regatul lui Satan și care cred că s-au reîncarnat pentru a-l sluji pe Satan și pentru a-i predica filosofia, și aproape întotdeauna sunt sataniști tradiționali (sau închinători ai diavolului). Relatările lor sunt foarte asemănătoare. De obicei, li s-a dat de ales dacă să se întoarcă sau nu. De asemenea, își amintesc adesea că au fost pe pământ de mai multe ori, iar unii dintre ei sunt capabili să-și povestească viețile trecute în detaliu, incluzându-și chiar și numele din ultima lor încarnare.

Datorită poveștilor pe care le-am auzit, cred în reîncarnare mult mai mult decât înainte. Cred că persoanele care sunt sataniști tradiționaliști sau închinători ai diavolului sunt tradiționaliste deoarece sufletul lor este străvechi și păstrează o cunoaștere inerentă care îi face conștienți de existența lui Satan și a regatului său de la o vârstă fragedă.

De asemenea, acest lucru ar putea explica de ce sataniștii care ajung la satanism la o vârstă fragedă sunt mai des tradiționaliști decât moderniști, deoarece ceva le dă o idee despre cine sunt și care este misiunea lor mai devreme decât majoritatea copiilor obișnuiți. Mulți oameni sunt conștienți de prezența lui Satan de la vârsta de doisprezece ani până la mijlocul adolescenței, dar există excepții de la această regulă. Cea mai fragedă vârstă la care am auzit un copil recunoscând existența lui Satan și răspunzând chemării sale este la vârsta de șapte ani.

Doar un prost ar continua să creadă că nu se întâmplă nimic supranatural atunci când un copil, la vârsta de șapte ani, recunoaște existența literală a lui Satan și începe să i se închine. Sunt sigur că probabil există unii, dacă citesc asta, care ar spune că singurul motiv pentru care copilul a început să-l venereze pe Satan este acela că părinții lui îl venerează pe Satan. Dar în cazul persoanei la care mă gândesc, ea nu a crescut într-o casă plină de sataniști și nu avea în jurul ei adulți care să practice satanismul, deci acesta nu poate fi motivul. Deci, ce sugerează asta? Sugerează că există o realitate spirituală pe care puțini dintre noi o putem vedea sau înțelege și că există o bătălie pentru sufletele omenirii care va avea punctul culminant inevitabil în bătălia finală dintre zeul creștin și Satan.

12 Apocalipsa 20:10: Și diavolul, care i-a înșelat, a fost aruncat în iazul de foc și pucioasă, unde sunt fiara și prorocul mincinos; și vor fi chinuiți ziua și noaptea, în vecii vecilor.
13 Nimeni nu va trăi în această lume mai mult decât timpul stabilit de mine; și dacă doresc, trimit o persoană a doua sau a treia oară în această lume sau în alta prin transmigrarea sufletelor.

CAPITOLUL VI

SUNT EU SATANIST?

UNA dintre cele mai frecvente întrebări pe care le primește orice preot sau preoteasă a lui Satan este: „Cum știu dacă sunt satanist?” sau „Cum știu că Satan mă acceptă?” Majoritatea oamenilor tind să creadă că sunt sataniști dacă au un interes trecător pentru „întuneric” sau filme de groază sau pentru că le place să se îmbrace ca un vampir. Mulți oameni îl consideră pe Satan și întunericul său intrigant, dar asta nu înseamnă neapărat că sunt aleși să fie slujitori ai Domnului Întunericului. Pentru a fi satanist, trebuie să fii îmbrățișat de – și să juri credință – acestor forțe.

Ești atras de el, te întinzi spre el și el răspunde. Așa se formează o relație între spiritele sataniste și cele demonice. Mai întâi ești atras de el, ceea ce li se întâmplă multor oameni, dar de cele mai multe ori acolo se oprește interesul lor. Motivul este că, deși Satana și întunericul său îi pot fascina, ei nu sunt suficient de curajoși să-i îmbrățișeze căile.

Uneori, ei se aventurează în alte forme de ocultism pe care unii oameni le consideră „întunecate”, cum ar fi vampirismul, dar acesta nu este altceva decât o grămadă de oameni care nu au curajul să se uite în ochii lui Satan și să-l numească zeu, pretinzând că sunt copiii lui. Asta nu înseamnă că toți cei interesați de vampirism sunt falși, dar, ca în orice alt domeniu al vieții, există oameni care sunt adevărați și apoi există cei care se prefac.

Odată ce treci de indivizii care se prefac a fi vampiri, sataniști sau vrăjitoare, există oameni care sunt serioși, care sunt dispuși să facă următorul pas și să îndeplinească un ritual sau să se roage lui Satan. Printre cei care sunt serioși, există două grupuri distincte: cei care sunt acceptați și cei care, din anumite motive, nu sunt.

Deși este imposibil pentru un muritor să cunoască mintea lui Satan sau a Demonilor, putem cel puțin specula asupra unora dintre posibilele motive pentru care anumite persoane nu sunt acceptate. Dorința lor de a-l sluji pe Satan poate să nu fie motivată de o dragoste și un respect autentic pentru el, sau poate Satan nu crede că sunt suficient de maturi pentru a înțelege seriozitatea angajamentelor pe care încearcă să și le asume. Sau ar putea fi ceva spiritual, care nu are nicio legătură cu niciunul dintre lucrurile menționate mai sus, pe care numai Satan însuși îl cunoaște.

Mulți oameni cred în mod eronat că a fi satanist este doar o chestiune de alegere. Pentru a fi un satanist tradițional și a avea o relație autentică cu Satana sau cu demonii săi, trebuie să primești un răspuns. Nu poți pur și simplu să te adresezi lor; ei trebuie să te contacteze și pe tine. În unele cazuri, Satana sau demonii pot contacta mai întâi o persoană, caz în care persoana respectivă trebuie doar să recunoască și să accepte chemarea lui Satana. În cazul în care demonii contactează mai întâi o persoană, este probabil (dar nu absolut sigur) ca această persoană să-l fi slujit pe Satana într-o viață anterioară și să fi renăscut în această lume. Acest lucru se poate datora faptului că are o misiune specifică sau un set de sarcini pe care trebuie să le îndeplinească. Important este ca ambele părți să se adreseze una celeilalte și să se construiască o relație.

Motivul pentru care nu auzi mai mulți sataniști vorbind despre importanța unei relații dintre Satan și adepții săi este acela că majoritatea sataniștilor sunt moderniști, care nu cred în Satan sau în demoni. Ei nu cred în niciun spirit, pentru că sunt atei. Aceasta este una dintre diferențele cheie dintre un satanist tradițional și un satanist modern. Satanistul tradițional știe nu numai că Satan este real, ci și că demonii lui sunt reali. Pentru a fi satanist – pentru a merge pe această cale spirituală – pentru a-l înțelege cu adevărat pe Satan – trebuie să dezvolți o relație reciprocă cu spiritele.

Trebuie subliniat faptul că Demonii nu răspund oamenilor în intervalul de timp individual. Nu îți răspund doar pentru că devii nerăbdător. Vor comunica cu tine când vor și cum vor, iar unii oameni pot încerca ani de zile înainte de a primi vreun răspuns sau un semn că Satana îi acceptă. Acțiunile Demonilor nu se învârt în jurul nostru și a ceea ce ne dorim. Ei fac lucruri care sunt benefice pentru împărăția lui Satana conform liniei sale de timp și nu a noastră. După cum spune Al-Jilwah, „Îmi amintesc de treburile necesare și le execut la timpul potrivit”. Unii oameni ar putea crede că au fost respinși fără să realizeze că Satana le-a dat mesaje subtile tot timpul.

Unii oameni se așteaptă ca Satana sau Demonii să se exprime într-un mod exagerat, specific Hollywood-ului, iar acesta nu este modul în care Demonii interacționează de obicei cu oamenii. Asta nu înseamnă că nu pot face aceste lucruri dacă sau când doresc, ci doar că foarte rar aleg să cheltuiască atât de multă energie atunci când pot ajunge la o persoană prin alte mijloace, cum ar fi visele, imaginile mentale și alte circumstanțe cotidiene. De aceea, în capitolul despre jurnalele magice, spunem că studenții ar trebui să țină o evidență meticuloasă a practicilor lor magice, precum și a oricăror evenimente care ar putea avea o semnificație spirituală, astfel încât să nu piardă nicio comunicare subtilă.

Satana a spus întotdeauna că copiii lui vor fi puțini la număr. Asta înseamnă că majoritatea oamenilor care sunt fascinați de el nu sunt meniți să fie copiii lui. Ei sunt doar fascinați de Satana și de partea întunecată a vieții. Desigur, cine i-ar putea învinovăți pentru că sunt fascinați de Domnul Întunericului? El este cea mai tare ființă existentă, cea mai tare care a existat vreodată, și este natural ca omenirea să își dorească să fie aproape de o entitate care reprezintă putere brută, magnetism animal și care nu are stăpân din cauza puterii sale pure și nesfinte.

CAPITOLUL VII

IMPORTANȚA DE A TE APĂRA PE TINE ÎNSUȚI ȘI PE SATAN

CÂND oamenii intră în satanism, mai ales dacă sunt practici de ceva vreme, au tendința să-și piardă din vedere faptul că sunt sataniști. Ceea ce vreau să spun prin asta este că sunt atât de prinși în viața de zi cu zi, fie că sunt soții, mame, tați, oameni de afaceri sau oricare ar fi ocupația lor, încât uită că sunt sataniști. O parte a problemei religiei noastre este că adesea punem satanismul pe ultima poziție a vieții noastre.

Pentru prea mulți sataniști, satanismul este ceva ce fac după orice altceva. Orice ar face – oricare ar fi responsabilitățile lor – vine înainte de a fi satanist, iar asta face ca religia noastră să fie slabă. Modul în care ar trebui să gândim este: „Sunt o satanistă care se întâmplă să fie și mamă”, „Sunt o satanistă care se întâmplă să aibă și o carieră solicitantă”. Slujba și lucrurile pe care trebuie să le faci în viață nu ar trebui să fie identitatea ta sau să fie mai importante decât zeul tău.

Dacă ești cu adevărat dedicat religiei satanice, aceasta ar trebui să fie un mod de viață pentru tine. Pentru că asta este, până la urmă: un mod de viață. Acesta este un alt lucru pe care mulți oameni par să-l uite. Satanismul nu este doar o filozofie; ar trebui să fie un mod de viață. Nu ar trebui să fie o idee ulterioară; nu ar trebui să fie ceva ce adaugi. Ar trebui să fie ceva ce trăiești în fiecare zi: ceva care face parte din tine, ceva care face parte din sufletul tău.

Multe grupuri satanice își bazează filosofia pe ateism și sunt mai preocupate de bogăția materială decât de spiritism. Și asta este ceea ce definește un adevărat satanist: nu poți elimina elementul spiritual, pentru că odată ce faci asta, nu mai este satanism. Poate avea aspectul satanismului, poate folosi terminologia folosită de sataniști, dar nu este satanism.

Satanismul ar trebui să te definească ca persoană. Ar trebui să facă parte din ceea ce definește abordarea ta față de lucruri în viață. Dacă practici satanismul în mod serios și ca mod de viață, ar trebui să folosești ceea ce înveți din satanism și cum ne învață satanismul să abordăm viața în fiecare situație. Nu ar trebui să fie ceva ce faci doar atunci când alții nu se uită. Pentru mulți sataniști, este ceva ce ascund.

Îmi amintesc de toți oamenii pe care i-am întâlnit de-a lungul anilor. Am întâlnit o mulțime de oameni care par a fi sataniști adevărați, care au mulți bani, care vor să-i ajute pe alți sataniști. Dar vor să-i ajute pe sataniști doar dacă pot face asta cu condiția să rămână anonimi, pentru că se tem să nu-și piardă locul de muncă sau se tem că familia lor ar putea afla. Ceea ce este tulburător în legătură cu asta este că unii dintre acești oameni despre care vorbim sunt bărbați și femei mature, de patruzeci sau cincizeci de ani, care sunt îngrijorați că soțul/soția lor ar putea afla.

Dacă ești un satanist care nu se poate descurca nici măcar cu propria familie și nu-ți poți apăra religia în fața oamenilor care ar trebui să te iubească și să te accepte așa cum ești, ce fel de reprezentant al lui Satan ești? Dacă nu te poți descurca nici măcar cu propria viață de familie, cum naiba ai putea vreodată să convingi oamenii că meriți să fii satanist? Cum naiba ai putea vreodată să convingi pe cineva că satanismul este modul corect de viață pentru ei dacă nici măcar nu-ți poți rezolva propriile probleme suficient de mult timp pentru a fi satanist?

Nu-i denigrez pe acești oameni. Cred că unii dintre ei cred cu adevărat în Satan, dar satanismul înseamnă să fii sincer cu privire la cine ești și să nu te lași controlat de frică sau de alții care nu te vor accepta. Dacă nu poți nici măcar să interacționezi cu oamenii importanți din viața ta, atunci cu siguranță nu poți interacționa cu Domnul Întunericului, pentru că el nu te va lăsa să te ascunzi. Nu te va lăsa să te ascunzi de tine însuți și să lași frica să te controleze. Satan și Demonii te fac să-ți înfrunți temerile. Așadar, dacă vrei să fii satanist și să ai succes în această religie și să obții ceva din asta, trebuie să fii sincer cu prietenii și familia ta despre cine ești.

Suntem religia minoritară. Nu ne putem permite să avem în religia noastră oameni fără coloană vertebrală care lasă lucrurile să li se întâmple pur și simplu. Deoarece sunt atât de mulți, creștinii își pot permite ca un procent dintre membrii lor să fie doar niște supuși, care stau pur și simplu deoparte și lasă viața să treacă pe lângă ei. Dar noi, ca sataniști, suntem o minoritate atât de mică încât trebuie să avem sataniști care să apere cu sinceritate religia. Creștinii au putere politică.

Creștinii au putere socială. Sataniștii, ca regulă generală, nu au nicio putere. Suntem considerați minoritatea - proscrișii societății, iar unul dintre motivele pentru care suntem considerați proscriși este acela că nu ne apărăm niciodată pe noi înșine. Dacă nu suntem mândri de religia noastră și de noi înșine și ne este rușine să recunoaștem că suntem sataniști, atunci cum ne putem aștepta să câștigăm respect pentru zeul sau religia noastră?

Nu sugerez că acceptarea socială este esența satanismului. Simt că mulți dintre acești oameni care vorbesc despre „unificarea satanică” și sugerează că ar trebui să fim corecți politic pentru ca societatea să ne accepte sunt naivi, pentru că acest lucru nu se va întâmpla niciodată. Este mai mult despre tine decât despre ceea ce crede societatea. Trebuie să te aperi pentru a te putea mândri ca satanist.

Simt la fel despre sataniștii cărora le este frică să recunoască faptul că sunt sataniști, așa cum simt și despre oamenii cărora le este frică să le spună familiei lor că sunt gay. Nu înțeleg cum poate cineva să știe în adâncul sufletului că este gay și să nu aibă curajul să se ridice și să spună: „Sunt gay”. Cum poți trăi într-o minciună ani și ani și pur și simplu să o accepți? Pentru mine, este absolut incredibil că cineva ar putea face asta. Întotdeauna am fost genul de persoană care le spune oamenilor dacă cred în ceva. Le-am spus mamei și tatălui meu că sunt satanist când aveam doisprezece ani. Așa sunt. Nu spun că dacă nu le poți spune oamenilor că ești satanist, greșești, spun doar că nu vei putea niciodată să apreciezi cu adevărat libertatea pe care o oferă satanismul.

Pentru a ilustra mai bine de ce este atât de important să ne apărăm religia și pe noi înșine, permiteți-mi să dau câteva exemple. Când făceam o căutare obișnuită pe blogul meu local despre satanism, am făcut o căutare despre satanism și am găsit un fișier .pdf de la un eveniment organizat în 2007 de Texas A&M Corpus Christi, numit „Tabăra pe Coastă”. În manualul respectiv se menționa că studenților le era interzis să poarte haine care înfățișau accesorii legate de droguri, semne cu bande și imagini satanice.

Mi-am dat seama că în această epocă în care avem libertate religioasă, în care satanismul este o religie protejată constituțional, există încă oameni care pun religia noastră în aceeași categorie cu bandele, consumul ilegal de droguri și activitățile criminale. Toate acestea, chiar dacă majoritatea celor care practică satanismul sunt cetățeni care respectă legea și nu au comis nicio infracțiune. Nu înțeleg de ce oamenii cu studii universitare insistă să pună o religie protejată constituțional în aceeași categorie cu huliganii și criminalii, pentru că noi nu suntem asta.

Un alt lucru care mi-a trecut prin minte este că oamenii subliniază constant că religia noastră este o religie minoritară. Ei spun că nu are nicio influență reală și că doar excentricii și extremiștii cred în ea, dar asta pentru că religia noastră este discriminată sistematic. Majoritatea organizațiilor satanice, indiferent de locație, nu își pot face reclamă în cartea de telefon, ziare, panouri publicitare, bănci de autobuz, reclame TV sau radio. Dacă există un efort organizat de a elimina sau cel puțin limita libertatea de

exprimare a oamenilor, aceasta va fi o religie minoritară, indiferent de idei, pentru că îi împiedicați pe acești oameni să își exercite libertatea de exprimare.

Singura excepție de la acest efort organizat de cenzură a libertății de exprimare a sataniștilor este internetul, unde toți sataniștii au libertatea de a-și exprima ideile fără interferențe din partea guvernului, cel puțin pentru moment. Dacă nu ar fi internetul, am avea și mai puțini oameni care știu despre religia noastră. De fiecare dată când oamenii nu sunt de acord cu ceea ce spune o religie, încearcă să o elimine. Fac tot ce pot pentru a se asigura că nimeni nu este expus la aceste idei.

În ciuda acestor încercări de a cenzura libertatea religioasă de exprimare, oamenii fiind curioși din fire, vor încerca să găsească orice informație pot despre un anumit subiect, indiferent cât de mult încearcă guvernul, comunitatea de afaceri sau mass-media să limiteze fluxul acestor informații. Oamenii vor să știe despre lucruri pe care nu le înțeleg, mai ales dacă sunt tabu, iar satanismul se încadrează cu siguranță în această categorie.

Dau o mare parte din vină creștinilor evanghelici, presei și sataniștilor înșiși pe starea religiei noastre și pe modul în care oamenii o percep. Presa va susține că orice este cât de cât ciudat ar putea avea legătură cu satanismul. Dacă găsesc o pisică moartă și mutilată pe o peluză, nu iau în considerare posibilitatea ca o gașcă de adolescenți să fi ucis o pisică pentru că aveau ranchiună față de cineva care locuia în casa în care a fost găsită pisica. Trag automat concluzia că trebuie să aibă legătură cu satanismul.

Reportajele despre știrile care implică mutilări de animale sună de obicei cam așa: „Pisică găsită mutilată. Posibil legată de satanism”, în ciuda faptului că nu există dovezi care să indice că infracțiunea a avut vreo legătură cu satanismul. Apoi, reporterul va continua să dea credibilitate ipotezei sale conform căreia mutilările pisicilor au făcut parte dintr-o ceremonie satanică, obținând un citat de la un așa-numit „expert ocult”.

Ca într-o știre pe care am văzut-o pe site-ul postului meu local de știri, care suna cam așa: „Căpitanul Cutare, expert în ocultism din cadrul poliției din Corpus Christi, spune că simbolurile descoperite într-un parc local ar putea sugera o activitate satanică. Se presupune că această cruce inversată pe fundal negru este un simbol al «unei națiuni sub Anticrist». Nu am văzut niciodată, în toți anii mei de satanist, acel steag ca pe un simbol al «unei națiuni sub Anticrist».

Nu știu de unde își iau acești oameni educația sau de unde își iau denumirea de „experți oculti”, dar în mod clar nu este corect. De asemenea, este adevărat că reporterii se bazează adesea exclusiv pe polițiști care nu au participat niciodată la un ritual satanic și probabil nu au întâlnit niciodată un satanist în persoană și îi lasă pe acești așa-numiți „experți oculti” să le spună despre ce este vorba în satanism fără să facă propriile cercetări. Majoritatea reporterilor par să fi uitat care este meseria unui reporter și care ar trebui să fie standardele de reportaj. Studenților la jurnalism li se spune de obicei în școala de jurnalism că trebuie să ai 2-3 surse de informații pentru a verifica orice înainte de a-l relata ca fapt. Din păcate, standardele jurnalismului - împreună cu munca poliției - au scăzut în mod evident foarte mult.

Dacă ești un jurnalist adevărat, încerci să găsești faptele și să relatezi adevărul. Acești oameni, evident, nu sunt jurnaliști, pentru că tot ce fac este să regurgiteze ceea ce li s-a oferit. Din păcate, nu fac cercetări amănunțite și nu studiază subiectul satanismului așa cum ar trebui. Acest lucru se datorează în mare parte faptului că consideră poveștile despre satanism o pierdere de timp. Să recunoaștem: nu le va aduce un Premiu Pulitzer și tot ce le pasă cu adevărat este să se simtă speciali printre colegii lor. Nu le pasă de lucruri nesemnificative, cum ar fi faptele sau detaliile, pentru că asta i-ar face să fie jurnaliști adevărați.

Nu contează pentru ei cum percep oamenii satanismul, pentru că ei doar relatează o știre și încearcă doar să vândă ziare sau să crească audiența. Cei dintre noi care practicăm satanismul suntem afectați de știrile pe care le scriu, deoarece trebuie să ne confruntăm cu consecințele și concepțiile greșite pe care oamenii le au despre satanism din cauza unor știri ca a lor. Mass-media are interesul de a perpetua stereotipuri negative despre satanism, deoarece atunci când se întâmplă ceva care îi implică pe sataniști, pot face senzațional, ceea ce le va crește de obicei profiturile, tirajul sau audiența, chiar dacă doar temporar.

Industria știrilor și a mass-media este atât de competitivă în zilele noastre încât fiecare ziar, post de televiziune și post de radio caută ceva care să le ofere un avantaj față de concurență și, dacă își pot da seama cum să folosească satanismul pentru a-și îmbunătăți avantajul competitiv, îl vor folosi. În plus, orice implică oameni pe care publicul larg îi consideră ciudați sau proscriși va atrage mai multă atenție din partea presei, deoarece oamenii sunt fascinați de straniu și neobișnuit. Și exact așa îi văd majoritatea oamenilor pe cei dintre noi care ne venerăm pe Satan, fie că ne place sau nu.

Al doilea grup de oameni pe care îi învinovățesc pentru starea satanismului sunt sataniștii înșiși, deoarece sataniștii au tendința de a părea cu o atitudine de genul „Omule, te bat!” sau „Sunt un dubios!”. Poartă ochelari de soare, îmbracă negru și încearcă să se comporte dur și să pară că nimic nu i-ar putea atinge, dar imediat ce vine poliția și îi acuză, chiar și de la distanță, de ceva, se ghemuiesc ca un câine bătut. De îndată ce cred că vine Protecția Copilului și le-ar putea lua copiii pentru că au fost acuzați pe nedrept, se comportă ca o gașcă de lași fără coloană vertebrală.

Nu au niciun fel de mândrie satanică. Nu au nicio onoare satanică. Am văzut sataniști altfel buni care au devenit temători pentru că un vecin le-a spus poliției că sunt sataniști și se tem că le-ar putea fi luat copiii, și se comportă ca niște sclavi în loc să fie sataniști, mândri de religia lor. Renunță automat la luptă. Nu merg la Serviciile de Protecție a Copilului și spun: „Nu am făcut nimic greșit și nu mă voi teme de tine doar pentru că lucrezi pentru guvern, pentru că satanismul este o religie protejată constituțional și nu voi fi tratat ca un criminal.” Nu merg la școală când cineva le expune copiii la creștinism și spun: „Nu vreau ca ai mei copii să învețe asta”.

Dacă nu ai nimic de ascuns și nu ai nimic de temut, atunci de ce te-ai comporta ca un criminal? De ce te-ai comporta ca un sclav? Este contrar a tot ceea ce credem. Aceasta nu este o problemă tradiționalistă sau modernistă; este o problemă de satanism. Ne afectează pe toți, indiferent de tradiție. Fiecare satanist ar trebui să se apere, pentru că dacă noi nu ne apărăm singuri, nimeni altcineva nu o va face. Nimănui altcuiva nu-i pasă.

Trebuie să începi să-ți schimbi modul de gândire. Trebuie să începi să-ți schimbi modul în care te percepi pe tine însuți. Trebuie să începi să te vezi ca pe un slujitor al lui Satan, nu doar ca pe cineva care își trăiește viața de la o zi la alta, supraviețuind de la o clipă la alta. În loc să privești lucrurile dintr-un punct de vedere banal, trebuie să începi să le privești la o scară cosmică și să realizezi că acțiunile tale pot avea consecințe eterne.

Majoritatea creștinilor nu își pun cariera sau familia mai presus de datoria față de dumnezeul lor. Își spun: „Sunt creștin. Sunt un slujitor al dumnezeului meu mai întâi”. De aceea își concentrează viața asupra religiei lor. De aceea domină totul. De aceea își răspândesc mesajul mai bine decât noi. De aceea își promovează religia mai bine decât noi, pentru că atunci când vine vorba de a crede în dumnezeul lor, nu doar vorbesc despre ea, ci trăiesc după ea – și mulți dintre ei au murit pentru ea.

În trecut, mulți dintre strămoșii satanismului au fost dispuși să-și sacrifice viața pentru Satana și cauza sa, dar majoritatea sataniștilor de astăzi nu

sunt dispuși să facă un sacrificiu real pentru religia lor. Ideea lor de sacrificiu constă în a conduce mai mult de trei ore pentru a veni la un ritual și a plăti cincizeci de dolari pentru un pachet de informații și un card de membru. Câți sataniști cunoașteți care și-au sacrificat viața pentru Satana?

Câți sataniști cunoști care sunt dispuși să fie martiri pentru religia lor? Majoritatea sunt prea ocupați să se îngrijoreze de: „O, Doamne, sper să nu afle nimeni că sunt satanist! O, Doamne, sper să nu-mi pierd slujba! O, Doamne, sper ca soția mea să nu afle că mă închin Diavolului! O, Doamne, sper ca nimeni să nu afle că am donat douăzeci de dolari acelui grup satanic de pe internet!”

Nu vă sugerez că Satan ne cere să fim martiri, doar întreb câți oameni cunoașteți care îl iubesc pe Satan suficient încât să-și pună viața în pericol pentru cauza lui? Acesta este un lucru la care fiecare satanist ar trebui să se gândească. Noi suntem singurii de vină pentru starea religiei noastre! Toată lumea crede că sunt atât de fanatic, toată lumea crede că sunt atât de dur, dar puteți să-mi spuneți sincer că ceea ce spun nu este adevărat?

Ceea ce tocmai am spus despre creștinism – nu este adevărat că ei își răspândesc mesajul mult mai bine decât noi? Și de ce? Fac asta pentru că poporul lor muncește din greu, pentru că poporul lor este disciplinat, pentru că poporul lor crede în dumnezeul și în mesajul lor. Dar noi? Nu crede niciunul dintre noi în dumnezeul și religia noastră suficient de mult încât să sacrifice ceva? Când vom începe să ne luăm religia în serios? Aceasta este o parte a problemei cu satanismul: ne întrebăm de ce oamenii nu ne iau în serios (în special cei dintre noi care suntem tradiționaliști). Ne întrebăm de ce oamenii ne tratează religia ca pe o glumă.

Ei tratează religia noastră ca pe o glumă pentru că noi, sataniștii, o tratăm ca pe o glumă. O tratăm ca pe o idee ulterioară, ca pe ceva ce facem pur și simplu când avem chef. Ne îmbrăcăm în imaginea noastră satanică de câteva ori pe an la solstiții, echinocții și Halloween și credem că este suficient. Nu ne considerăm sataniști 24/7, ne considerăm sataniști doar atunci când ne îmbrăcăm în robele rituale și ne pregătim pentru ritual sau ne considerăm sataniști atunci când dăm o petrecere cu alți sataniști.

Prietena mea are această problemă: nu se vede satanistă în majoritatea timpului. Spune: „Îmi petrec tot timpul având grijă de copii, sau făcând curățenie sau lucrând”, și uită că este o satanistă care se întâmplă să muncească mult. Nu ar trebui să pierzi niciodată din vedere faptul că ești satanist 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână și 365 de zile pe an. Sataniștii nu sunt născuți: este ceva ce te-ai născut să fii sau ceva ce nu ești.

Dacă ești satanist, și acesta este destinul tău, aceasta ar trebui să fie prioritatea ta principală în viață. Ca sataniști, nu ar trebui să ne facem griji despre ceea ce crede societatea, poliția, mass-media, guvernul sau oricine altcineva despre noi. Ar trebui să ne preocupe mai mult ceea ce cred Satana și demonii săi despre noi, pentru că cu ei ne vom petrece eternitatea.

CAPITOLUL VIII

SATANISM, FAMILIE ȘI COPII

MULȚI oameni susțin că nu ar trebui niciodată să le impui copiilor tăi religia și că aceștia ar trebui să fie lăsați să aleagă singuri în ce cred. Sunt întru totul de acord. În religia noastră, nu credem că un copil poate fi forțat să-l accepte pe Satana. De fapt, credem că, dacă un părinte i-ar impune copilului religia, ar încălca însăși legea lui Satana.

Acestea fiind spuse, cred că, totuși, copiii ar trebui expuși satanismului și ritualurilor satanice de la o vârstă fragedă. Acest lucru le va oferi o perspectivă mai precisă asupra lui Satan și a satanismului și nu vor avea stereotipurile negative și prejudecățile pe care le-ar avea oamenii crescuți într-o societate strict creștină despre această religie. Un copil nu-l poate accepta cu adevărat pe Satan până nu înțelege ce este liberul arbitru și până nu face această alegere pe cont propriu, fără a fi constrâns, nu poate fi considerat satanist. Pentru fiecare copil, vârsta la care înțelege conceptul de liber arbitru este diferită și ar trebui judecați de la caz la caz.

Mulți părinți se întreabă dacă ar trebui să-și boteze copilul înainte ca acesta să fie suficient de mare pentru a înțelege acest lucru, iar răspunsul este nu, absolut nu. Un copil nu ar trebui să primească un botez satanic complet până când nu și-a exprimat interesul de a primi botezul pe cont propriu și nu dă dovadă clară că înțelege liberul arbitru și importanța alegerii pe care urmează să o facă. Un părinte ar trebui să-l testeze și să se asigure că înțelege satanismul. Dacă părintele este mulțumit că copilul este suficient de mare și are o înțelegere deplină a angajamentului pe care urmează să și-l asume, botezul poate fi efectuat.

Înainte de a efectua un botez complet, un părinte poate efectua o binecuvântare satanică asupra copilului, cerând îndrumarea și protecția lui Satan, dacă dorește acest lucru, lucru pe care îl recomand cu căldură oricărui copil, dar mai ales dacă are doi părinți satani. Această ceremonie ar trebui să aibă loc în prima noapte în care copilul se întoarce acasă de la spital și probabil ar trebui să fie efectuată de tată, deoarece el va fi probabil cel mai în formă pentru a efectua un ritual.

Rețineți că aceasta nu înseamnă să-i dedicați lui Satan sau să faceți un pact cu Satan. Aceasta înseamnă să cereți îndrumarea și protecția lui Satan

asupra copilului. Numai copilul poate face un pact cu Satan, atunci când este suficient de mare pentru a face această alegere.

Există cazuri rare în care părintele a făcut un pact pentru a dedica copilul în slujba lui Satan înainte ca acesta să fie conceput sau cât timp mama este încă însărcinată. Dar acestea sunt cazuri extrem de rare și, întrucât aceste aranjamente sunt de obicei făcute la cererea spiritelor, ele sunt unice, iar condițiile variază foarte mult de la caz la caz. Din acest motiv, consider că este imprudent să comentez mai departe aceste cazuri speciale.

De asemenea, părinții ar trebui să țină cont de faptul că cei mici vor să facă lucrurile pe care le fac părinții lor și vor să fie ca ei, așa că adesea vor copia comportamentul părinților lor și vor să ia parte la ritualuri. Însă, doar pentru că un copil arată interes să fie ca părinții săi nu înseamnă că are un interes autentic, din inimă, pentru satanism și este gata să facă alegerea de a fi sataniști. Mulți copii vor să fie implicați în ceea ce fac părinții lor, deoarece caută laude și acceptare din partea părinților, iar părinții nu ar trebui să se entuziasmeze prea tare și să înceapă să impună satanismul copilului, deoarece este probabil ca acesta doar să copieze comportamentul părinților.

Copiii ar trebui încurajați să se implice în activități religioase dacă manifestă interes, dar părinții nu ar trebui să se descurajeze dacă interesul pentru religie pare a fi o fază. Acest lucru se datorează faptului că multe lucruri pe care îi înveți când sunt mici, se vor gândi la ele când vor fi mai mari și suficient de maturi pentru a le înțelege și este foarte posibil ca interesul lor să fie reaprins mai târziu în viață. Odată ce părinții au decis dacă vor cere sau nu o binecuvântare satanică asupra copilului lor, următoarea întrebare pe care și-o pun va fi inevitabil: „Cum încep să-i învăț pe copiii mei despre satanism?”

Cea mai ușoară modalitate de a începe să-i expui pe copii la filosofia satanică este să transformi Al-Jilwah într-o poveste pentru copii. Multe mame și tați, dacă au avut copii înainte, au deja experiență în a descompune idei complexe în povești sau parabole simple. Ar trebui să fie foarte simplu să transformi Al-Jilwah sau alte texte sacre în povești simple care să-i ajute pe copii să înțeleagă natura și personalitatea lui Satan. O idee bună este să le explici copiilor relația dintre zeul creștin și Satan folosind o poveste foarte simplă cu care copiii se pot identifica. De exemplu:

„Într-o zi, Baphomet s-a certat cu zeul creștin, iar zeul creștin s-a supărat pe Baphomet. Și Baphomet s-a supărat pe zeul creștin și a decis să-și părăsească casa și să se mute în propria lui casă, pe care Baphomet a

numit-o Iad. În cele din urmă, unii dintre prietenii lui Baphomet (îngerii căzuți), precum Abbadon, au decis să meargă să locuiască cu Baphomet, deoarece simțeau că zeul creștin fusese rău cu Baphomet.”

Îți poți face o idee din acest exemplu. Dacă ești un părinte cu experiență, probabil că ești mai bun la a explica lucrurile într-un mod pe care un copil să îl poată înțelege decât mine, pentru că nu am copii. Chiar dacă nu am copii, am fost înconjurat de destui părinți sataniști care au folosit cu succes aceste metode pentru a-și învăța copiii despre satanism și filosofia sa, ca să știu că acestea funcționează eficient.

Dacă ești deosebit de artistic, poți ilustra aceste povești și poți permite copiilor să coloreze imaginile. Dacă dorești să-i înveți pe copii despre corespondențele magice, poți folosi cărțile de tarot ca ghid pentru a crea fișe care să le arate copiilor un simbol al aerului, de exemplu, și să enumere semnificațiile acelui simbol. Sau, poți crea o carte de tarot care să prezinte un simbol pentru Marte și să-i înveți atribuțiile asociate cu Marte etc.

Cel mai bun moment pentru a începe să îi înveți acest lucru este atunci când își învață alfabetul. Acest lucru servește două scopuri: în primul rând, le oferă o înțelegere a elementelor și planetelor și a modului în care acestea ne afectează pe noi și universul nostru într-un sens magic și, de asemenea, îi împiedică să se chinuie să le învețe atunci când vor crește. Cel mai bine este să îi înveți atribuțiile magice când au o vârstă la care le pot învăța mult mai repede. Până când vor deveni adolescenți, va fi aproape o a doua natură pentru ei.

Dacă decid să devină sataniști și să se implice serios în magia ceremonială, vor avea un avantaj în comparație cu persoanele care ajung la ocultism mai târziu în viață. Și dacă decid să nu fie sataniști, cel puțin vor putea înțelege concepte astrologice și magice care îi vor ajuta să se relaționeze cu persoane de credințe religioase alternative, ceea ce i-ar putea ajuta la înaintarea în vârstă, în funcție de cariera pe care o aleg. Indiferent dacă devin sataniști sau nu, aceste informații se pot dovedi utile mai târziu în viață.

Singurul dezavantaj al faptului de a-i învăța despre magie și satanism înainte de a se angaja față de Satan este dacă se răzvrătesc împotriva familiei lor și devin creștini născuți din nou. Există întotdeauna posibilitatea ca ei să devină evangheliști și să folosească informațiile pe care i-ai învățat împotriva credinței noastre și a noastră.

O altă modalitate prin care îi puteți expune pe copii la idei satanice fără a fi nevoie să le insuflați cu forța este prin respectarea sărbătorilor satanice. Cele două care se pretează cel mai bine la consolidarea ideilor satanice într-un mod în care copiii le pot înțelege sunt Halloweenul și Solstițiul de iarnă (sau Saturnaliile).

Halloweenul, în cea mai mare parte, în special în Statele Unite, este deja o sărbătoare care are activități dedicate copiilor. Dacă îi scoateți pe copii la colindat, este momentul perfect pentru a le explica cum erau folosite costumele și măștile în ceremoniile religioase păgâne antice. Când copiii vin acasă cu dulciurile, le puteți explica cum erau folosite dulciurile și alte ofrande alimentare pentru a menține spiritele prietenoase cu oamenii din casele lor sau pentru a-i întâmpina pe strămoși. Majoritatea activităților asociate cu Halloweenul au o origine păgână.

Așadar, în timp ce vă implicați în aceste activități tradiționale, le puteți oferi copiilor dumneavoastră o lecție de istorie. Cu puțin timp și efort, ar trebui să puteți găsi cărți care explică tradițiile păgâne din spatele diverselor activități de Halloween și Solstițiul de iarnă.

Aș dori să subliniez ceva înainte de a trece la discuția despre Solstițiul de iarnă: în tradiția noastră particulară, considerăm Satanismul tradițional o formă de păgânism, așadar considerăm tradițiile păgâne ca făcând parte din satanism. De asemenea, trebuie menționat că noi credem că anumiți Demoni sunt, de asemenea, zeități păgâne. Întrucât considerăm Satanismul tradițional o religie păgână, nu vedem niciun conflict în a-i învăța pe copii originile păgâne ale acestor sărbători.

În continuare, haideți să discutăm despre Solstițiul de iarnă, Yule sau Saturnaliile. Nu există prea multe aspecte creștine legate de acesta, cu excepția numelui Crăciun. Pomii de Crăciun, buștenii de Crăciun, vâscul și fructele de ilex își aveau inițial locul în ritualurile păgâne nordice. Copacul veșnic verde reprezenta întoarcerea primăverii și acționa ca o reamintire că recoltele vor crește în curând din nou. Buștenii de Yule erau ași pentru a simboliza triumful zeului soare asupra întunericului iernii. Sărutul sub vâsc făcea parte dintr-un vechi ritual de fertilitate, iar fructele de ilex erau folosite pentru a hrăni zeii.

Chiar și obiceiul de a oferi cadouri era practicat de romani ca parte a sărbătorilor Saturnale. Dacă muți tot ce făceai de Crăciun la data Solstițiului de Iarnă și practici tradițiile în ziua în care acestea erau menite să fie practicate, atunci tot ce trebuie să faci este să-i înveți pe copii adevăratele origini și istorie a sărbătorii.

RELAȚIA CU RUDELE CARE SUNT FĂRĂ

Fiecare satanist, la un moment dat, va trebui să se ocupe de rude care nu sunt sataniste, care vor încerca să le dea sfaturi despre cum să-și crească copiii. Și dacă rudele știu că sunt sataniști – cu excepția cazului în care părinții sunt foarte puternici – vor încerca să-i influențeze pe părinți să nu-și învețe copiii despre satanism. Așadar, părinții unui copil satanist trebuie să fie foarte puternici și foarte fermi în convingerile lor și să facă sacrificiile necesare pentru a se asigura că copiii lor nu rămân cu rude care ar putea submina ceea ce părinții încearcă să-l învețe pe copil.

De exemplu, părinții tineri ar putea fi disperați să petreacă ceva timp singuri, așa că ar putea decide „nu strică dacă îi lăsăm pe bunici să aibă grijă de copil în seara asta”, chiar dacă știu că bunicii sunt creștini. Iar majoritatea bunicilor sau rudelor, dacă sunt creștini, vor strecura ocazional câte un verset biblic sau o mențiune despre Isus, indiferent cât de mult spun că nu ar face-o.

Aceasta este misiunea principală a unui creștin, să încerce să-i convertească la credința sa pe cei care nu sunt de aceeași credință. A fost programat în ei ca o mașină. Este mult mai bine, dacă ești satanist, să-ți lași copilul cu cineva neutru decât cu cineva creștin, indiferent dacă este o rudă sau nu.

Acum, nu mă înțelegeți greșit: nu sugerez să vă lăsați copiii cu cineva neutru dacă aveți un satanist disponibil să aibă grijă de ei. Dar, din moment ce majoritatea oamenilor nu au sataniști care locuiesc în apropierea lor cărora să le încredințeze copiii, aceștia se confruntă de obicei cu dilema de a încerca să ia o decizie între rude creștine și cineva neutru, cum ar fi un prieten. Și aș alege întotdeauna prietenul sau pe cineva neutru în locul cuiva creștin. Părinții trebuie să fie mereu în gardă, deoarece va fi o luptă constantă să încerce să împiedice membrii familiei care sunt creștini să-i influențeze pe copii cu ideile lor religioase.

COPIII SATANICI ȘI ȘCOALA

Odată ce copiii sunt suficient de mari pentru a merge la școală, acest lucru dă naștere unui set complet nou de probleme la care părinții trebuie să se gândească și cu care să se confrunte. O decizie critică pe care trebuie să o ia este dacă vor trimite copilul la o școală publică, privată sau îl vor educa acasă. Avantajul creșterii unui copil în Statele Unite este că Curtea

Supremă a stabilit că ar trebui să existe o separare între biserică și stat, ceea ce înseamnă că profesorii și administratorii nu au voie să predea religie copiilor în școală.

Asta nu înseamnă, totuși, că copilul dumneavoastră nu va întâlni ocazional profesori necinstiți care vor decide că este misiunea sa personală să fie un cruciat al zeului creștin și, inevitabil, vor încerca să-l învețe pe copilul dumneavoastră cât de virtuoasă este credința creștină. Dar, în comparație cu multe țări europene, unde adunările religioase și cursurile religioase sunt obligatorii, cu excepția cazului în care părinții solicită în scris directorului să le excludă copiii de la acele cursuri (ceea ce nu funcționează întotdeauna), sistemul școlar american este mai prietenos cu punctele de vedere religioase alternative.

Școlile private nu sunt de obicei cele mai bune opțiuni pentru părinții satani care vor să-și trimită copiii la o educație de înaltă calitate, deoarece majoritatea școlilor private se bazează pe învățături iudeo-creștine, ca să nu mai vorbim de costul suplimentar al taxelor de școlarizare pe care mulți părinți nu și le pot permite. Nu este nimic mai iritant decât să plătești mulți bani în plus pentru ca cineva să-i insufle copilului tău învățături religioase care sunt contrare propriilor tale, indiferent cât de bună ar fi educația.

În opinia mea, școala la domiciliu ar fi cea mai bună opțiune pentru acei părinți care își doresc cu adevărat să insufle valori satanice copiilor lor, precum și să le ofere cea mai bună educație posibilă. Spre deosebire de creștini, noi nu avem o asociație satanică pentru școala la domiciliu, dar, din fericire, există asociații seculare pentru școala la domiciliu unde puteți obține asistență educațională fără o tentă religioasă. Cu puțină cercetare, puteți găsi o mulțime de informații pe internet despre asociațiile seculare pentru școala la domiciliu și puteți lua o decizie cu privire la care dintre ele vi se potrivesc cel mai bine dumneavoastră și copilului dumneavoastră.

Este regretabil că mult prea mulți sataniști adoptă o atitudine nonșalantă față de religia noastră și nu au înființat deja organizații de acest gen. Acesta este un exemplu excelent, în opinia mea, că sataniștii nu iau satanismul în serios. Dacă ar face-o, nu ar vrea ca ai lor copii să fie expuși ideilor creștine și ar înființa organizații pentru a se asigura că aceștia sunt învățați într-un mediu lipsit de idei care contrazic religia satanică. Unul dintre visele mele este să văd o asociație satanică de școală acasă la un moment dat în viitor.

Aș dori să vă dau un ultim sfat înainte de a lua o decizie cu privire la trimiterea copiilor la școală. Probabil că cel mai bine este, pentru a vă evita o mulțime de dureri de cap inutile, să îi învățați pe copii, încă de mici, să

folosească un nume alternativ pentru Satan. Un bun substitut este „Baphomet”. Acest lucru se datorează faptului că, atunci când merg la școală, copiii mici nu își dau seama de stigmatul atașat numelui „Satan”. În timp ce unii oameni pot fi familiarizați cu numele Baphomet, majoritatea nu vor fi. De asemenea, numele Baphomet nu are conotațiile negative pe care le are Satan și este mult mai puțin probabil să primiți un apel de la profesori sau de la Serviciile de Protecție a Copilului dacă aud copilul folosind numele Baphomet.

Nu vreau să spun că, dacă aveți convingerea puternică de a folosi numele Satan cu copiii dumneavoastră, faceți ceva greșit. Dar trebuie să țineți cont de faptul că, dacă copiii dumneavoastră folosesc numele Satan la școală, veți primi apeluri de la profesorii locali și, eventual, de la Serviciile de Protecție a Copilului. Dacă sunteți dispuși să faceți față tuturor acestor lucruri și să acceptați consecințele care pot apărea din cauza faptului că copiii dumneavoastră vorbesc despre Satan și satanism în cele mai nepotrivite momente, atunci vă dau mai multă putere. Am mult respect pentru oamenii care aleg această cale, pentru că asta aș face și eu dacă aș avea propriii mei copii.

AVORT

Niciun capitol despre satanism, familie și copii nu ar fi complet fără o discuție despre avort. În opinia mea, avortarea unui copil care are sânge satanic este considerată cea mai gravă formă de lipsă de respect față de Satan. Dacă un copil are sânge satanic, atunci este considerat sacru și nu ar trebui niciodată avortat.
M-aș simți chiar în siguranță să vă spun că majoritatea satanistelor tradiționale pe care le cunosc nu ar avorta un copil, chiar dacă ar fi fost violată. Copilul este încă considerat sacru, datorită simplului fapt că are sângele satanic al mamei curgându-i prin vene. Și să fim sinceri, la urma urmei, nu este vina copilului că tatăl a ales să violeze mama.

În tradiția pe care o urmez, credem că copiii sunt un dar de la Satana și că, deși genetic pot fi rodul părinților lor, ei nu sunt cu adevărat ai noștri. Ne sunt dăruiți de Satana și avem responsabilitatea de a-i crește, de a-i învăța, de a-i face cei mai buni oameni posibili și de a-i îndruma pe calea lor în religia satanică, dacă aleg să-l slujească pe Satana.

ADOPŢIE

Unii oameni se vor întreba dacă ar trebui sau nu să adopte copii dacă nu pot avea și dacă un copil adoptat poate și ar trebui sau nu să fie crescut în religia satanică. Până în acest moment am discutat despre copiii care au cel puțin un părinte satanist, dar vreau să subliniez un aspect: Satan poate alege pe oricine dorește, indiferent dacă sunt sau nu înrudiți cu sataniștii prin sânge. Nu este imposibil de crezut că Satan ar putea influența evenimentele astfel încât un cuplu satanic care dorea să adopte un copil să fie condus către cineva destinat să devină satanist. La urma urmei, majoritatea dintre noi, cei care suntem sataniști și am simțit chemarea lui Satan, nu suntem sataniști prin sânge.

Motivul pentru care grupul nostru subliniază importanța liniei de sânge este acela că persoanele care au părinți satanici prezintă de obicei semne de conștientizare spirituală sporită și abilități psihice care îi depășesc cu mult pe cei care nu au părinți satanici. Și, dacă li se dă de ales, un satanist cu doi părinți satanici este mult mai dezirabil decât un satanist cu un singur părinte satanic.

Asta nu înseamnă că acei copii care au un singur părinte satanic nu sunt importanți sau valoroși în ochii lui Satan sau că ar trebui tratați ca subumani de către un grup satanic. Înseamnă doar că cei care au atât o mamă satanică, cât și un tată satanic sunt susceptibili să aibă, din nou, o conștientizare psihică sporită care îi depășește pe cei care nu au. Prin urmare, este probabil să aibă mult mai multă ușurință în a se conecta și a comunica cu Satan și Demonii, deoarece, pe baza experienței noastre, Satan îi onorează pe cei care poartă mai departe o linie de sânge ereditară.

De asemenea, este important de subliniat că un alt motiv pentru care linia genealogică este importantă este acela că îi considerăm pe sataniști o rasă în sine, nu doar adepți ai unei religii. Vom discuta acest lucru mai detaliat într-un alt capitol.

A fi părinte este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le poate face o persoană. Și a fi un părinte satanist este și mai important, pentru că nu numai că îți păstrezi codul genetic și esența spirituală demonică, dar păstrezi literalmente însăși viitorul rasei și religiei noastre, și nu există nimic mai important pentru satanism decât asta. Prin transmiterea tradițiilor și învățăturilor noastre religioase copiilor noștri, nu numai că ne păstrăm religia și rasa, dar punem bazele unui viitor care va avea implicații cosmice.

CAPITOLUL IX

ADOLESCENȚI SATANIȘTI

Întotdeauna am crezut că copiii și adolescenții sunt viitorul religiei satanice. Cred că ei reprezintă viitorul pentru că nu sunt deja programați cu idei preconcepute despre cine este Satana și care sunt motivațiile sale. Nu au crezut în minciunile și concepțiile greșite despre Satana așa cum au crezut adulții, pentru că nu au avut încă timp să fie programați de credințele abrahamice.

Și chiar dacă există câțiva care au fost deja spălați pe creier într-o oarecare măsură de către creștini, deoarece părinții lor sunt implicați într-o formă de creștinism, majoritatea dintre ei nu au fost influențați de creștinism suficient încât acesta să devină o boală purulentă în sufletul lor. Pot fi ușor redirecționați către o stare de spirit mai pozitivă și către o închinare religioasă.

Din păcate, comunitatea satanică nu a acordat suficientă atenție sataniștilor adolescenți și, prin urmare, mulți dintre ei își formează propriile grupuri de adolescenți fără nicio cunoștință din partea sataniștilor mai în vârstă și mai experimentați, iar acest lucru îi duce de obicei la probleme. Când se formează aceste grupuri, acestea sunt de obicei conduse sau fondate de oameni care știu puțin mai multe decât membrii pe care i-au selectat să facă parte din grupul lor.

De obicei, acești lideri sunt mai preocupați de propria lor putere personală sau de propriul ego decât de construirea unui grup satanic autentic. Trebuie menționat că aceste tipuri de lideri nu se limitează la adolescenții din satanism. Există la fel de mulți adulți în satanism care au aceleași motivații. Diferența este că, indiferent cât de obsedat ar fi liderul grupului de obținerea puterii personale, majoritatea adulților sunt suficient de maturi pentru a se abține de la a face orice ar putea băga Covenul în probleme cu legea. Asta nu înseamnă că unii adolescenți sunt incapabili să înțeleagă acest lucru, dar sunt mai predispuși să fie atrași în activități criminale din cauza presiunii colegilor decât ar fi adulții.

De aceea, am sugerat întotdeauna ca, dacă adolescenții vor să-și formeze propriul Coven, să aibă un mentor adult. Un mentor bun îi poate sfătui cu privire la programa lor, se poate asigura că rămân pe drumul cel bun și îi

poate împiedica să se implice în lucruri dăunătoare atât lor, cât și comunității satanice.

Mulți adulți care ar putea citi acest text, dacă nu sunt sataniști, ar avea o problemă dacă aș sugera ca un grup de adolescenți să aibă un mentor adult. Motivul pentru care mulți părinți ar avea o problemă cu acest lucru este pentru că au ideea că sataniștii adulți sunt meniți să le molesteze copiii sau să îi implice în pornografie cu minori, dar, ca regulă generală, sataniștii nu au nicio dorință să facă asta.

În fiecare religie există oameni răi, iar religia noastră nu face excepție. Ar fi o minciună din partea mea să spun că nu există pedofili în religia noastră, pentru că există pedofili în fiecare religie, dar doar pentru că suntem sataniști nu înseamnă că există mai mulți pedofili pe cap de locuitor decât în orice altă religie.

Deoarece oamenii au crezut stereotipurile perpetuate de cărți, mass-media și filme, ei tind să creadă că persoanele care se închină Diavolului sunt cumva mai predispuse să se implice în activități ilicite cu copiii decât orice altă religie, dar acest lucru pur și simplu nu este adevărat. Nu există absolut nicio dovadă că cei care se închină lui Satan sunt mai predispuși să se angajeze în pedofilie decât adepții oricărei alte religii.

Aș argumenta cu părinții care sunt reticenți în a-și lăsa copiii să vorbească cu sataniști adulți, subliniind că, ori de câte ori copiii se implică în activități criminale sau în alte lucruri pe care părinții lor le dezaprobă, de obicei este pentru că vorbesc cu cineva de aceeași vârstă cu ei. Acest prieten al lor s-ar putea întâmpla să fie implicat în satanism. Și, de cele mai multe ori, prietenul lor satanist are foarte puțină experiență în această religie.

Majoritatea adolescenților, deoarece nu au avut experiența care rezultă din practicarea satanismului de ani de zile, nu se opresc să se gândească la consecințele a ceea ce fac. Un satanist adult i-ar putea face să se oprească și să se gândească la consecințe și, pentru că respectă adultul pentru că îl știu ca fiind un satanist serios, de cele mai multe ori îl vor asculta. Știu că acest lucru este adevărat pentru că am avut adolescenți care m-au ascultat și mi-au urmat sfaturile înainte de a-și asculta părinții, pentru că eu sunt satanist, iar părinții lor nu.

Părinții lor, deoarece nu sunt ei înșiși sataniști, nu înțeleg de unde vine adolescentul. Nu înțeleg ce crede fiul sau fiica lor și au dificultăți în a găsi un teren comun și în a înțelege cum să se relaționeze cu copilul. În timp ce un satanist adult, deoarece împărtășește aceleași credințe, îi poate spune

adolescentului cum să gestioneze orice situație care apare dintr-o perspectivă satanică.

Deoarece mulți părinți se tem că sataniștii adulți au și alte motive în afară de a-i învăța pe copii despre satanism, sunt reticenți în a-și lăsa copiii să vorbească cu sataniști adulți. Nu reușesc să înțeleagă că, indiferent de ceea ce fac, dacă copilul este hotărât să devină satanist și să învețe despre satanism, va face asta indiferent dacă îi place sau nu.

Și dacă vorbesc cu un satanist adult, atunci părinții pot monitoriza ce se predă copilului lor și pot pune întrebări dacă au nelămuriri cu privire la ceea ce învață copilul lor. Eu însumi nu am nicio problemă să vorbesc cu părinții oamenilor și sunt mai mult decât dispus să vorbesc cu orice părinte care este interesat de satanism și să le explic ce îi voi învăța pe copiii lor.

Din experiența mea, un grup obișnuit de sataniști, fie adulți sau adolescenți, este format de obicei din trei până la cinci membri, iar în cazul grupurilor de adolescenți, timpul mediu de implicare în satanism este de unu până la trei ani. De obicei, în cazul grupurilor de adolescenți, liderul este cel implicat de un an până la trei ani. Majoritatea celorlalți membri ai grupului sunt implicați în satanism doar de cel mult unu până la doi ani și au fost de obicei aduși în satanism de către „lider”.

Majoritatea grupurilor de adolescenți nu practică o formă consacrată de satanism, fie ea tradițională sau modernă. Majoritatea covenurilor de adolescenți sunt de două tipuri.

Primul tip de Coven este relativ benign. Acest tip de Coven este genul de grup care seamănă mai mult cu o fraternitate, în care membrii grupului sunt mai interesați de petreceri, fumat și sex decât de venerarea lui Satana. Satana este doar catalizatorul comportamentului lor. Cu alte cuvinte, vor să se răzvrătească împotriva părinților și a societății și să experimenteze stiluri de viață alternative, și ce scuză mai bună poate exista decât „Diavolul m-a pus să fac asta?” Ei îl folosesc pe Diavol și religia lui ca modalitate de a-și justifica comportamentul.

Al doilea tip de Coven adolescentin este mai periculos, deoarece, de cele mai multe ori, filozofiile pe care se bazează aceste Covenuri sunt cele care sunt avantajoase pentru lider și îl ajută să-și manipuleze subordonații. De obicei, aceștia urmează acest lider datorită carismei sale personale și a cunoștințelor percepute despre satanism.

Filosofia lor este de obicei un amestec de idei diferite din diferite ordine magice sau satanice, care au fost adaptate sau reinterpretate de liderul lor. Motivul pentru care filosofia este de obicei un amestec de diferite grupuri magice și satanice este acela că aceste tipuri de sataniști nu au fost implicați în satanism suficient de mult timp pentru a avea vreo experiență practică, așa că își bazează filosofia în mare parte pe ceea ce citesc, în loc să se bazeze pe satanismul din lumea reală.

Există ceva ce vreau să spun înainte de a continua: sataniștii adulți nu ar trebui să ignore un adolescent din cauza vârstei sale. Cred că există adolescenți rari care sunt excepționali și care au cu adevărat maturitatea și dorința de a-l sluji pe Satan, dar cred că sunt rari. De asemenea, este interesant faptul că majoritatea sataniștilor tradiționali (închinători ai diavolului) au avut de obicei prima lor experiență care i-a convins că Satan există oriunde, de la începutul copilăriei până la mijlocul adolescenței.

ADOLESCENȚI CU FAMILII OSTILE SATANISMULUI

Mulți adolescenți care se implică în satanism se vor confrunta inevitabil cu niște alegeri serioase atunci când părinții lor află că sunt sataniști. Dacă părinții sau tutorii lor nu sunt toleranți față de satanism, cel mai adesea această diferență de opinie religioasă va escalada într-o dispută familială gravă, iar adolescenții simt adesea că singura soluție este să fugă de acasă. Oricât de drastic ar părea acest lucru, este o alegere cu care adolescenții se confruntă mult prea des.

Am primit odată un telefon de la un copil mic care a spus: „Părinților mei nu le place faptul că sunt satanist. Părinții mei cred că e o prostie. Părinții mei cred că sunt nebun pentru că cred în asta. Ce ar trebui să fac? Vreau să fug de acasă.” I-am spus copilului că nu ar trebui să fugă de acasă pentru că are doar 15 ani. Mai are doar câțiva ani de suportat și, dacă este puternic în credința sa și crede cu adevărat în ea, atunci poate rezista încă câțiva ani.

A fost o situație foarte dificilă de gestionat, pentru că era atât de supărat încât începea să plângă și îmi spunea că dacă nu fuge de acasă se va sinucide, pentru că pur și simplu nu mai poate suporta. Spunea că tot ce vrea să facă era să se închine lui Satana și să-și practice religia liber, iar părinții lui pur și simplu nu au înțeles și nu i-au permis să facă asta.

N-am aflat niciodată ce s-a întâmplat, pentru că puștiul nu m-a sunat niciodată înapoi. Când am închis, părea să fie mult mai dispus și a spus că ce am spus are sens, dar tot nu știa dacă va putea face față.

Dacă ar fi vorbit cu un alt satanist adolescent, probabil i-ar fi spus: „Da, frate, dă-i dracului cu curvele alea, dă-i dracului cu mama ta. Fugi, frate – fă ce naiba vrei." Dar nu i-am spus asta. I-am spus că un satanist puternic ar suporta situația și ar aștepta până când va fi într-o poziție mai bună pentru a-și controla propria viață. Nu era nevoie să zdruncine lucrurile, pentru că mai avea doar vreo trei ani până va putea lua decizii singur, iar asta nu ar servi la nimic. Și, în plus, cum te poți concentra cu adevărat pe studiile religioase și pe a deveni un satanist mai bun când ești pe stradă, fără un loc unde să locuiești și fără mâncare?

Un alt lucru pe care adolescenții îl întreabă adesea este: „Cum ar trebui să mă închin lui Satan dacă părinții mei nu-mi permit să practic acasă?" În primul rând, nu este necesar să ai echipament ritualic pentru a construi o relație cu Satan și Demonii. Rugăciunea simplă funcționează foarte bine, atâta timp cât este sinceră și ești onest cu Satan și Demonii în legătură cu ceea ce ceri. Pentru unii oameni, acest lucru poate părea foarte creștin, dar trebuie să ții cont de faptul că creștinii nu au inventat rugăciunea. Pentru a ilustra punctul meu de vedere, iată un fragment dintr-o rugăciune din Cartea egipteană a morților:

„O, voi patru babuini care stați în prova Corăbiei lui Re, care înălțați adevărul Domnului a Toate, care judecați săracii și bogații, care îi împăcați pe zei cu suflarea gurilor voastre, care oferiți ofrande divine zeilor și ofrande de invocație spiritelor, care trăiți din adevăr și înghițiți adevărul, ale căror inimi nu au minciuni, care detestați falsitatea: alungați răul meu, prindeți-vă de falsitatea mea și nu voi avea nicio vină față de voi. Permiteți-mi să deschid mormântul, ca să pot intra în Rosetjau și să pot trece pe lângă porțile secrete ale Vestului. Mi se va da o prăjitură shens, un ulcior de bere și o pâine persen, la fel ca acele spirite care intră și ies în Rosetjau." (Vraja 126)

La fel ca în orice relație muritoare, cea mai ușoară modalitate de a construi o conexiune cu cineva este să ai o conversație sinceră, din inimă în inimă, și, la urma urmei, asta este rugăciunea în forma sa cea mai simplistă: o conversație din inimă în inimă cu zeii tăi.

Dacă părintele sau tutorele tău nu îți permite să faci ritualuri de rugăciune și ai dorința de a îndeplini ritualuri pentru Satan, iată o alternativă excelentă. Mergi într-un parc public într-o zonă retrasă, găsește o suprafață

solidă, cum ar fi o masă de picnic, o bancă de parc sau o altă structură similară, și așterne peste ea o bucată de material negru. Consacră pânza ca altar, astfel încât să poată fi folosită în ritualuri viitoare.

De asemenea, dacă ești o persoană artistică, ar putea fi o idee bună să desenezi o pentagramă inversată sau un simbol al lui Baphomet pe materialul textil. Poți folosi imaginea ca pe ceva asupra căruia să te concentrezi în timp ce îți faci ritualurile, pentru a te pune în starea de spirit potrivită. Dacă te afli într-un loc în aer liber, unde vântul tinde să fie o problemă, poți cumpăra lumânări cu ulei care nu se vor stinge atunci când bate vântul.

Când alegeți o locație, aceasta ar trebui să fie un loc unde să nu fiți deranjați în timpul ritualului și care să aibă o semnificație spirituală pentru dumneavoastră sau cel puțin să vă pară un loc potrivit pentru a vă desfășura ritualul. Pentru sfaturi despre cum să organizați un ritual de bază, consultați capitolul intitulat „Practica zilnică a ritualului”.

SFATURI PENTRU ADOLESCENȚII AI CĂROR PĂRINȚI ÎI OBLIGĂ SĂ MEARGĂ LA BISERICĂ

Primul lucru pe care ar trebui să-l faci este să te ungi, dacă ai uleiul necesar, și să-i ceri lui Satan și demonilor săi să te protejeze împotriva spiritului zeului iudeo-creștin și a îngerilor săi. Dacă nu ai ulei, o simplă rugăciune va fi suficientă. După ce faci asta, dacă va trebui să mergi la biserică, sinagogă sau moschee împotriva voinței tale, încearcă să te gândești la cele mai eficiente contraargumente la argumentele aduse de preoți, rabini sau imami împotriva religiei tale.

Poți considera această perioadă fie ca pe o experiență negativă, fie ca pe o oportunitate de a învăța cât mai multe despre inamic și adepții săi. Acest lucru te va face mai capabil să te descurci în dezbaterile religioase cu adepții altor credințe. De asemenea, îți permite să explici mai eficient diferențele dintre filosofia și moralitatea satanismului și tradițiile religioase abrahamice.

CAPITOLUL X

PRACTICĂ SOLITARĂ VS. ALĂTURĂREA ÎNTR-UN COVEN

Mulți oameni se tem să se implice în satanism cu un grup, deoarece se tem că se va întâmpla ceva rău sau se tem că vor fi atrași în ceva foarte negativ. Din păcate, în multe cazuri, dacă nu ești extrem de atent, este foarte probabil să fii atras într-un mediu foarte negativ.

Să fim sinceri: există mulți indivizi care conduc grupuri satanice, dar nu sunt motivați de o dorință reală de a promova religia satanică. Ei sunt motivați de propriile dorințe personale, care de obicei au foarte puțin de-a face cu venerarea reală a lui Satan.

Majoritatea oamenilor sunt reticenți în a se implica într-un grup pentru că au auzit povești de groază despre liderii grupurilor care își manipulează membrii, fie pentru bani, fie pentru sex, și cu siguranță nu veți primi niciun argument de la mine că acest lucru nu se întâmplă. Din păcate, se întâmplă mult prea des decât ar vrea majoritatea sataniștilor să recunoască.

Însă, oricât de oribile ar fi aceste experiențe, dacă permiți ca potențialul unei experiențe negative să te descurajeze să te alături unui Coven, pierzi o experiență de neegalat. Nu o poți înlocui cu nimic, iar o experiență de grup autentică are multe aspecte pozitive. Dacă te alături unui grup autentic, format din sataniști dedicați, atunci o experiență de grup este cu adevărat unică, iar lucrurile pe care le înveți nu sunt lucruri pe care le poți recrea prin practică solitară.

Unii oameni aleg să practice ritualuri solitare pentru că se tem să-și facă publică credința sau chiar să-și împărtășească credințele cu alți oameni. Dar cred că odată ce își vor depăși teama inițială, vor descoperi că au avut cu adevărat o dorință profundă de a face parte dintr-un grup și de a socializa cu alți sataniști ca ei. Există motive legitime pentru a face ritualuri solitare, iar unele dintre motive sunt atunci când lucrezi la tine ca individ - de exemplu, dacă vrei să te concentrezi pe dezvoltarea abilităților tale psihice sau pe o anumită tehnică de meditație.

Întotdeauna îi încurajez pe oameni să-și creeze propriile ritualuri, dar îi încurajez și să se implice și să studieze cu un grup și să facă ritualuri de grup, pentru că dacă nu faci asta, nu vei avea o experiență completă. Nu vei înțelege pe deplin ce înseamnă să fii satanist și nu mă interesează cât de

independent sau de informat crezi că ești, nu te poți numi cu adevărat satanist fără să înțelegi dinamica unui Coven. Doar persoanele care nu au făcut niciodată parte dintr-un Coven serios ar fi suficient de nechibzuite încât să spună că sunt complete fără să fi avut o experiență de grup. Nu este doar o afirmație ignorantă, ci este un monument colosal al prostiei cuiva. O parte din asta nu este doar opinia mea, este un fapt.

Un alt domeniu în care există multă confuzie este utilizarea termenului inițiere. Oamenii vorbesc despre inițiere, dar nu înțeleg cu adevărat ce este inițierea. Multe persoane nu fac distincția între diferitele tipuri de inițiere. Există două tipuri distincte: primul, și cel mai des menționat de autorii ocultși, este autoinițierea, care este un proces de creștere personală prin meditație sau alte tehnici pentru a dezvolta abilitățile spirituale, magice sau psihice. Acest tip de proces de inițiere este cel mai potrivit pentru ritualurile solitare, deoarece tehnicile se concentrează pe dezvoltarea și întărirea individului într-un fel, iar pentru a realiza acest lucru trebuie să te poți concentra asupra ta și asupra a ceea ce încerci să obții fără distragere.

În acest capitol, mă concentrez mai mult pe procesul de inițiere în grup decât pe inițierea individuală. Inițierea în grup are loc atunci când fiecare membru al grupului trece prin aceleași încercări și experiențe ca toți ceilalți membri ai grupului, creând astfel o legătură spirituală, precum și emoțională, între membrii Covenului. Acest tip de inițiere te ajută să te conectezi cu oamenii cu care lucrezi. Este ceva ce te va schimba dacă este făcut corect.

Există lucruri pe care le poți câștiga dintr-un ritual de grup pe care nu le poți câștiga dintr-un ritual personal. În primul rând, atunci când un grup de oameni se concentrează pe o singură idee, există o putere, o prezență care poate fi simțită, pe care nu o poți experimenta atunci când faci un ritual pe cont propriu. De asemenea, dacă ești membru al unui grup căruia chiar le pasă unii de alții, atunci există o camaraderie și o fraternitate care nu pot fi înlocuite.

Asta nu înseamnă că oamenii se vor înțelege tot timpul sau că vor fi mereu prieteni, dar există o legătură între tine și grupul cu care ai lucrat. Această legătură este unică pentru indivizii implicați în grup, deoarece ați trecut prin ritualuri similare și prin situații similare și ați lucrat cu toții împreună într-un mediu ritualic pentru a vă atinge atât scopurile spirituale, cât și pe cele magice.

Făcând aceste lucruri împreună, se creează o legătură pe care nu o puteți rupe. Vă va face o persoană mai puternică și vă va oferi un sentiment de

comunitate pe care nu l-ați avut. Așadar, din nou, dacă sunteți un satanist tradițional care practică singuratic, nu ignorați ritualurile de grup și nu le excludeți, pentru că, așa cum am mai spus, dacă faceți acest lucru, pierdeți o parte din ceea ce înseamnă să fii satanist.

CAPITOLUL XI

LIPSA DE ONOARE, LOIALITATE ȘI RESPECT ÎN COMUNITATEA SATANICĂ

DACĂ petreci timp vorbind cu alți sataniști, în cele din urmă vei da peste sataniști tradiționaliști care vor spune: „Satan este totul pentru mine, Satan este stăpânul meu, aș face orice pentru Satan. Nu aș face niciodată nimic împotriva lui.” Apoi, ei încep să arunce blesteme asupra altor organizații satanice tradiționale și asupra liderilor lor, fără să se gândească la consecințele acțiunilor lor sau la posibilele efecte pe termen lung pe care le-ar putea avea asupra comunității satanice în ansamblu. Pur și simplu sunt supărați din cauza a ceva ce a spus acel grup sau unul dintre liderii săi despre ei sau despre unul dintre prietenii lor.

Oamenii nu se gândesc niciodată mai întâi la Satana – se gândesc mai întâi la ei înșiși. Toți acești oameni care spun: „Satana înseamnă totul pentru mine” se vor umili reciproc pentru cele mai simple și mai stupide lucruri, fără să se gândească nici măcar o secundă că ar putea submina voința lui Satana făcând asta. Am văzut oameni care se blestemă reciproc pentru că o persoană se întâlnește cu fosta iubită sau fostul iubit al celeilalte persoane.

Nu poți blestema colegii tăi sataniști tradiționali doar pentru că ești supărat pe ei. Orice satanist tradițional adevărat care se gândește mai mult la cauza lui Satan decât la problemele sale personale ar ști acest lucru. Există interdicții în satanismul tradițional cu privire la blestemarea fraților și surorilor tale din Satan. În tradiția noastră particulară, nu blestemăm un coleg satanist, chiar dacă spune sau face ceva împotriva noastră. Nu ne atacăm propriii frați și surori. Ne facem griji despre cum ar putea interfera cu voința lui Satan și, dacă oamenii ar fi cu adevărat interesați să facă voința lui Satan, s-ar gândi mai întâi la el în loc de ei înșiși.

Mult prea mulți oameni au pierdut înțelegerea a ceea ce înseamnă să ai onoare, a ceea ce înseamnă să ai integritate, a ceea ce înseamnă să-ți respecți mentorii, Marii Preoți și Marile Preotese, Covenul și jurămintele pe care le-ai făcut. Voi fi primul care recunoaște că în trecut m-am făcut vinovat de unele dintre aceste lucruri, în sensul că i-am judecat pe alții și nu am fost întotdeauna cea mai ușoară persoană cu care să lucrezi.

De asemenea, trebuie să recunosc că mi-am făcut mult timp să mă gândesc la asta. Mi-am făcut timp să mă gândesc la ce fac și ce spun și la cum ar

putea submina ceea ce Satan are pregătit pentru comunitatea satanică sau cum aș putea interveni în lucrarea altcuiva, pe care Satan a stabilit-o pentru ei. În zilele noastre, am tendința să am un punct de vedere mai rezervat, mai temperat decât aveam înainte.

Există mulți sataniști de care nu sunt în mod special atrași, dar un lucru pe care nu l-aș face niciodată ar fi să blestem un alt satanist, pentru că am standarde personale. Și există o putere superioară căreia îi răspund, și anume cea pe care ar trebui să o slujim, și nu avem dreptul să intervenim magic într-o altă organizație satanică dacă nu știm ce se întâmplă. Nu avem cum să știm ce face acea organizație, ce au fost instruiți să facă acești lideri și am putea perturba ceva blestemându-i. Așa că, indiferent cât de furios aș fi, nu aș blestema niciodată un alt satanist.

O altă problemă pe care o am este că oamenii nu arată respectul cuvenit față de Marele Preot și Marea Preoteasă, deși vorbesc despre cât de mult îi respectă. Am două persoane pe care le consider a avea autoritate asupra mea și care îmi pot spune ce să fac. Ele sunt Marele meu Preot și Marea Preoteasă.

Și am fost supărat pe ei? Da. Am fost supărat pe unele dintre deciziile pe care le-au luat? Da. Dar aș îndrăzni vreodată să vorbesc despre ei într-un mod negativ? Mi-aș desconsidera vreodată mentorii sau oamenii pe care îi respect în public? Nu, pentru că nu se face asta. În Covenele tradiționale nu-ți lipsești de respect preotul, preoteasa, mentorul sau pe cei care te-au ajutat să devii ceea ce ești. Acesta este un lucru care s-a pierdut în comunitatea satanică tradițională.

Mulți sataniști par aproape incapabili să înțeleagă că, dacă nu-ți respecți Marele Preot și Marea Preoteasă de a-ți respecta angajamentele pe care le-ai făcut față de ei și de Covenul tău, nu ar fi trebuit să-i numești Marele Preot și Marea Preoteasă a ta. Vei vedea sataniști care îi vor insulta pe oamenii care i-au adus în religie. Vei vedea sataniști care vor vorbi de rău despre foștii lor mentori, pentru că nu le place ceva ce au spus.

Chiar dacă aș părăsi grupul din care fac parte în prezent – chiar dacă aș fi supărat și m-aș despărți de ei – nu m-ați vedea niciodată rostind un singur cuvânt jignitor în public la adresa Marelui Preot și a Marii Preotese. Asta pentru că îi respect suficient încât, chiar dacă m-aș despărți de ei, nu aș face-o. Asta din respect pentru ei, pentru Satana și pentru jurămintele pe care le-am făcut.

Când majoritatea dintre noi am devenit sataniști tradiționali, am recunoscut că există o putere superioară, o autoritate superioară, numită Satan, și demonii săi, atât cei cu nume, cât și cei fără nume. Și știam și înțelegeam că, din când în când, va trebui să facem lucruri care nu erau neapărat voința noastră, ci ceea ce era mai bine pentru comunitatea satanică. Asta ne diferențiază de adepții LaVeyanilor.

Asta ne face sataniști tradiționali, iar dacă arunci pe fereastră acea reverență și respect pentru Satan și faci doar ce vrei, atunci la fel de bine nu mai fii deloc satanist. Această comunitate a devenit o comunitate în care ne vom întoarce împotriva unui frate degeaba. Vom face tot posibilul să distrugem un frate sau o soră nu pentru că a făcut ceva împotriva lui Satan, nu pentru că a făcut ceva împotriva comunității, ci pentru că a făcut ceva împotriva noastră personală. Nu acordăm atenție la ce ar putea însemna acest lucru pentru comunitatea satanică în ansamblu.

Știu că unii dintre voi probabil citiți asta și vă gândiți: „Deci ce vreți să spuneți, Nero, că ar trebui să întoarcem și celălalt obraz când un alt satanist tradițional ne face ceva?” Nu, nu spun asta. Ar trebui să vă dați înapoi și să vă gândiți dacă diferențele mărunte pe care le aveți cu această persoană merită să subminați voința lui Satan.

O altă problemă pe care o observ adesea este că mulți indivizi, atunci când se alătură unui Coven sau unui grup satanic, nu se alătură cu intenția de a avea o relație pe termen lung cu Covenul la care se alătură. Se alătură cu intenția de a învăța cât mai mult posibil, cât de repede posibil, astfel încât să poată lua ceea ce au învățat și să-și înființeze propriul Coven.

Mulți dintre acești indivizi nu sunt motivați să-și înființeze propriile Covenuri pentru că au o dorință reală de a-l sluji pe Satan. Își înființează propriile Covenuri pentru că au dorința de a fi importanți, de a fi cineva și își dau titluri care nu înseamnă absolut nimic, pentru că nu le-au fost date de Satan. De exemplu, veți vedea adesea oameni pe internet cu titluri magice lungi, incorecte din punct de vedere lingvistic și magic, care spun practic - într-un mod lung - „Sunt Fratele Cutare, Stăpânul Universului și Domnul a Toate”.

Nu se menționează deloc sau nu se manifestă respect pentru Satan în aceste titluri. Nimeni nu pare să vină vreodată la un Coven cu dorința de a ajuta la construirea unei tradiții. Se pare că este vorba întotdeauna despre ei și niciodată despre satanism, iar dacă noi, ca și comunitate satanică tradițională, continuăm să acționăm așa și să avem atitudinea că nimic nu

este mai important decât noi și dorințele noastre, atunci nu va exista nicio tradiție pe care generațiile viitoare să o urmeze.

Primul tău angajament este față de Satan, să-i fii loial și să-i faci voia. Și dacă ceea ce faci doar pentru că ești mai îngrijorat pentru tine îi subminează lucrarea, atunci ce fel de satanist tradițional ești și te poți numi cu adevărat un copil și un slujitor al lui Satan?

CAPITOLUL XII

SATANISMUL MODERN, ANTON LAVEY ȘI BIBLIA SATANICĂ

ANTON LAVEY

Indiferent de părerile pe care le aveți despre Anton LaVey, este adevărat că a adus contribuții extraordinare religiei satanice, iar contribuțiile pe care le-a adus nu pot fi trecute cu vederea. Există multe lucruri pentru care LaVey ar trebui să fie recunoscut.

Cel mai important aspect, în opinia mea, este că a adus Al-Jilwah în atenția publicului, ceea ce personal cred că a fost voința lui Satan. Trebuie menționat că versiunea lui LaVey care apare în Ritualurile Satanice a fost modificată față de original. Anumite cuvinte au fost schimbate și mici porțiuni au fost omise. Textul original al Al-Jilwah a fost inclus în această carte pentru referință.

În al doilea rând, el a prezentat filosofia satanică într-un mod atât de simplu încât chiar și o persoană care nu este foarte orientată spre ocultism o poate înțelege. Nu se poate nega că LaVey a fost un geniu al marketingului. Performanța sa publică a ritualurilor satanice, cum ar fi botezul fiicei sale, Zeena LaVey, în 1967, este un exemplu clar al înțelegerii de către LaVey a interesului public pentru lucruri ieșite din comun, ceea ce i-a asigurat locul în istoria satanismului și i-a dovedit priceperea în marketing.

Singurul aspect al Bibliei Satanice care are propriul stil unic sunt ritualurile. Deși structura poate să nu fie originală, modul în care sunt formulate și stilul în care sunt efectuate sunt unice lui LaVey. Și, oricât de mult mi-ar plăcea să recunosc, ritualurile lui LaVey sunt eficiente într-o oarecare măsură.

Totuși, acestea fiind spuse, nu-i voi acorda lui LaVey merit pentru lucruri pe care nu le merită. Este o concepție greșită răspândită în comunitatea satanică că LaVey a inventat termenul „satanism”; evident, nu a făcut-o. Dovezi în acest sens pot fi găsite într-o carte de Montague Summers intitulată „Istoria vrăjitoriei și demonologiei”, publicată în 1927, înainte ca Anton LaVey să se nască. În această carte, Summers folosește termenii „satanism”, „satanism tradițional” și „venerarea diavolului” interschimbabil pentru a-i descrie pe cei care se închinau lui Satan ca o entitate literală,

ceea ce înseamnă că afirmațiile Bisericii lui Satan că ar fi creat termenul „satanism” sunt în mod clar false.

Tendința lui LaVey de a-și asuma meritul pentru lucruri pe care nici nu le-a scris, nici nu le-a creat nu se oprește la termenul „satanism”. „Cartea lui Satan” din Biblia Satanică este în mod clar un plagiat al cărții „Might is Right” de Ragnar Redbeard, publicată inițial în 1890. Dovezi concludente ale plagiatului flagrant al lui LaVey pot fi găsite în „Cartea lui Satan”, care preia propoziții întregi cuvânt cu cuvânt din cartea lui Redbeard.

De asemenea, nu-i voi acorda lui LaVey meritul de a fi inițiatorul filosofiei și modului de viață satanic, deoarece principiile scrierilor lui Crowley, cum ar fi „Liber Oz”, sunt foarte asemănătoare cu cele pe care le vedeți în Biblia Satanică. Și este clar că LaVey a fost influențat de aceste idei, fie că recunoaște sau nu. Afirmația lui Crowley că „nu există alt dumnezeu decât omul” din „Liber Oz” arată că acest text a avut o influență asupra filosofiei lui LaVey.[14] Acesta este un exemplu printre multele din „Liber Oz” care pare să arate legături clare între învățăturile lui Crowley și filosofia lui LaVey.

Aș dori să subliniez că nu-i acord nici lui Crowley meritul de a fi inițiatorul acestor idei; cred că inițiatorul acestor idei despre omul având potențialul de a fi asemenea lui Dumnezeu și de a gândi singur își are originea în Lucifer. „Dar despre rodul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: «Să nu mâncați din el, nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți». Și șarpele a zis femeii: «Hotărât că nu veți muri; căci Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca dumnezei, cunoscând binele și răul».” (Geneza 3:3-5)

Deși îmi dau seama că unii sataniști înrăiți ar putea găsi oarecum derutant faptul că folosesc versete biblice în această carte pentru a-mi susține convingerile, încerc doar să ilustrez faptul că ideea că omenirea ar putea deveni egală cu zeii sau cu Dumnezeu datează din antichitate. Și, prin urmare, această idee nu poate fi atribuită autorilor oculti moderni.

Acest verset este deosebit de relevant deoarece spiritul care i-a înmânat lui Crowley „Cartea Legii” a folosit fraze foarte similare în Capitolul II. De exemplu: „Eu sunt Șarpele care dăruiește Cunoaștere și Încântare și glorie strălucitoare” și „Nu te gândi, o, rege, la această minciună: Că Trebuie să Muri: cu adevărat, nu vei muri, ci vei trăi”. Interesant este că Crowley însuși îl asociază pe Hadit (Aiwass) cu Satana.[15]

Timp de secole, cei care l-au venerat pe Satana/Lucifer l-au văzut ca pe un campion al libertății și individualității, cu mult înainte de nașterea lui Crowley sau LaVey. A le acorda meritul oricăruia dintre acești oameni ca fiind inițiatorii filosofiei satanice ar fi o lipsă totală de respect față de Satana și demonii săi.

BIBLIA SATANICĂ

De-a lungul anilor, mulți sataniști mi-au scris cerându-mi părerea despre Biblia Satanică. Biblia Satanică este o carte introductivă excelentă pentru cei care sunt noi în satanismul tradițional, deoarece te învață cum să te desprinzi de codurile morale iudeo-creștine pe care mulți dintre noi le-am avut programate în noi la o vârstă fragedă. Îți oferă o filozofie după care să trăiești, astfel încât să ai o fundație pe care să-ți bazezi viața de zi cu zi. Îi încurajează pe oameni să trăiască un stil de viață satanic, lucru pe care mulți sataniști moderni și tradiționali îl consideră foarte greu de făcut, deoarece avem tot felul de informații inexacte înrădăcinate în noi încă de la naștere.

Rezultatul este că trebuie să ne străduim să gândim lucrurile dintr-o perspectivă cu adevărat satanică, mai degrabă decât dintr-una iudeo-creștină. Este un proces constant, continuu, pe care nu-l poți schimba peste noapte. Este ceva la care vei lucra tot restul vieții tale ca satanist.

Nu este ușor să scapi de vinovăția pe care zeul creștin și adepții săi au pus-o asupra noastră din cauza dorinței lor de a înrobi omenirea, învățându-l că ceea ce este natural este greșit. Dacă există un lucru pe care LaVey l-a făcut foarte bine, este că i-a învățat pe oameni că dorințele naturale ale omenirii nu sunt rele și că este perfect acceptabil să se delecteze cu ele fără vinovăție. Cel mai important, i-a învățat pe oameni să gândească ca sataniștii și să ia decizii dintr-un punct de vedere satanic. În domeniul moralității și al evadării de programarea creștină, Biblia Satanică este, fără îndoială, unul dintre cele mai bune texte pe care un satanist începător le poate citi, dacă ignori ce spune despre spiritualitate.

În forma satanismului tradițional pe care îl practic, nu îl ridicăm pe slujitor deasupra Stăpânului. Nu îl ridicăm pe mesager la un statut divin și nu îi oferim laude pe care nu le merită, așa cum au făcut mulți oameni în cazurile lui Aleister Crowley și Anton LaVey. Îi vedem pentru ceea ce sunt, ca oameni speciali aleși de Satan pentru a-și transmite mesajul omenirii și îi

oferim laude și închinare celui care le merită, Satan - cel care ne-a dat libertatea și intelectul nostru în primul rând.

---

14 Faptul că Crowley folosește sintagma „nu există alt zeu decât omul” este oarecum confuz, având în vedere că inspirația pentru acest Liber a fost în mod clar „Cartea Legii”, pe care Crowley o atribuie lui Aiwass, pe care îl asociază cu Satan/Lucifer, diavolul, în Cartea a Patra de Magie. Unul dintre lucrurile care îl fac pe Crowley atât de perplex este faptul că îl asociază pe Aiwass cu sinele său superior sau cu Sfântul său Înger Păzitor, dar pare să-l asocieze și cu o entitate care este în afara sa. Când Crowley face o afirmație de genul „nu există alt zeu decât omul”, pare să indice că nu crede în existența literală a entităților, dar alte scrieri ale lui Crowley par să indice contrariul. În cele din urmă, dacă Crowley credea sau nu în existența literală a lui Satan este ceva ce studenții vor trebui să decidă singuri, deoarece Crowley nu este aici pentru a răspunde la această întrebare în locul nostru.

15 „...Bestia 666 a preferat să lase numele așa cum sunt și să proclame pur și simplu că AIWAZ, solar-falic-hermetic «Lucifer», este propriul Său Înger Sfânt Păzitor, iar «Diavolul» SATAN sau HADIT, sufletul suprem din spatele RA-HOOR-KHUIT Soarelui.....Acest șarpe, SATAN, nu este dușmanul Omului, ci Cel care a făcut din rasa noastră Zei, cunoscând Binele și Răul.....” (Crowley, Magie în Teorie și Practică) Acesta este doar un exemplu. Altele pot fi găsite în scrierile lui Crowley de către studentul serios.

CAPITOLUL XIII

UTILIZAREA ETICHETEI „CREȘTINISM INVERS”

„Creștinism INVERS” este un termen folosit des în comunitatea satanică, în special de sataniștii moderni. Nu voi dezbate cu voi dacă aceasta este o descriere corectă a religiei noastre. Acest lucru se datorează pur și simplu faptului că știu că cei dintre voi care cred că este un termen corect vor continua să creadă că este, iar cei dintre voi care nu vor continua să creadă că nu este.

Dar ceea ce vreau să vă subliniez este că oamenii care folosesc adesea acest termen susțin adesea că au depășit limitele creștinismului, la fel ca neopăgânii. Cu toate acestea, își petrec timpul căutând oameni pe care îi cred a fi creștini inversați. Dacă creștinismul nu are nicio relevanță, dacă nu are putere – dacă nu înseamnă nimic – atunci de ce se concentrează asupra lui? De ce îi acordă vreo atenție? Vă spun eu de ce: pentru că nu l-au depășit – pentru că nu au învățat să-l lase în urmă.

Singurul motiv pentru care majoritatea acestor oameni care folosesc constant acest termen sunt sataniști este acela că se răzvrătesc împotriva creștinismului. Este singurul motiv pentru care cred ceea ce cred. Dacă singurul motiv pentru care te numești satanist sau faci ritualurile pe care le faci este din cauza urii tale față de creștinism, nu ești chiar un satanist, și ce poate fi mai creștin invers decât atât? Ești doar satanist pentru că urăști creștinismul sau orice credință legată de acesta. Fie că este vorba de credința musulmană, fie că este vorba de credința evreiască, simplul tău motiv pentru a fi ceea ce ești este un act de rebeliune. Acesta este creștinism invers, în opinia mea. Dacă majoritatea oamenilor și-ar face timp să se oprească și să se gândească la ceea ce fac și de ce o fac, și-ar da seama că am dreptate și că exact asta este.

Majoritatea moderniștilor nu practică satanismul pentru că îl respectă pe Satana sau vechile obiceiuri, ci pur și simplu pentru că se răzvrătesc. După cum a spus chiar Biserica lui Satana, ei se consideră „atei cu distincție” și folosesc termenul „satanism” pentru a-i șoca și pentru reacția pe care o primesc din partea oamenilor. Sataniștii moderni sunt foarte asemănători cu ateii în multe privințe. La fel ca ateii, sataniștii moderni vă vor spune: „Oh, nu trebuie să vorbim despre Dumnezeu, nu trebuie să vorbim despre Diavol, sunt doar superstiții. Nu înseamnă nimic”.

Dar, la fel ca ateii, tot ce fac este să vorbească despre Isus și dacă este sau nu fiul zeului creștin. Tot ce fac este să vorbească despre religia creștină. De fapt, probabil că petrec mai mult timp concentrându-se asupra ei, studiind-o și acordându-i atenție decât majoritatea creștinilor!

Și exact asta fac oamenii care folosesc termenul „creștinism invers”: în loc să-și promoveze ideile, în loc să-și promoveze moralitatea, în loc să promoveze ceea ce este important pentru ei, își petrec tot timpul concentrându-se pe creștinism sau pe cei care cred în ceva similar. Nu este nimic mai mult decât o criză de nervi de adult, decât cineva care spune: „Nu cred în creștinism, așa că nu voi crede în nimic, na na na!”

Nu pot suporta ca altcineva să fi avut o experiență pe care ei înșiși nu au avut-o sau să aibă cunoștințe despre spiritualitate pe care ei înșiși nu le pot înțelege. Așa că trebuie să o eticheteze drept stupidă, superstițioasă sau ignorantă, pentru că ei înșiși nu au avut acea experiență și, prin urmare, ea nu trebuie să existe. Este un fapt că există o realitate spirituală acolo, fie că ei înșiși o cred sau nu, pe care nu au experimentat-o pentru că Satana sau Demonii probabil i-au considerat nedemni, așa că trebuie să-i acuze pe toți ceilalți care au avut experiența că sunt excentrici.

Există o atitudine generală printre sataniștii moderni că sunt superiori celor dintre noi care îl venerăm pe Satan. Dar ceea ce nu își dau seama este că au mers împotriva unuia dintre principiile Bibliei Satanice și au crezut în propria lor iluzie spirituală că sunt cu adevărat zei.

Dovada că logica lor este eronată în acest punct este demonstrată de numeroasele cazuri de custodie a copiilor care implică membri ai Bisericii lui Satan, unde un simplu judecător, care nu este cea mai înaltă întruchipare a vieții umane, îi poate forța să se aplece și să o ia în cur fără lubrifiant. Între timp, femeia creștină de care divorțează le ia copiii și îi crește în biserica creștină. Dacă ai fi zeu, nu ai permite niciodată să se întâmple asta, nu-i așa?

Nu vreau ca nimeni dintre cei care citesc aceste rânduri să creadă nici măcar o clipă că sunt de acord cu ceea ce s-a făcut sataniștilor moderni în diverse procese. Cred că noi, ca sataniști tradiționaliști, ar trebui să fim alături de sataniștii moderni în această privință, deoarece această problemă ne afectează pe toți și i s-ar putea întâmpla oricărui satanist care are copii, oricând. Încerc doar să ilustrez cât de absurd este să ai această atitudine de superioritate în comparație cu cei care cred în existența literală a lui Satan.

Pare mult mai nerealist să te consideri propriul tău zeu decât să crezi că există entități spirituale care influențează evoluția omenirii. Dacă nu poți controla nici măcar un judecător în sistemul judiciar american, ce fel de zeu ești? În opinia mea, nu ești deloc unul.

Sataniștii moderni au tot dreptul să creadă ce vor – Satana le-a dat această libertate, indiferent dacă îl recunosc pe el și darul său sau nu. Dar, din partea mea, nu îi consider de aceeași religie. Nu îi consider din aceeași familie și cu siguranță nu cred că le acordă lui Satana și Demonilor respectul pe care îl merită. Dacă sataniștii moderni și scepticii ar fi cu adevărat susținători ai libertății de gândire, așa cum pretind adesea că sunt, atunci și-ar vedea de treaba lor și i-ar lăsa pe oamenii cu un punct de vedere religios diferit să-și facă de cap, în loc să-i eticheteze ca „creștini inversați”.

CAPITOLUL XIV

IMPORTANȚA ȚINERII UNUI JURNAL MAGIC

Unul dintre cele mai importante aspecte ale practicii oculte, care este adesea trecut cu vederea sau evitat în mod intenționat de către studenți, este utilizarea unui jurnal magic, a unui jurnal informativ sau a unui Grimoire. Indiferent cum i-ai spune, acest jurnal este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le poți face ca parte a practicii tale oculte, deoarece îți oferă o evidență continuă a progresului tău și a evenimentelor spirituale care se petrec în jurul tău.

Mulți ocultiști, inclusiv eu, ar prefera să le fie smulse unghiile de pe degete decât să țină constant un jurnal magic, pentru că urăsc plictiseala și repetitivitatea documentării fiecărui mic detaliu al vieții lor spirituale. Indiferent cât de enervant este, este foarte important, deoarece îți permite să surprinzi o imagine a ceea ce se întâmplă în viața ta în acel moment. Te ajută să înțelegi cum ceea ce se întâmplă în viața ta îți afectează practica magică și spirituală. De asemenea, îți permite să te întorci și să observi teme recurente pe care altfel poate nu le-ai fi observat.

De exemplu, un jurnal magic este deosebit de util pentru a urmări evenimentele spirituale, cum ar fi comunicarea demonică. Deoarece comunicarea cu demonii poate fi uneori foarte subtilă și poate fi un amestec de simboluri și imagini, mai degrabă decât cuvinte, un jurnal magic este deosebit de util pentru a detecta aceste evenimente recurente.

Mulți ocultiști au metode diferite de a ține un jurnal magic. Unii ocultiști recomandă să ții un jurnal al viselor și un jurnal al ritualurilor. Ei subliniază importanța păstrării acestor două jurnale magice separate și distincte unul de celălalt. Nu sunt de acord. Cred că ar trebui să ții un jurnal magic, dar ca o combinație între un jurnal al viselor și un jurnal al ritualurilor, care să se citească mai mult ca un jurnal. Motivul este că poți reveni la o dată ulterioară și să scoți intrările legate de ritualuri și să creezi un jurnal separat pentru invocații magice, idei rituale și altele asemenea. Și dacă simți că un vis este deosebit de important, poți reveni și să-l pui într-o carte separată.

Este mult mai ușor să folosești un singur jurnal pentru a ține pasul cu toate gândurile tale despre magie, ocultism și satanism decât să ții un jurnal separat pentru fiecare subiect. În plus, poți crea cu ușurință o secțiune

separată pentru fiecare domeniu de interes, așa cum se arată pe pagina următoare:

FOAIE DE INTRARE JURNAL MAGIC

Data: Ora:

MODELE DE SOMN ȘI INFORMAȚII DESPRE VISURI

Ora la care te-ai dus la culcare: Ora la care te-ai trezit:

Note suplimentare despre tiparele de somn:

Intrare în vis:

STARE PERSONALĂ

Stare fizică:

Stare emoțională:

INFORMAȚII DIETETICE

Mic dejun:

Prânz:

Cină:

Gustări:

Aport caloric zilnic aproximativ:

Obiective alimentare și note suplimentare:

Regimentul de exerciții:

RITUALE ZILNICE ȘI MEDITAȚIE

Tipul de ritual:

Ora de începere:

Ora de încheiere:

Note generale:

Unul dintre dezavantajele întocmirii unui jurnal magic în acest format este că tinde să-l determine pe student să-l folosească mai mult ca pe un jurnal personal decât ca pe unul magic. S-ar putea să te trezești vorbind la nesfârșit despre relații sau probleme personale care nu au absolut nicio legătură cu magia. De exemplu, poți crea o subsecțiune intitulată „starea mea emoțională” pentru a te ajuta să ții o evidență exactă a emoțiilor tale zilnic.

În această secțiune poți scrie de ce ești trist, iar acest lucru ar putea avea legătură cu relația ta personală cu iubitul sau prietena ta. Deoarece ești atât de emoționat(ă) în legătură cu situația, s-ar putea ca aceasta să ducă la o tiradă de 1000 de cuvinte despre motivul pentru care iubitul sau prietena ta este atât de nesuferită. Este important să ții o evidență a motivelor pentru care te afli în starea emoțională în care te afli, dar descrierea ar trebui să fie doar de un rând sau două, pentru a te împiedica să devii de la firul itinerant și să-ți faci jurnalul magic despre alte lucruri decât cele magice sau spirituale. Dacă vrei să scrii despre cât de nesuferită este persoana ta, pentru asta există jurnalele personale.

Ar trebui să depui toate eforturile pentru a-ți menține jurnalul magic cât mai concentrat posibil, doar cu lucruri relevante pentru practicile tale religioase sau magice zilnice. Ar trebui să documentezi orice simți că îți afectează practica magică sau starea spirituală, chiar dacă pare nesemnificativ la momentul respectiv, pentru că nu știi niciodată cum ceva ce pare nesemnificativ poate căpăta o importanță mai mare în viitor.

De exemplu, dacă observi numere sau simboluri recurente, vrei să le documentezi, deoarece este probabil să aibă o semnificație spirituală pentru tine. Atunci când spiritele demonice comunică, ele tind să folosească imagini, simboluri și numere pentru a transmite mesaje care pot fi înțelese doar de indivizii sau grupurile care le observă. Pot exista mai multe motive pentru aceasta. Ar putea fi ca individul să nu se fi dezvoltat suficient psihic sau magic pentru ca Demonii să poată comunica cu el în orice alt mod decât folosind simboluri, numere sau imagini. Sau ar putea fi ca Demonul care

încearcă să comunice cu tine să fie un spirit inferior care are dificultăți în a se manifesta pe acest plan sau ar putea fi o combinație a ambelor.

Mulți oameni nu sunt conștienți de câtă energie este necesară unui spirit pentru a face ceva ce se manifestă fizic pe acest plan. De exemplu, dacă un spirit face ca o ceașcă să fie aruncată peste cameră, este nevoie de multă energie pentru a face acest lucru, așa că este probabil ca acel spirit să fie mult mai puternic decât ar putea indica acțiunile sale.

Acum, că am discutat despre ce ar trebui să fie într-un jurnal magic, următoarea întrebare evidentă este: „Cât de des ar trebui să-mi actualizez jurnalul?” Ar trebui să vă actualizați jurnalul magic în fiecare zi și, dacă nu s-a întâmplat nimic semnificativ din punct de vedere spiritual sau magic în ziua respectivă, atunci documentați acest lucru. Nu fiți prea aspru cu voi înșivă dacă uitați să vă actualizați jurnalul sau dacă aveți o serie de leneși. Se întâmplă tuturor. Dacă pierdeți o zi, notați pur și simplu că aceasta este o intrare pentru ziua precedentă și documentați tot ce a fost important.

Următoarea întrebare pe care și-o pune fiecare student după ce întreabă cât de des ar trebui să își actualizeze jurnalul magic este: „Ce fel de jurnal ar trebui să-mi iau?” Cred că cel mai potrivit jurnal este unul cu coperțile din piele de capră. Ar trebui să fie consacrat și pe el ar trebui plasată o vrajă de protecție, cerând binecuvântarea lui Satan asupra studentului și asupra lucrării magice sau spirituale pe care acesta o poate întreprinde în numele lui Satan. Dacă nu puteți găsi un jurnal magic din piele de capră, orice jurnal din piele neagră va fi suficient, atâta timp cât s-au făcut consacrarea și binecuvântarea corespunzătoare.

Deoarece un jurnal magic zilnic este folosit pentru a urmări evenimentele zilnice și trebuie să fie ușor de editat și actualizat, este acceptabil să îl ții pe un computer. Cumpărarea unui jurnal gol, cu orice fel de hârtie, și scrierea intrărilor cu un pix este acceptabilă. Dacă vrei să creezi un jurnal magic zilnic mai elaborat, depinde de tine, dar este inutil și impracticabil pentru majoritatea oamenilor.

Dacă te hotărăști să imprimi o copie fizică a jurnalului tău magic pe care l-ai ținut pe computer, ar trebui să o legați într-o carte cu coperți din piele de capră sau piele neagră. Există companii care pot lega materiale pre-imprimate în orice stil ți se potrivește.

Mulți oameni nu înțeleg diferența dintre un jurnal magic și un Grimoire sau o Carte a Umbrelor. Un jurnal magic este o înregistrare zilnică a emoțiilor personale și a practicilor magice și spirituale. Pe scurt, este o carte care îți

trasează dezvoltarea personală ca satanist și magician. Un Grimoire personal sau o Carte a Umbrelor este o colecție de vrăji și ritualuri pe care le-ai finalizat și este o carte ceremonială folosită aproape exclusiv în timpul ritualurilor.

Oamenii sunt adesea curioși despre ce fel de hârtie și cerneală ar trebui folosite într-un Grimoire personal sau o Carte a Umbrelor. Deoarece un Grimoire personal sau o Carte a Umbrelor este o colecție de ceremonii personale, ritualuri, invocații etc. și, din moment ce este folosit aproape exclusiv în timpul ritualurilor, ar trebui tratat ca un obiect magic. Și acesta este momentul în care ați putea dori să cheltuiți bani în plus pentru pergament animal și materiale pentru a face cerneală magică. De asemenea, trebuie menționat că multe grupuri au un Grimoire de grup, adică o colecție de vrăji și ritualuri ale grupului.

Dacă intenționezi să cheltuiești bani în plus pentru a cumpăra pergament cu animale, ai putea, de asemenea, să urmezi un curs de caligrafie, astfel încât ceea ce scrii în Grimoire să arate la fel de elegant ca hârtia pe care este scris. Multe locuri oferă cursuri de caligrafie și, de asemenea, dacă ești în căutarea unei rețete pentru cerneluri magice, poți găsi mai multe rețete în cartea lui Scott Cunningham, „The Complete Book of Incenses, Oils, and Brews”, publicată în 1989. Indiferent de părerea ta despre ținerea unui jurnal magic, este ceva ce fiecare satanist ar trebui să se străduiască să facă în mod regulat, deoarece poate deveni un instrument foarte important în dezvoltarea ta spirituală și magică.

CAPITOLUL XV

CĂRȚI DESPRE SATANISM

DATORITĂ dezvoltării serviciilor de publicare la cerere, cum ar fi Lulu, în fiecare zi se publică tot mai multe informații despre satanism, oferind studenților acces la o varietate de opinii din perspective teologice diferite. Dezavantajul acestor servicii este că nu există control al calității; nu există verificare a faptelor; nu există confirmare a afirmațiilor autorilor. Prin urmare, oricine poate lega mai mult de două cuvinte deodată poate publica o carte despre satanism, indiferent dacă știe ceva despre religie sau nu.

Deși există o creștere semnificativă a cantității de informații publicate despre satanism, încă nu există o carte definitivă pe piață care să ofere informații precise despre cei dintre noi care se închină Diavolului. Din câte știu eu, în prezent nu există cărți pe piață dedicate în mod special cultului religios al lui Satan care să ofere cititorilor informații precise. De fapt, majoritatea cărților despre satanism pot fi de obicei împărțite într-una din patru categorii distincte:

În primul rând, sunt cărțile scrise de creștini care avertizează oamenii despre presupusele pericole ale implicării în satanism sau ocultism. Aceste cărți sunt de obicei scrise de predicatori evanghelici specializați în ceea ce se numește lucrare de eliberare, ceea ce înseamnă pur și simplu că sunt presupuși experți în gestionarea spiritelor demonice și a posedărilor demonice. Aceste cărți sunt de obicei comercializate către părinții care se tem că copiii lor se implică prea profund în ocultism sau satanism.

Aceste cărți sunt specializate în a-i speria pe părinți de moarte, oferindu-le relatări detaliate ale celor mai oribile cazuri de crimă pe care le pot găsi pastorii în care sunt implicați adolescenți sataniști. Deoarece scopul principal al acestor cărți este de a converti oamenii la creștinism, ele tind să exagereze frecvența unor astfel de cazuri, fără a explica niciodată cititorului că, deși aceste cazuri încă apar, sunt extrem de rare.

De asemenea, au tendința de a omite fapte importante, cum ar fi faptul că majoritatea acestor „culte satanice” despre care vorbesc în cărțile lor nu sunt de obicei conectate la niciun grup satanic formal sau la nicio tradiție recunoscută a satanismului. De fapt, multe dintre grupurile care se angajează în mod obișnuit în activități ilegale sunt de obicei formate din membri noi în religia satanică, iar majoritatea membrilor lor au sub 18 ani.

O altă caracteristică majoră a acestor grupuri este că liderul grupului nu este de obicei mai informat despre satanism decât adepții săi. Chiar dacă adolescenții reprezintă un procent mare din activitatea criminală adesea asociată cu satanismul, acesta este încă un eveniment relativ rar, fapt rareori menționat de autorii creștini atunci când scriu despre satanism.

Este și mai puțin probabil ca persoanele care practică satanismul de ani de zile să fie implicate în tipurile de infracțiuni descrise în aceste cărți. Pe măsură ce îmbătrânesc și devin sataniști mai maturi, încep să realizeze rapid că implicarea în activități criminale fără minte nu face nimic pentru a promova cauza noastră. Satanismul: Seducția tineretului american de Bob Larson, publicată în 1989, este un exemplu excelent de carte care s-ar încadra în această categorie.

Cărți precum aceasta, pe lângă emisiuni de tip talk-show precum „Geraldo Rivera”, „Sally Jessy Raphael” și „Phil Donahue”, care erau populare la mijlocul anilor '80, au contribuit la promovarea credinței în caracterul criminal al satanismului. Acest lucru, împreună cu convingerea persistentă a multor creștini că sectele satanice s-au organizat într-o rețea națională implicată în traficul de persoane, pornografia infantilă și prostituția, precum și în sacrificiile umane, a determinat FBI-ul să publice un raport în 1992 care a respins aceste afirmații. Această isterie, perpetuată de mulți evangheliști prin intermediul condeiului și al amvonului, a dat naștere la ceea ce a fost numit în cele din urmă „Panica satanică” a anilor '80.

În al doilea rând, sunt cărțile scrise de sataniștii moderni, precum Biblia Satanică de Anton LaVey, publicată în 1969. Acestea sunt cărțile care încearcă să convingă oamenii că Satan nu există cu adevărat. Sataniștii moderni cred că Satan este doar un simbol al forțelor întunecate ale naturii sau al laturii întunecate a omului. Ei folosesc satanismul pentru a-și promova ideile ateiste și pentru a face bani pentru a-și umple propriile buzunare și profită de fiecare ocazie care se prezintă pentru a-i minimaliza pe cei dintre noi care cred cu adevărat în existența literală a lui Satan. De cele mai multe ori, ei contribuie și la întărirea afirmațiilor negative pe care publicul le face despre cei dintre noi care îl venerăm pe Satan, cum ar fi că suntem instabili mintal sau că îl venerăm pe Satan pur și simplu pentru că suntem indivizi antisociali, incapabili să funcționăm într-o „societate normală”.

În al treilea rând, sunt cărțile care analizează satanismul dintr-o perspectivă pur istorică. Un bun exemplu de cărți care se încadrează în această categorie sunt cărțile care examinează modul în care s-au schimbat opiniile societății despre iad și Diavol de-a lungul secolelor. Satanismul astăzi: o

enciclopedie a religiei, folclorului și culturii populare de James R. Lewis, publicată în 2001, este un exemplu. Cărți ca acestea sunt o sursă excelentă de informații istorice care ne ajută să înțelegem trecutul nostru.

Înțelegerea istoriei noastre trecute este un aspect foarte important al procesului de învățare, deoarece cunoașterea trecutului nostru ne împiedică să fim induși în eroare să credem lucruri neadevărate de către cei care încearcă să-i manipuleze pe cei care sunt naivi în ceea ce privește istoria religiei noastre. Luați, de exemplu, Biserica lui Satan, care încearcă să susțină că au creat termenul de satanism. Această afirmație poate fi ușor respinsă citind cărțile „O istorie a vrăjitoriei și demonologiei" de Montague Summers, publicată în 1927, și „Artele negre" de Richard Cavendish, publicată în 1967.

În al patrulea rând, sunt cărțile scrise exclusiv pentru divertisment. „Lucruri necesare" de Stephen King, publicată în 1991, este un exemplu excelent de carte care se încadrează în această categorie. Indiferent dacă cred sau nu în Satan, oamenii sunt fascinați de el și, ca atare, a inspirat multe proiecte artistice, cum ar fi poezie, cărți, filme, picturi etc.

Omul a fost întotdeauna atras de lucruri de care se teme sau de care nu înțelege, iar scriitorii, editorii și cineaștii au folosit întotdeauna fascinația oamenilor pentru Diavol și slujitorii lui pentru a face bani rapid. Când aveți timp, poate doriți să mergeți la librăria dvs. online preferată și să căutați despre satanism, doar ca să vedeți ce apare. Cred că veți fi la fel de surprinși ca și mine să aflați câte dintre cărțile care apar sunt scrise de creștini.

Este absolut șocant să te gândești la suma de bani câștigată din satanism de oameni al căror unic scop în viață este să submineze învățăturile religiei noastre și să-l calomnieze pe zeul nostru. Oricât de mult mă deranjează acest lucru, nu mă deranjează nici pe departe la fel de mult ca faptul că cărțile scrise de cei care îl venerează cu adevărat pe Satan sunt practic inexistente.

CAPITOLUL XVI

RUGĂCIUNE ZILNICĂ

În acest capitol vom vorbi despre unul dintre cele mai importante aspecte ale vieții religioase a unui închinător la diavol: rugăciunea zilnică. Fără o legătură puternică cu Satana, orice altceva faci este cu adevărat irelevant. Rugăciunea este una dintre cele mai simple și eficiente modalități de a stabili o conexiune cu Satana și demonii săi. Prin practicarea unui ritual de rugăciune zilnic, te conectezi cu spiritele pe care le venerezi.

Există o prezență pe care o simți atunci când ai îndeplinit cu succes un ritual de rugăciune. Mulți oameni sunt surprinși, chiar șocați, de cât de liniștiți și concentrați se simt atunci când fac un ritual de rugăciune, pentru că, fie că ne dăm seama sau nu, mulți dintre noi am crezut în această idee creștină că Satana este personificarea răului, că este doar negativ, deși doar subconștient. Când simt această conexiune cu Satana, este complet neașteptat. Dar asta se întâmplă dacă îți faci ritualurile de rugăciune în mod regulat și le faci cu o inimă sinceră.

Donald Michael Craig, în cartea sa „Magie modernă: Unsprezece lecții despre înaltele arte magice”, spune că el crede că aproximativ 99% dintre oamenii care vorbesc despre ocultism și magie nu practică de fapt, iar eu aș spune că același lucru este valabil și pentru cei care îl venerează pe Satan. Doar un procent mic de oameni practică cu adevărat această religie, iar acesta este un lucru pe care vreau să-l schimb și sper că pot face asta prin intermediul acestei cărți.

Nu fi genul de persoană care se laudă cu modul în care practică ritualuri și îl venerează pe Satan, iar apoi stă toată ziua în fața televizorului cu o pungă de chipsuri. Te face ipocrit și nu există nimic mai rău de atât. Dacă ai fi ipocrit, la fel de bine ai fi putut fi creștin. Nu trebuie să fii satanist. Creștinii sunt ipocriții supremi. Dacă spui că îl venerezi pe Satan, spui că practici ritualuri, atunci fă-o.

Oamenii îmi scriu și mă întreabă ce ar trebui să facă. Sugestia mea este să faci un ritual simplu de rugăciune, de aproximativ 5-7 minute. Faci un început scris, o încheiere scrisă și o secțiune intermediară neprevăzută, în care vorbești din inimă și vorbești cu Satana așa cum ai face cu un prieten sau un părinte. Scrierea scenariului de început este foarte importantă,

deoarece te ajută să ieși din mentalitatea cotidiană și te introduce într-o stare de spirit mai spirituală.

Deschiderea, adică purificarea, are foarte puțină semnificație spirituală, în afară de faptul că purifici zona înainte de a începe. Deschiderea și închiderea sunt acolo pentru a impune structură și ordine ritualului. Ceea ce este important pentru spirite este să te adresezi lor cu sinceritate și să le vorbești așa cum ai vorbi cu un prieten sau un membru al familiei.

Amintește-ți, aceștia sunt zeii tăi cu care vorbești, entitățile cu care vrei să-ți petreci eternitatea, iar dacă nici măcar nu poți vorbi cu ei fără să ții un discurs pregătit, ce fel de relație te poți aștepta să ai? De asemenea, poate deveni plictisitor atât pentru spirite, cât și pentru tine, după ce spui aceleași lucruri iar și iar.

Când ați făcut aceste ritualuri timp de șase luni sau mai mult, probabil veți începe să vă plictisiți și veți începe să vă faceți ritualurile și invocațiile într-un mod foarte apatic. Așadar, dacă începeți să simțiți că invocația sau ritualul vostru principal devine învechit, că își pierde sensul sau că nu vă conectați așa cum ar trebui, schimbați-l. Adăugați ceva, eliminați ceva, orice trebuie să faceți.

În timp ce faci aceste ritualuri, vor fi zile în care nu crezi că ai făcut o treabă prea bună și s-ar putea să simți că ai dezamăgit spiritele. Pur și simplu repetă-l a doua zi. Dacă îți faci griji că fiecare ritual este perfect și ești dur cu tine însuți pentru că ești îngrijorat că nu l-ai îndeplinit corect, nu vei renunța niciodată cu adevărat și nu vei realiza o conexiune spirituală cu Satana sau cu Demonii. Dacă mintea ta este consumată de vinovăție pentru greșelile pe care le-ai făcut, nu se poate concentra pe trăirea relației. Așadar, dacă nu faci ceva corect, pur și simplu uită de el și încearcă să-l îmbunătățești a doua zi.

Acum să trecem la o discuție despre invocație. Există câteva aspecte pe care ar trebui să le aveți în vedere: invocația dumneavoastră ar trebui să fie ceva simplu și asemănător unei mantre. Este incredibil de util dacă invocația este scurtă, ritmică și rimează.

Când intri pentru prima dată în zona ritualului tău, vrei să-ți acorzi puțin timp înainte de a începe ritualul pentru a pune în practică câteva tehnici de respirație și relaxare de bază, pentru a-i spune subconștientului tău că nu te mai preocupă aspectele banale ale vieții. Acesta este un pas deosebit de important pentru mine personal, deoarece dacă ceva mă deranjează, mă concentrez asupra acelui lucru. Dacă am probleme personale într-o relație

sau cu un membru al familiei, acest lucru mă va distrage de la ritualurile mele.

Unul dintre lucrurile care funcționează pentru mine este să creez o imagine care să poată însoți invocația. De exemplu, „Satan, te invoc” în timp ce îl vizualizez pe Satan posedându-mă și vorbind prin mine în timp ce fac acea parte a invocării, iar pe măsură ce vizualizez asta, îmi menține mintea concentrată și nu mă lasă să fiu distras de alte gânduri. Este un tip de meditație, deși unii ar argumenta că nu se încadrează în definiția tehnică a unei experiențe meditative complete. Dar este utilă pentru a-ți menține mintea concentrată asupra a ceea ce faci.

În timp ce îți desfășori ritualul, gândește-te la imagini cu care simți că te conectezi. De exemplu, dacă te adresezi lui Lucifer, atunci gândește-te la o imagine a lui Lucifer. Dacă îl invoci pe Satan, fă același lucru, iar acest lucru te va împiedica să ai gânduri banale care să-ți vină în minte și să-ți perturbe ritualul. Chiar și atunci când faci asta, vei avea totuși unele dificultăți, dar te va ajuta foarte mult.

Principalul lucru este să fii un satanist practicant în loc de unul dintre acei oameni care pretind că îl venerează pe Satana. Dacă ai de gând să spui că ești un satanist practicant, fii unul. Ai suficient respect pentru Satana și pentru tine însuți pentru a practica ceea ce predici. Făcând asta, vei fi un exemplu pentru alții. În plus, satanismul are deja destui ipocriți – nu mai are nevoie de alții. Odată ce începi să te rogi zilnic, te vei întreba cum te-ai descurcat fără ei.

Vreau să continui să discut despre vizualizare. Pentru unii, vizualizarea acestor imagini elaborate ale lui Lucifer sau Satan poate fi dificilă la început. Unul dintre lucrurile pe care le-am considerat cele mai eficiente este vizualizarea numelui Satan sau Lucifer în mintea mea atunci când aveam dificultăți de concentrare. Dacă pierdeam acel gând, mă concentram pur și simplu pe altceva legat de Satan sau Lucifer până când puteam să-mi readuc mintea la ceea ce vizualizam inițial.

Un alt lucru pe care vrei să-l ții minte este că, dacă pierzi un gând, e în regulă. Dacă mintea ta se pierde și începe să se gândească la lucruri banale, redirecționează-o către ritual, vizualizare sau cuvintele pe care le rostești. Pentru mulți oameni, durează destul de mult să se concentreze asupra a ceea ce fac, iar motivul pentru care ofer aceste tehnici este că, dacă nu găsești o modalitate de a-ți menține mintea concentrată, lucrurile obișnuite ale vieții de zi cu zi vor intra în joc.

Acesta ar trebui să fie timpul tău cu Satana și Demonii, așa că vrei să faci tot ce poți, deși nu vei fi perfect, iar Demonii înțeleg asta. Atâta timp cât depui tot efortul și ești bine intenționat, ei vor aprecia ceea ce ai făcut pentru ei.

Iată câteva alte sugestii pentru situațiile în care ești distras și nu te simți pregătit mental să începi ritualul. Când nu ești concentrat, aprinde lumânările, sună clopoțelul pentru a-ți sfinți camera și spune consacrarea. După ce ai terminat partea de consacrare a ritualului, așează-te, stai cât mai nemișcat posibil, inspiră și expiră încet și relaxează-te. Fă asta cât timp este nevoie pentru a ajunge într-o stare de calm. Nu-ți impune nicio limită de timp. Nu te grăbi să treci prin acest pas al procesului. Petrece timp gândindu-te la Satana și la ritualul pe care urmează să-l faci.

Ritualul ar trebui să fie suficient de scurt încât să fie ceva ce poți face dimineața înainte de a merge la serviciu și seara înainte de a te culca. Nu ar trebui să-ți faci niciodată ritualul când te grăbești. Vor fi momente când este inevitabil și se va întâmpla, dar ar trebui să-ți acorzi întotdeauna suficient timp pentru a-ți face ritualurile în mod corespunzător și cu respect.

Multe cărți spun că ar trebui să-ți faci ritualurile la aceeași oră în fiecare zi, astfel încât mintea ta să fie programată să știe că este timpul pentru ritual, dar eu nu sunt de acord. Vei găsi în mod natural momentul care ți se potrivește cel mai bine. Când am început să fac ritualuri zilnice, am descoperit că ceea ce funcționa cel mai bine era să fac ceea ce îmi venea natural. Când am încercat să-mi impun un program, mi s-a părut foarte greu să-l respect, iar acest lucru m-a descurajat și m-a făcut mai puțin entuziasmată în a face ritualuri zilnice.

De obicei, îmi fac ritualul de zi între 10:30 și 11:30 dimineața și ritualurile de seară între 10:30 sau 11:30 noaptea. Dacă îl faci doar atunci când ți se pare cel mai natural, vei descoperi că menții un program destul de regulat fără să încerci măcar. Îți recomand să faci atât un ritual de dimineață, cât și un ritual de seară, astfel încât să te concentrezi asupra lui Satan de cel puțin două ori pe zi. Ritualul de dimineață ar trebui să fie concentrat asupra lui Lucifer, iar ritualul de seară ar trebui să fie concentrat asupra lui Satan. Dacă dorești, poți adăuga și o a treia rugăciune care se concentrează asupra lui Baphomet ca unificare a ambelor aspecte. Dacă faci asta, vei descoperi că te simți mai centrat și conectat.

Nu aștepta prea târziu pentru a-ți face ritualurile de seară, deoarece atunci când începi să-ți repeți invocația, mai ales dacă este scrisă într-un stil de tip mantră, este probabil să aibă un efect aproape hipnotic, care probabil te va

adormi dacă ești extrem de obosit. Dacă ești obosit, este mai bine să-ți faci ritualul devreme decât să aștepți și să-l faci la ora ta obișnuită. Este mai bine să-l faci devreme și să faci un ritual mai scurt decât să-ți faci ritualul standard și să ajungi să adormi sau să faci o treabă pe jumătate făcută. Toate lucrurile pe care le-am adus în discuție până acum pot părea de bun simț pentru practicienii experimentați, dar această secțiune nu este scrisă avându-te în minte. Această secțiune este scrisă pentru cei fără experiență.

Mulți oameni nu discută despre problemele practice cu care se poate confrunta un profesionist pentru că nu practică. Există mulți oameni care scriu cărți care îți vor oferi tot felul de sfaturi, chiar dacă ei înșiși nu practică de fapt. Am citit o carte de Donald Tyson numită Magia noului mileniu, în care spune că există autori care scriu pentru casa sa de editură și care nici măcar nu practică lucrurile despre care scriu.

Aceste lucruri pe care vi le împărtășesc sunt lucruri pe care le-am învățat din experiență reală și, spre deosebire de autorii care scriu pentru edituri importante, niciunul dintre banii pe care îi câștig din această carte nu este destinat uzului personal. Toți banii câștigați din această carte se duc direct la promovarea satanismului. Vreau să văd oameni practicând și păstrând cu adevărat religia satanică. Nu ar trebui să credeți niciodată pe cuvântul nimănui, mai ales când vine vorba de ocultism. Dacă urmați sfatul meu, rezultatele ar trebui să vorbească de la sine. Dacă încercați ceva din această carte, aș vrea să aud de la dumneavoastră, pentru că îmi place întotdeauna să aud despre experiențele oamenilor.

Dacă vezi o invocație într-o carte care te atinge cu adevărat, folosește-o. Dacă o parte din ritualul altcuiva te inspiră – de exemplu, trei sau patru versuri dintr-o invocație – atunci folosește-le și omite restul. Nu sunt genul de persoană care crede că nu ar trebui să combini și să asortezi ritualuri. Nu cred că ți se va întâmpla ceva dăunător făcând asta. Nu am avut niciodată o experiență negativă și cred că ar trebui să folosești părți din ritualuri care te ating și scot la iveală o emoție din tine, astfel încât să poți începe să construiești o relație cu Satana și Demonii.

Fie că este vorba de un ritual sau o invocație din antichitate sau din timpuri moderne, așa să fie – orice funcționează pentru tine. Dacă vrei să adaugi un conținut original ritualului, atunci asta ar trebui să faci. Totuși, cred că există o excepție de la această regulă: ritualurile care au o tradiție străveche sau o istorie lungă, de exemplu, Black Sabbaths, nu ar trebui modificate față de forma lor originală. Prin modificarea lor, acestea își vor pierde o parte din putere, iar însăși istoria acestor ritualuri le conferă o parte din puterea lor.

În opinia mea, cea mai bună cale este să scrii un ritual original, potrivit gustului tău personal, deoarece un ritual care evocă emoții autentice și vine din inimă este mult mai eficient decât un ritual efectuat mecanic. Mulți practicanți fără experiență nu înțeleg că nu obiectele folosite într-un ritual sau sigiliile sunt magice, ci emoția cu care sunt create. Fiecare parte a unui ritual, fie că este vorba de invocație sau de obiectele magice folosite în timpul ritualului, este împuternicită de emoția practicantului și de relația pe care o are cu zeul lor. Spiritele au emoții și sunt atrase de exprimarea emoțiilor.

Pentru a ilustra importanța pe care o joacă emoțiile puternice în ritualuri, permiteți-mi să vă dau următorul exemplu: Am făcut odată un experiment doar pentru a vedea dacă va funcționa. M-am concentrat asupra unei lumânări și le-am cerut spiritelor demonice să trimită un mesaj unei prietene de-a mea și să-i transmită dorința de a mă suna. Nu mă sunase de câteva săptămâni, dar cu toată furia mea concentrată asupra flăcării lumânării, am spus: „Trimite acest mesaj prin flacăra acestei lumânări, duceți-l ei, spirite atât cu nume, cât și fără nume”, și m-a sunat chiar a doua zi. M-a sunat și mi-a spus că am fost mult pe gândurile ei și că a simțit dorința de a mă suna.

Acesta este un exemplu excelent despre cum emoțiile puternice combinate cu o credință autentică în spiritele demonice pot da rezultate. După cum puteți vedea, nu am făcut un ritual elaborat. Am folosit doar o lumânare neagră obișnuită, mi-am concentrat emoțiile asupra ei și am rugat spiritele demonice să transmită un mesaj în numele meu. Singurul lucru pe care l-am făcut înainte de a face acest lucru a fost o consacrare de bază a camerei pentru a mă pregăti pentru ritual, folosind tămâie și sunând clopotul așa cum este descris mai sus. Așadar, nu contează atât ce faci, cât cum o faci.

CAPITOLUL XVII

CĂSĂTORIE, SEX ȘI RELAȚII

În abordarea mea, cred că este o greșeală pentru un satanist tradițional (închinător la diavol) să se implice într-o relație romantică cu cineva care nu este și un satanist tradițional. Asta pentru că, dacă ești un satanist dedicat, de ce ai vrea să fii cu cineva care este fără? De ce te-ar interesa măcar? Simplul fapt că ești cu cineva care este fără i-ar face pe majoritatea sataniștilor dedicați și înrăiți să-ți pună la îndoială dedicarea.

Personal, nu am niciun interes să am o relație romantică cu cineva care nu este satanist. De fapt, gândul de a fi într-o relație romantică cu cineva care nu este satanist mă dezgustă complet. Motivul pentru care mă dezgustă este pentru că nu vreau să fiu atașat emoțional de cineva care este un gunoi. Ar fi ca și cum un fermier s-ar îndrăgosti de vitele sale. O vacă este acolo pentru a fi mâncată sau folosită pentru supraviețuire. Nu este acolo pentru a fi romantizată.

A fi într-o relație cu cineva care este fără este, în esență, în opinia noastră, o împerechere interspecifică, deoarece credem că sataniștii sunt o rasă în sine și sunt diferiți spiritual în însăși esența lor de cei care sunt fără. A fi într-o relație cu cineva care este fără poate avea efecte negative asupra vieții spirituale a unui satanist.

În primul rând, am descoperit că sataniștii care sunt implicați într-o relație cu non-sataniști au de obicei o relație care merge foarte bine o perioadă, dar în cele din urmă, diferențele de opinie religioasă și moralitate încep de obicei să iasă la suprafață, afectând stabilitatea relației. Și în astfel de situații, ceva trebuie să se schimbe: fie devoțiunea religioasă, fie relația. În cele din urmă, partenerul care este satanist, dacă este serios în ceea ce privește satanismul său, va fi pus în fața deciziei de a lua ce este mai important pentru el - religia sa sau relația sa.

În al doilea rând, dacă un satanist este într-o relație cu cineva care este fără, probabil că nu se dedică lui Satan așa cum ar trebui, deoarece își împarte timpul între Satan și persoana care este fără. Dacă ești într-o relație cu cineva care este satanist, acea persoană nu va fi indignată de timpul pe care îl petreci cu Satan sau de obligațiile religioase pe care ți le ai față de el, deoarece probabil că ea însăși face exact aceleași lucruri.

Când un satanist se confruntă cu acest tip de decizie, aceasta poate fi extrem de emoțională și poate apăsa foarte mult asupra lui. Chiar dacă este un satanist devotat și nu ar alege niciodată relația personală în locul lui Satan, totuși s-a atașat emoțional foarte mult de persoana cu care este și poate considera extrem de dificil să rupă acea relație.

Dacă adaugi și copiii, poți vedea cum acest lucru ar înrăutăți lucrurile de o sută de ori. Nu numai că trebuie să te confrunți cu emoțiile pe care le simți tu și partenerul tău, dar trebuie să te confrunți și cu ceea ce simt copiii, așa că cel mai bine este să eviți complet întreaga treabă neplăcută, nepunându-te în astfel de situații.

SEX SATANIC

Orice tip de act sexual sau joc sexual între adulți consimțitori este acceptabil, atâta timp cât persoanele implicate nu o fac împotriva voinței lor. Niciun satanist nu ar trebui să se lase constrâns sau manipulat să facă ceva ce nu vrea, deoarece acest lucru este nesatanic.

Ar trebui să faci întotdeauna tot ceea ce faci din proprie inițiativă, chiar dacă asta înseamnă să renunți la liberul tău arbitru pentru o perioadă de timp determinată, ca în cazul unei persoane supuse unui dominant sau al unui sclav al unui stăpân (într-o relație BDSM). O persoană se poate supune altuia și își poate renunța la voința sa în favoarea altuia din proprie inițiativă, pentru orice perioadă de timp dorește.

Această idee ca cineva să renunțe la liberul său arbitru de bunăvoie, fără a fi constrâns, este uneori greu de înțeles pentru unii, dar există persoane care au cu adevărat dorința de a fi servitori sau sclavi ai altora. Deși aceste persoane sunt rare, în special în rândul sataniștilor, rămâne adevărat că există, iar ca sataniști, acceptăm oameni de toate orientările sexuale și stilurile de viață, pentru că Satana nu judecă.

Trebuie să menționez o distincție importantă între relațiile sexuale și căsătorie. Deși susțin reguli foarte stricte privind căsătoria în afara religiei, aceleași reguli nu se aplică atunci când vine vorba de alegerea unui partener sexual. Cred că sataniștii pot avea relații sexuale cu oricine doresc, indiferent dacă sunt sataniști sau nu.

Singura condiție este ca sataniștii să nu lase niciodată însărcinată o persoană care nu este satanistă sau să fie însărcinați cu o persoană care nu

este satanistă. Este în regulă să alegi un partener pentru satisfacție sexuală care nu este satanist, dar nu este în regulă să te căsătorești sau să procreezi cu o persoană care nu este satanistă. Personal, nu sunt de acord cu procrearea în afara religiei, pur și simplu pentru că cred că Satana ar prefera ca copiii lui să fie unul cu celălalt, decât cu cineva care nu este în stare să aibă același copil.

CĂSĂTORIA SATANICĂ

Mulți oameni au idei diferite despre ce este căsătoria satanică. În abordarea mea, căsătoria este văzută ca o metodă prin care noi, ca sataniști, păstrăm tradiția satanică și linia genealogică satanică, sau „rasa”. Credem că sataniștii nu ar trebui să se căsătorească în afara religiei, deoarece diluează sângele și diluează esența spirituală care este întărită prin unificarea a doi indivizi care s-au dedicat minte, trup și suflet Domnului Întunericului.

Când cineva se dedică lui Satan, se schimbă spiritual, iar această schimbare spirituală poate fi transmisă prin ADN copiilor săi. Covenele locale ar trebui să încurajeze căsătoria între membrii lor nu doar datorită potențialului de întărire a genelor care vor fi transmise copiilor lor, ci și pentru stabilitatea socială pe care o oferă căsătoria. Este mult mai ușor să renunți la responsabilitățile tale, inclusiv la cele ale copiilor tăi, atunci când ești necăsătorit. Dacă ai un angajament legal față de partenerul tău, este mult mai dificil să renunți atunci când lucrurile dintr-o relație nu merg așa cum credem noi că ar trebui.

Faptul că îi încurajez pe cititorii mei să se căsătorească nu ar trebui văzut ca o problemă de moralitate, ci ca o problemă de supraviețuire. Ca în cazul tuturor învățăturilor prezentate în acest volum, tot ceea ce predic este pus sub accent pe încercarea de a contribui la construirea unei comunități satanice puternice și stabile, iar eu consider căsătoria cea mai eficientă modalitate de a crea și menține această stabilitate.

FORME ACCEPTABILE DE CĂSĂTORIE ÎN SATANISM

În satanismul tradițional sau închinarea la diavol, indivizii implicați într-o relație sunt liberi să decidă ce tip de căsătorie li se potrivește cel mai bine, deoarece Satan ne oferă această libertate.[16] Prin urmare, ar fi nepotrivit pentru noi să avem orice alt punct de vedere decât să spunem că orice

formă de căsătorie convenită de două sau mai multe părți implicate este acceptabilă. Căsătoriile heterosexuale, de același sex, poligame sau deschise ar fi acceptabile în rândul sataniștilor tradiționali.

Totuși, din cauza influenței predominante a tradițiilor religioase abrahamice, societatea a considerat căsătoria poligamă și homosexuală ilegală. Deoarece societatea noastră se bazează pe un cod moral creștin, aceasta este în contradicție directă cu satanismul și credințele noastre și, deoarece refuzăm să capitulăm în fața moralității creștine, recunoaștem poligamia și căsătoria homosexuală ca o formă legitimă de căsătorie.

Un Coven adevărat este condus pe baza moralității lui Satan, nu a zeului creștin. „Cine mă dorește trebuie să părăsească lumea.” (Din „Poemul în lauda șeicului Adi”; vezi Anexa.) Atâta timp cât persoanele implicate în relație au stabilit reguli de bază și au căzut de acord asupra lor, atunci este în regulă în ochii lui Satan.

---

16. Îi permit fiecăruia să-și urmeze poruncile firii sale, dar cel care mi se împotrivește va regreta amarnic. (Al-Jilwah)

CAPITOLUL XVIII

SACRIFICIU DE ANIMALE

DINTRE toate subiectele discutate în această carte, niciunul nu este mai controversat și mai aprins dezbătut decât subiectul sacrificiului animalelor. Cei care se opun sacrificiului animalelor spun că este o practică crudă și demodată, inutilă în zilele noastre. Există mai multe motive pentru care cred că oamenii au aceste convingeri și voi discuta fiecare dintre ele la momentul potrivit. Dar principalul motiv pentru care cred că oamenii au aceste convingeri se datorează unui lucru care este destul de des discutat, fie pentru că oamenilor le-a fost prea frică să o spună, fie pentru că nu s-au gândit suficient de profund la acest subiect pentru a ajunge la această concluzie singuri.

Și motivul este că majoritatea dintre noi, indiferent cât de mult vorbim despre religia noastră sau cât de mult spunem că credem în religia noastră, nu credem cu adevărat în zeii și zeițele pe care le venerăm. Dacă am crede, dacă am crede cu adevărat în ei, atunci cu siguranță, a le da o viață pentru a-i susține sau a-i onora nu ar fi prea mult de cerut, pentru că, la urma urmei, majoritatea dintre noi nu avem o problemă în a ucide un alt animal sau a lua o viață dacă ne este de folos. Dar aceiași oameni au o problemă cu ideea de a sacrifica o viață unei ființe mult mai informate și superioare lor. Chiar dacă în majoritatea religiilor se crede că acea ființă sau acele ființe au creat chiar viața pe care le-o oferim înapoi, așa că, în esență, acel zeu sau acea zeiță a creat acea viață.

Așadar, de ce ar fi un păcat să sacrifici acea viață înapoi celui care a creat-o? Singura concluzie la care pot ajunge și care răspunde logic la această întrebare este că, în ciuda cât de religioși par unii oameni, ei nu cred cu adevărat în zeii și zeițele lor în sens literal. Poate că pentru unii oameni este exact așa cum au sugerat întotdeauna ateii și sataniștii moderni. Au creat un zeu după chipul și asemănarea lor, un zeu după mintea lor, care le împărtășește credințele, moralitatea și agenda, în loc să se închine de fapt la un zeu care există literalmente în afara lor.

Cea mai bună dovadă care susține ideea că există unii printre noi care tind să modeleze zeii și zeițele după propria lor imagine poate fi găsită la cei care se opun sacrificiilor de animale. Ei se opun sacrificiilor de animale, în ciuda faptului că aproape fiecare cultură și aproape fiecare religie a practicat sacrificiile de animale de la începutul timpurilor. Dacă zeii sunt

eterni și dincolo de timp și spațiu, ce s-a întâmplat de a ajunge la punctul în care sacrificiile de animale erau acceptabile pe atunci, dar nu și acum? Cei care se opun sacrificiilor de animale și pretind că cred în zei și zeițe, demoni sau demone par să nu aibă niciodată un răspuns logic la această întrebare.

Aș argumenta că zeii și zeițele nu s-au schimbat, ci omul și moralitatea lui s-au schimbat și că, dacă era acceptabil să li se ofere sacrificii de animale pe atunci, este acceptabil și astăzi. Aș merge chiar mai departe și nu numai că v-aș sugera că nu se închină zeilor sau zeițelor așa cum sunt, dar nu au făcut nimic mai mult decât să creeze un servitor sau un familiar elaborat și să-l numească zeul sau zeița în care pretind că cred.

Pentru că, dacă s-ar închina cu adevărat zeului sau zeiței pe care pretind că o venerează, ar onora tradițiile și ritualurile acelui zeu sau zeițe cât mai fidel posibil, în loc să le schimbe conform a ceea ce cred că este acceptabil din punct de vedere social. Dacă zeul sau zeița este eternă și se află dincolo de timp și spațiu, atunci este logic să presupunem că ceea ce au cerut de la adepții lor nu s-a schimbat în acel timp. Este o idee prostească să crezi că, doar pentru că societatea s-a schimbat, doar pentru că societatea a spus că aceste lucruri nu sunt acceptabile din punct de vedere social, zeul sau zeița pe care pretinzi că o venerezi este neapărat de acord cu acea credință.

Pe lângă motivele anterioare pe care tocmai le-am menționat, există mai mulți factori care contribuie la convingerile profunde ale majorității oamenilor despre sacrificiul animalelor, indiferent dacă își dau seama sau nu. Nu în ultimul rând, este faptul că mulți dintre noi am crescut în orașe și am pierdut contactul cu natura. Dacă crești într-un mediu rural, ai o înțelegere mai practică a ciclurilor naturale ale vieții și o conexiune mai puternică cu natura, pur și simplu prin faptul că ești probabil expus la animale. Și dacă ești expus la animale, chiar și în treacăt, ai tendința de a vedea mai mult din starea naturală a lucrurilor, în sensul că vezi animale născându-se, trecând prin diferite etape ale vieții și, inevitabil, vezi animale murind. În plus, dacă ești vânător, ai o înțelegere mai bună a mentalității prădător/pradă și a instinctelor naturale ale animalelor, în timp ce oamenii care au crescut la oraș nu au nicio legătură cu această idee. Un vânător înțelege că totul trăiește și totul moare, iar majoritatea animalelor pe care le folosim în sacrificiul animalelor sunt, în esență, animale de pradă.

Dacă animalele folosite în mod obișnuit în ritualurile satanice nu ar fi crescute într-un pet shop și dacă nu ar fi îngrijite de oamenii care le sacrifică, ar fi fost deja inevitabil mâncate de un prădător și ar fi avut oricum o durată de viață foarte scurtă. Acesta este un fapt pe care foarte puțini oameni care se opun sacrificiului animalelor îl iau vreodată în

considerare. Multe dintre animalele folosite în sacrificiul animalelor au avut o viață mai bună și mai lungă decât ar fi avut-o dacă ar fi fost lăsate în mediul lor natural. După cum am mai spus, multe dintre aceste animale, cum ar fi iepurii sau șobolanii sau orice altceva ar putea folosi oamenii, sunt în general animale de pradă și sunt ucise în cantități masive de către prădători, ca o consecință naturală a faptului că își trăiesc oricum viața în sălbăticie.

Un alt factor despre care mulți activiști pentru drepturile animalelor nu vor să vorbească este faptul că, dacă aceste animale de pradă ar fi în sălbăticie, cruzimea și brutalitatea pe care le-ar suferi din partea unui alt animal ar fi mult mai grave decât orice s-ar face într-un ritual satanic. Dacă încerci să-i explici asta cuiva care se opune sacrificiului de animale, inevitabil va reveni cu un argument de genul: „Da, dar animalul care l-a ucis pe celălalt animal o făcea pentru a supraviețui, nu doar ca act de cult religios." Acest lucru pur și simplu nu este adevărat.

Multe animale vor ucide alte animale pur și simplu pentru că se plictisesc, vor să facă ceva sau un alt animal le-a invadat teritoriul, nu pentru că au făcut-o pentru a supraviețui sau pentru hrană, ci pur și simplu pentru că au vrut. Dacă te uiți la orice program despre animale la televizor care documentează cu acuratețe comportamentul animalelor, vei vedea de nenumărate ori animale care ucid doar de dragul de a ucide. Așadar, a avea acest punct de vedere idealizat despre natură sau comportamentul animalelor, atât de răspândit în societatea noastră, nu îți face niciun serviciu.

Dacă vă gândiți dacă să adăugați sau nu sacrificiul animalelor la practicile voastre religioase, ar trebui să vă faceți timp să le priviți dintr-un punct de vedere imparțial și să încercați cu adevărat să înțelegeți lumea naturală și comportamentul animalelor așa cum sunt ele cu adevărat. Multe dintre opiniile noastre despre animale, mai ales acum în această societate, se bazează pe imaginile și ideile care ne-au fost impuse cu forța de către activiștii pentru drepturile animalelor. Nu încerc să spun că animalele nu sunt ființe inteligente și raționale, cu sentimente. Dar ceea ce încerc să vă sugerez este această noțiune că toate reprezintă pace, iubire, lumină și armonie cu universul, un concept care contravine realității naturii în sine. Din nou, vreau să subliniez că lucrurile pe care animalele le fac unele altora în cursul natural al supraviețuirii în sălbăticie sunt mult mai crude decât orice le-am face noi ca parte a practicilor noastre religioase.

Ne-am pierdut legătura cu natura și nu mai trebuie să vânăm și să ne adunăm propria hrană, prin urmare, nu ne mai vedem ca prădătorii supremi

care suntem și care ne-au fost meniți să fim. Ideea de a lua o viață, fie pentru hrană, fie pentru sacrificiu, este considerată de mulți barbară. De asemenea, trebuie menționat că, datorită bogăției noastre și pentru că nu trebuie să vânăm pentru hrană, am început să umanizăm animalele și să le vedem ca membri ai familiei, mai degrabă decât ca pradă sau ca o specie inferioară. De aceea, atât de mulți oameni au o problemă cu ideea de sacrificiu al animalelor.

Deoarece lucrurile din societatea noastră sunt atât de convenabile și ușor accesibile, iar hamburgerul vine într-un ambalaj frumos, oamenii nu se gândesc cu adevărat la ce este nevoie pentru a aduce acel animal la masa lor. De fapt, unii oameni par să deconecteze aproape subconștient faptul că hamburgerul lor sau acea bucată de pui a fost deloc un animal. Logic, ei știu de unde provine carnea, dar au devenit atât de disociați de aspectele mai oribile ale sacrificării animalelor, încât nici măcar nu se mai gândesc conștient la el ca la un animal, pentru că s-au obișnuit să-l vadă într-un ambalaj de plastic. Așa că, atunci când se confruntă cu cineva care are o practică religioasă ce ia un animal viu și îl sacrifică pentru zeul lor, această ființă invizibilă pe care nu o pot vedea sau auzi, ei cred că este complet inutil sau barbar.

Dar aș spera că, deoarece satanismul ar trebui să fie o religie a trupului, precum și a spiritului, a animalului, precum și a spiritualului, sataniștii nu s-ar grăbi să se alăture atât de mult curentului anti-sacrificiu. Mai ales acei oameni care sunt închinători tradiționali ai diavolului și vor să revizuiască vechile obiceiuri. Sper că, până când veți termina acest capitol, voi fi prezentat argumente suficient de puternice și v-am oferit suficiente informații, astfel încât să puteți lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la faptul dacă sacrificiul animalelor este potrivit pentru dumneavoastră ca parte a practicilor voastre religioase. Mult prea mulți oameni trag automat o concluzie acceptabilă din punct de vedere social cu privire la această problemă, bazată pe o reacție emoțională impulsivă.

Acum, că am discutat multe dintre motivele pentru care cei care se opun sacrificiilor de animale au probleme cu acestea, haideți să trecem la explicarea motivului pentru care sataniștii ca mine practică sacrificiile de animale. În primul rând, noi nu practicăm sacrificiile de animale pentru că suntem o gașcă de adolescenți care simt o plăcere bolnavă din a provoca durere inutilă altor creaturi vii.

În abordarea mea, a oferi un animal lui Satan sau Demonilor este un semn de respect. Sacrificăm o viață pentru ei și, pentru că este o viață, are valoare. Dar dincolo de asta, oferim spiritelor hrană pentru că credem că

atunci când spiritele sunt prezente, ele se hrănesc cu energia sau forța vitală a animalului în cauză. Cred că este nevoie de multă energie pentru ca spiritele să interacționeze cu lumea noastră. Acest lucru este valabil indiferent dacă interacționează în sensul că vin să fie martori la un ritual care se ține pentru ele sau atunci când mijlocesc în numele nostru pentru a ajuta la apariția unor schimbări în lumea noastră, în conformitate cu voința practicantului.

Aceasta este una dintre diferențele cheie dintre credințele mele religioase și sistemul meu magic. Sistemul meu magic nu se bazează pe ideea că puterea de a schimba universul în conformitate cu voința proprie vine pur și simplu de la individ sau din puterea sufletului individual. Se bazează pe credința că lucrurile care se întâmplă în această lume sunt direct legate de modul în care spiritele interacționează cu această lume. Cu alte cuvinte, spiritele pe care le invocăm nu sunt doar spectatori care urmăresc cum se întâmplă lucruri omenirii. Ele interacționează direct cu omenirea și influențează evenimentele și circumstanțele astfel încât să se întâmple, astfel încât închinătorii lor să își atingă destinul pentru care s-au născut. Din moment ce credem că lucrurile se pot schimba în funcție de opinia sau deciziile lui Satan și ale demonilor săi, pare logic să încercăm să facem lucruri care să le arate respect și evlavie, mai ales dacă am dori ca ei să intervină în numele nostru într-o anumită situație.

Nu sugerez că mijlocirea personală a unui Demon în numele tău este principalul motiv pentru care ar trebui să te sacrifici. În opinia mea, cel mai bun sacrificiu și cel mai respectuos este cel pe care îl faci fără a cere nimic în schimb. Există un alt punct de vedere filosofic pe care încerc să-l transmit prin încercarea de a reînvia practica sacrificiului animalelor în contextul unei tradiții satanice. Și acest punct este că nimic nu este gratuit. Totul are un preț, chiar și în Împărăția lui Satan. Și este culmea grosolăniei să vii la altarul lui Satan și să-i ceri ajutorul și să nu faci nimic în schimb pentru El sau pentru Împărăția Lui.

Vedeți, în culturile occidentale, în special, am devenit foarte egocentrici și mulți oameni se simt îndreptățiți să aibă orice și tot ce își doresc, fără a fi nevoiți să muncească pentru asta sau să plătească un preț. Cred că acest lucru se datorează faptului că, pentru mulți oameni, religia a devenit nimic mai mult decât o pătură de siguranță pentru adulți. Ei spun că cred în zeii lor pentru că îi face să se simtă în siguranță sau importanți. Dar, în cazul multor oameni, chiar nu cred că cred deloc, pentru că dacă ar crede cu adevărat în existența literală a zeității lor, a le face o ofrandă, cum ar fi viața unui animal sau alt obiect, nu ar fi o problemă atât de mare.

În culturile rurale non-occidentale, faptul că ei cred în zeii lor în sens literal este foarte evident, deoarece oferă ce e mai bun din ceea ce au, fie că este vorba de animale, metale prețioase sau mâncare, oferind o parte din aceasta zeilor lor. În multe cazuri, le dau zeilor prima opțiune: cele mai bune bucăți de carne, cel mai bun animal, cele mai bune și mai scumpe obiecte. Este clar că ei cred cu adevărat în spiritele pe care le venerează ca entități literale, deoarece oferă o parte din tot ce au și, de cele mai multe ori, așa cum am spus, le dau zeilor și zeițelor lor prima opțiune. Faptul că există atât de mulți oameni în religia noastră care sunt reticenți în a face același lucru este, pentru mine, o indicație a cât de puțin credem, de fapt, în Satan și Demoni.

Înainte de a continua, aș dori să subliniez un aspect foarte important. Mulți ocultiști moderni ar argumenta că sacrificiul animalelor este inutil în ceea ce privește creșterea energiei într-un scop magic. Încă o dată, aș dori să precizez, pentru a se preciza, că scopul principal al sacrificiului animalelor în tradiția noastră particulară nu este de a crește energia într-un scop magic, ci mai degrabă de a aduce un omagiu entităților pe care le venerăm. Asta nu înseamnă că nu folosim niciodată sacrificiul animalelor ca modalitate de a crește energia magică. Pur și simplu nu este motivul principal pentru care îl facem.

Argumentul pe care cei care se opun sacrificării animalelor ca parte a unui ritual magic îl folosesc adesea este că există mai multă energie într-un singur orgasm decât există în lupta pe viață și pe moarte a unui animal pentru a supraviețui, iar răspunsul meu este „Prostii”. Refuz să cred că există mai multă energie produsă de un orgasm în timpul actului sexual decât există în lupta pe viață și pe moarte a unei creaturi vii pentru a supraviețui. Nu numai că ideea că un orgasm este mai intens decât lupta unui animal pentru a supraviețui este ridicolă, dar există mult mai mulți magicieni învățați decât mine care cred că sacrificiul animalelor își are locul în ritual. Aleister Crowley a fost unul dintre ei. Aleister Crowley nu numai că a efectuat sacrificii animale, dar le-a combinat și cu ritualuri sexuale pentru a crește energia magică. Ideea de a combina sacrificiul și ritualurile sexuale pentru a crește energia magică nu este exclusivă lui Aleister Crowley. Au existat și alte relatări care indică faptul că sacrificiul și sexul sunt folosite în același ritual pentru a crește energia magică sau spirituală.

Încă sunt șocat de cât de simpliști sunt oamenii când vine vorba de sacrificiul animalelor. Fie cred că este făcut pentru a crește energia magică pentru a obține un rezultat specific într-o vrajă, fie cred că este o modalitate de a aduce un omagiu zeului cuiva. Niciuna dintre aceste idei nu este greșită, dar mă uimește faptul că, dintre cele două, oamenii sunt mai

predispuși să se gândească la ele în termenii primei. Aceasta este o dovadă clară, cel puțin pentru mine, că foarte puțini oameni respectă cu adevărat ideea de cult religios și de practici religioase. Trag automat concluzia că trebuie să fie pentru un scop egoist, că nu poate exista nicio dorință din partea practicantului de a face o ofrandă doar din respect pentru zeii cuiva. Nu numai că mă șochează faptul că oamenii gândesc așa, dar îmi indică și faptul că nu sunt foarte informați despre religie sau magie. Pentru că faptul că oamenii au o reacție atât de impulsivă și o lipsă atât de fundamentală de înțelegere a modului în care sacrificiul este important în ritualurile magice și religioase este doar o indicație a cât de ignoranți sunt cu adevărat, atât spiritual, cât și magic.

Acum, că am explicat de ce facem sacrificii de animale, următoarea întrebare evidentă devine ce să sacrificăm. Aceasta este, de fapt, o chestiune de alegere personală. În mod tradițional, unii Grimoire spun că un șoarece alb a fost sacrificat lui Lucifer. În tradiția noastră, orice tip de animal este un sacrificiu acceptabil, cu excepția pisicilor și caprelor negre. Când alegeți un animal pentru a-l sacrifica lui Lucifer, animalul trebuie să fie alb pur, cu excepția picioarelor și, în cazul șobolanilor, a cozii.

Motivul pentru care animalele albe sunt selectate ca ofrandă pentru Lucifer este acela că animalul alb este un simbol al aspectului mai luminos al naturii lui Satan. Este, de asemenea, un simbol al faptului că Lucifer este o zeitate solară. De asemenea, s-ar putea argumenta că denotă originile cerești ale lui Lucifer însuși ca înger căzut, deoarece, dacă ne uităm la tradiția greacă, animalele albe erau sacrificate celor despre care se credea că locuiesc în tărâmul ceresc sau pe Muntele Olimp, iar animalele negre erau sacrificate spiritelor lumii de dincolo. Așadar, într-un fel, prin faptul că tradiția noastră și multe alte tradiții sacrifică animale albe pentru Lucifer, ar putea fi aproape văzut ca o reprezentare simbolică a faptului că el a fost odată un spirit care locuia în tărâmurile cerești.

Dacă nu ați efectuat niciodată un sacrificiu de animale, există câteva lucruri de reținut. În primul rând, procesul de găsire a animalului face parte din devoțiunea religioasă. De aceea, ar trebui să faceți tot posibilul să găsiți cel mai perfect animal pe care îl puteți găsi. Când căutați un animal, fie că este un animal negru pur pentru Satana sau alb pur pentru Lucifer, ar trebui să faceți tot posibilul să găsiți un animal perfect, care nu are nicio decolorare pe nicio parte a corpului. Ați fi surprinși câți oameni care efectuează sacrificii de animale vor merge undeva și vor lua primul animal pe care îl pot găsi și care corespunde cerințelor, iar asta nu este ceea ce încercăm să facem aici.

Îți dorești un animal sănătos, activ, bine hrănit, îngrijit și care să corespundă cât mai exact cerințelor. Dacă asta înseamnă că trebuie să conduci treizeci de kilometri și să plătești puțin mai mult pentru a obține cel mai bun animal posibil, atunci asta ar trebui să faci. Ideea din spatele unui sacrificiu de animal este că este o modalitate de a arăta dragoste și respect pentru zeul tău și nu numai că alegerea unor sacrificii proaste îi lipsește de respect lui Satan sau Lucifer, dar devalorizează viața animalului. Nici măcar nu sacrifici animalul cu entuziasm și spui: „Ești un exemplu excelent al speciei tale, ești un animal frumos care merită să fie sacrificat zeului meu". În schimb, ceea ce spui este „Eh, vei face". Aruncă-l în cutie și du-l acasă. Nu aceasta este ideea din spatele oferirii unei ofrande. Ideea din spatele oferirii unei ofrande este să alegi cel mai bun animal pe care îl poți găsi, cel mai frumos și sănătos animal pe care îl poți găsi sau chiar cel mai drăguț și plăcut animal pe care îl poți găsi și să ai grijă de acel animal cât de bine poți până când este sacrificat. Asta include joaca cu animalul, petrecerea timpului cu animalul și dezvoltarea unei legături cu acesta.

Ceea ce îl transformă într-un sacrificiu este faptul că are o semnificație aparte pentru tine. Dacă pur și simplu îl iei fără să vrei, îl bagi într-o cutie și nici măcar nu te uiți la animal până în momentul în care îl sacrifici, atunci nu arăți respectul cuvenit nici pentru animal, nici pentru Satan. Este important să-ți faci timp să cunoști animalul respectiv, astfel încât să ai o conexiune cu el, astfel încât să aibă o valoare pentru tine și ca viața lui să însemne ceva atât pentru tine, cât și pentru Satan. Dacă ignori complet animalul până în momentul în care îl sacrifici, atunci acesta nu are nicio valoare pentru tine. Este absolut lipsit de sens.

Ar trebui să fie evident pentru oricine citește acest capitol că ideea populară conform căreia sataniștii sacrifică animale de companie furate din curțile altora ca ofrandă adusă lui Satan este absolut ridicolă. Unul dintre aspectele importante ale sacrificiului este că faci tot posibilul să-l cauți și să plătești pentru el. Este o ofrandă care vine din inima ta și este ceva ce fie ai crescut singur, fie ai cumpărat cu banii tăi. Aceasta face parte din proces. Așadar, a fura animalul altcuiva nu ar fi un sacrificiu adevărat, deoarece, așa cum am spus anterior, dacă animalul nu are nicio valoare pentru tine personal și tot ce ai făcut a fost să iei primul lucru pe care l-ai putut prinde, atunci nu are nicio valoare ca sacrificiu. Ideea unui sacrificiu este că obiectul sau animalul are o valoare și o importanță personală pentru tine și, evident, dacă l-ai crescut sau ai plătit pentru el, ar avea o valoare personală pentru tine, dar dacă l-ai fura, cu siguranță nu ar avea.

Unii dintre voi se întreabă probabil de ce mă deranjez să aduc în discuție acest subiect al furtului și de ce mă deranjez să-l discut în acest capitol.

Motivul este că, credeți sau nu, există mulți oameni care încă cred ce văd în filme; există încă oameni care cred tot ce le spune presa și cred fiecare legendă urbană pe care au auzit-o vreodată. Ca satanist, trebuie să profiți de fiecare ocazie pentru a corecta concepțiile greșite ale oamenilor despre religia ta, deoarece aceștia primesc atât de multe informații din atât de multe surse diferite care au foarte puține cunoștințe directe despre ce este de fapt satanismul. Trebuie să subliniezi constant că religia ta nu este așa cum o prezintă presa.

Dacă ești novice în ceea ce privește sacrificiul animalelor, ar trebui să începi cu unele dintre cele mai mici animale posibile, deoarece acest prim sacrificiu va fi o experiență foarte emoționantă, indiferent de mărimea animalului. Mulți oameni consideră că, chiar dacă sunt vânători experimentați și au crescut vânând toată viața, prima experiență de a sacrifica un animal cu propriile mâini pe un altar dedicat lui Satan este o experiență foarte diferită față de vânătoarea sau măcelărirea unui animal în contextul pregătirii acestuia pentru hrană. Al doilea motiv pentru alegerea unui animal mic este acela că, atunci când un animal moare, va face tot posibilul să lupte pentru viața sa.

Mulți oameni sunt copleșiți de puterea chiar și a celui mai mic animal atunci când luptă pentru supraviețuire, ca să nu mai vorbim de faptul că probabil vei fi extrem de nervos dacă este prima dată când te sacrifici și este posibil să fii tu însuți tremurând și instabil. Așadar, nu vrei să alegi un animal care are capacitatea de a te răni pe tine sau pe oricare dintre persoanele care ar putea participa la sacrificiu prea grav. De asemenea, doar pentru că un animal este mic nu înseamnă că ar trebui să subestimezi daunele pe care este capabil să le provoace. De fapt, hamsterii, gerbilii și șobolanii au toți dinți ascuțiți ca briciul, care sunt mai mult decât capabili să muște până la os. Motivul pentru care sugerez animale mai mici este că, atâta timp cât menții controlul asupra poziției capului animalului, ar trebui să poți sacrifica animalul cu un pericol relativ mic pentru tine sau pentru ceilalți participanți la ritual.

Un alt lucru pe care trebuie să-l ții minte în timp ce te pregătești să faci sacrificiile este să te asiguri că ai un cuțit suficient de ascuțit pentru a face treaba. Indiferent cât de ascuțit este cuțitul pe care îl ai, există o mare probabilitate ca acesta să nu fie suficient de ascuțit pentru a face treaba. Pielea de animal este incredibil de dură și chiar și unele dintre cele mai ascuțite cuțite comune au dificultăți în a tăia pielea și blana de animal. Așadar, indiferent de cuțitul pe care îl ai, fie îl ascuți mai mult, fie poți chiar să iei în considerare fabricarea unui cuțit special pentru tăierea pielii de animal și utilizarea lui special în scopul sacrificiului. Aceasta este ceea ce

recomand, deoarece sacrificiul de animale se presupune a fi un act magic și oricum nu ar trebui să folosești un cuțit de bucătărie sau altceva care se află prin casă.

Ceea ce recomand este un cuțit cu lamă de titan, fie un cuțit de vânătoare, fie un cuțit de calitate militară. Lamele de titan pot fi ascuțite până la punctul în care rivalizează cu ascuțimea unui bisturiu și asta este de fapt ceea ce aveți nevoie, deoarece acest lucru vă va asigura că ucideți animalul cât mai repede posibil, ceea ce este mai ușor pentru dvs. și mai uman pentru animal. În plus, o moarte rapidă cu un minim sau fără durere pentru animal este singura modalitate legală de a sacrifica animale în scopuri religioase. Mai ales dacă acesta este primul dvs. sacrificiu, doriți cu adevărat să încercați să îl faceți cât mai ușor posibil, deoarece primul pe care îl faceți va fi cel mai emoționant și cel mai traumatizant pentru dvs. personal, iar acest lucru este valabil pentru majoritatea oamenilor. Desigur, vor exista întotdeauna oameni pentru care nu este mare lucru.

Singurul lucru pe care trebuie să-l ții minte este că aceasta ar trebui să fie o ofrandă adusă zeului tău, un ritual religios, iar sacrificiul ar trebui să fie condus cu un grad de seriozitate și decență adecvat ritualului religios. Prin efectuarea de sacrificii de animale, duci mai departe o tradiție care datează de sute și mii de ani. Din păcate, din păcate, există persoane care abordează sacrificiul de animale ca pe un fel de noutate, ceva ce fac pentru a-și obține emoțiile, satisfacțiile, trăindu-și fantezia criminalului în serie, în stilul lui Jeffrey Dahmer, de a mutila animale și încercând să demonstreze cât de duri sunt.

De obicei, oamenii cu această mentalitate sunt cei mai responsabili pentru reputația proastă a sataniștilor și pentru crearea stereotipurilor negative asociate adesea cu satanismul. Când oamenii găsesc animale eviscerate în curtea lor și le pun la întâmplare simboluri „satanice” pentru a le face să pară parte a unui ritual „satanic”, acesta este de obicei motivul pentru care acești oameni sunt motivați. Pe lângă faptul că încearcă să facă o farsă cuiva, de obicei sunt persoane sadice care au dorința de a ucide și tortura animale și vor folosi aproape orice scuză pentru a face acest lucru.

Odată ce un sacrificiu este efectuat, corpul animalului ar trebui lăsat pe altar timp de cel puțin 24 de ore pentru a permite zeilor să se împărtășească din orice esență spirituală doresc, iar apoi animalul ar trebui consumat de flăcări. Dacă este absolut imposibil ca animalul să fie ars, îl puteți îngropa, dar acest lucru ar trebui făcut numai dacă nu există într-adevăr nicio modalitate de a face un foc și de a arde animalul. În mod

tradițional, animalele oferite spiritelor infernale sau spiritelor lumii de dincolo erau arse.

APENDICE

TEXTE SFINTE ALE YEZIDIȚILOR CU UN COMENTARIU ASUPRA AL-JILWAH

CONSIDERAT unul dintre cele mai sacre texte din religia satanică de numeroșii mei practicanți, inclusiv eu, prima dintre cele două lucrări incluse în această anexă este Al-Jilwah. În mod tradițional, se crede că este cuvântul direct al lui Satana, așa cum este adresat poporului său. Al-Jilwah este un text sacru în religia yezidi, o formă aproape antică de venerare a diavolului. Yezidiții sunt un trib de oameni vorbitori de kurdă, concentrați în nordul Irakului. Acești oameni spun că religia lor datează de peste 6.000 de ani, ceea ce o face posibilă una dintre cele mai vechi religii existente din lume. Se spune că Șeicul Adi, fostul lor lider și sfânt principal, a primit Al-Jilwah, sau Cartea Apocalipsei, în secolul al XII-lea d.Hr., cu puțin timp înainte de moartea sa. De asemenea, în această anexă este inclus comentariul meu despre Al-Jilwah. Acestea sunt opiniile mele personale și nu ar trebui considerate doctrină. Sunt incluse aici doar pentru a oferi studentului o perspectivă pe care altfel ar putea-o trece cu vederea. Al doilea text yezidi din această anexă este „Poemul în laudă adus șeicului Adi”. Este, de asemenea, atribuit șeicului Adi. Se spune că a fost scris cam în aceeași perioadă în care Adi a scris Al-Jilwah. Nu este la fel de utilizat în satanism ca Al-Jilwah, dar personal simt o prezență satanică în acest text și îl includ aici pentru îndrumare și inspirație suplimentară pentru student.

AL-JILWAH

REVELAȚIA

ÎNAINTE de întreaga creație, această revelație a fost cu Melek Tâ'ûs, care l-a trimis pe Abd Tâ'ûs în această lume pentru a separa adevărul cunoscut poporului său. Acest lucru s-a făcut, mai întâi, prin intermediul tradiției orale, iar apoi prin intermediul acestei cărți, Al-Jilwah, pe care străinii nu o pot nici citi, nici privi.

CAPITOLUL I

Am fost, sunt acum și nu voi avea sfârșit. Exercit stăpânire asupra tuturor creaturilor și asupra treburilor tuturor celor care se află sub protecția chipului meu. Sunt mereu prezent pentru a-i ajuta pe toți cei care au încredere în mine și mă cheamă la nevoie. Nu există niciun loc în univers care să nu-mi cunoască prezența. Particip la toate treburile pe care cei din afară le numesc rele, deoarece natura lor nu este așa cum aprobă ei. Fiecare epocă are propriul ei administrator, care conduce treburile conform decretelor mele. Această funcție este schimbătoare din generație în generație, pentru ca conducătorul acestei lumi și căpeteniile sale să își poată îndeplini îndatoririle funcțiilor respective, fiecare la rândul său. Permit tuturor să urmeze dictatele propriei naturi, dar cel care mi se opune va regreta amarnic. Niciun zeu nu are dreptul să se amestece în treburile mele și am stabilit o regulă imperativă ca toți să se abțină de la venerarea tuturor zeilor. Toate cărțile celor din afară sunt alterate de acestea; și s-au abătut de la ele, deși au fost scrise de profeți și apostoli. Faptul că există interpolări se vede din faptul că fiecare sectă se străduiește să demonstreze că celelalte greșesc și să le distrugă cărțile. Adevărul și falsitatea îmi sunt cunoscute. Când vine ispita, îmi dau legământul cu cel care se încrede în mine. Mai mult, le dau sfaturi îndrumătorilor pricepuți, căci i-am numit pentru perioade care îmi sunt cunoscute. Îmi amintesc de treburile necesare și le execut la timpul potrivit. Îi învăț și îi călăuzesc pe cei care urmează instrucțiunile mele. Dacă cineva mă ascultă și se conformează poruncilor mele, va avea bucurie, desfătare și bunătate.

CAPITOLUL II

Îi răsplătesc pe urmașii lui Adam și îi răsplătesc cu diverse recompense pe care numai eu le cunosc. Mai mult, puterea și stăpânirea asupra a tot ce este pe pământ, atât ceea ce este sus, cât și ceea ce este jos, sunt în mâna mea. Nu permit asocierea prietenoasă cu alți oameni și nici nu-i privez pe cei ai mei și care mă ascultă de nimic ce este bun pentru ei. Îmi pun treburile în mâinile celor pe care i-am încercat și care sunt în acord cu dorințele mele. Apar în diferite moduri celor care sunt credincioși și sub comanda mea. Dau și iau; îmbogățesc și sărăcesc; provoc atât fericire, cât și mizerie. Fac toate acestea în conformitate cu caracteristicile fiecărei epoci. Și nimeni nu are dreptul să se amestece în gestionarea treburilor mele. Pe cei care mi se opun îi chinuiesc cu boli; dar ai mei nu vor muri ca fiii lui Adam care sunt afară. Nimeni nu va trăi în această lume mai mult decât timpul stabilit de mine; și dacă doresc, trimit o persoană a doua sau a treia oară în această lume sau în alta prin transmigrarea sufletelor.

CAPITOLUL III

Eu conduc pe calea cea dreaptă fără o carte revelată; îi îndrumă corect pe cei iubiți și aleși ai mei prin mijloace nevăzute. Toate învățăturile mele sunt ușor aplicabile în toate timpurile și în toate condițiile. Îi pedepsesc într-o altă lume pe toți cei care fac împotriva voinței mele. Acum, fiii lui Adam nu cunosc starea lucrurilor care va veni. Din acest motiv, ei cad în multe erori. Fiarele pământului, păsările cerului și peștii mării sunt toți sub controlul mâinilor mele. Toate comorile și lucrurile ascunse îmi sunt cunoscute; și, așa cum îmi doresc, le iau de la unul și le dăruiesc altuia. Dezvălui minunile mele celor care le caută și, la timpul potrivit, miracolele mele celor care le primesc de la mine. Dar cei care sunt afară sunt adversarii mei, de aceea mi se opun. Nici ei nu știu că un astfel de curs este împotriva propriilor lor interese, căci puterea, bogăția și bogățiile sunt în mâna mea și le dăruiesc fiecărui descendent vrednic al lui Adam. Astfel, guvernarea lumilor, trecerea generațiilor și schimbările conducătorilor lor sunt determinate de mine de la început.

CAPITOLUL IV

Nu-mi voi da drepturile altor zei. Am permis crearea a patru substanțe, patru timpuri și patru colțuri; pentru că acestea sunt lucruri necesare creaturilor. Cărțile evreilor, creștinilor și musulmanilor, ca și ale celor care sunt din afară, le acceptă într-un fel, adică în măsura în care sunt de acord cu și se conformează statutelor mele. Ei au modificat orice este contrar acestora; nu acceptați. Trei lucruri sunt împotriva mea și urăsc trei lucruri. Dar cei care păzesc secretele mele vor primi împlinirea promisiunilor mele. Pe cei care suferă pentru mine îi voi răsplăti cu siguranță într-una dintre lumi. Dorința mea este ca toți adepții mei să se unească într-o legătură de unitate, pentru ca cei care sunt din afară să nu-i învingă. Acum, așadar, voi toți care ați urmat poruncile și învățăturile mele, respingeți toate învățăturile și spusele celor care sunt din afară. Nu am predat aceste învățături și nici nu provin de la mine. Nu-mi menționați numele și nici atributele mele, ca să nu regretați; căci nu știți ce pot face cei care sunt din afară.

CAPITOLUL V

O, voi, cei care ați crezut în mine, onorați simbolul și imaginea mea, căci ele vă amintesc de mine. Respectați legile și statutele mele. Ascultați de slujitorii mei și ascultați tot ce vă dictează din lucrurile ascunse. Primiți ceea ce este dictat și nu-l duceți înaintea celor din afară, evrei, creștini, musulmani și alții; căci ei nu cunosc natura învățăturii mele. Nu le dați cărțile voastre, ca să nu le modifice fără știrea voastră. Învățați pe de rost cea mai mare parte a lor, ca să nu fie modificate.

POEMUL ÎN LAUDA ȘEICULUI 'ADÎ

Înțelegerea mea înconjoară adevărul lucrurilor,
Și adevărul meu e amestecat în mine,
Și adevărul originii mele este dezvăluit de la sine,
Și când am știut, era cu totul în mine.
Și toți cei din univers sunt sub mine,
Și toate părțile locuibile și deșerturile,
Și tot ce a fost creat este sub mine,
Și Eu sunt puterea conducătoare care precede tot ce există.
Și eu sunt cel care a rostit un cuvânt adevărat,
Și Eu sunt judecătorul cel drept și conducătorul pământului.
Și Eu sunt cel pe care oamenii îl venerează în slava mea,
Vine la mine și îmi sărută picioarele.
Și Eu sunt Cel ce am întins peste ceruri înălțimea lor.
Și Eu sunt cel care a plâns la început.
Și Eu sunt cel care de la Mine Însumi descoperă toate lucrurile,
Și eu sunt cel căruia i-a venit cartea veștilor bune
De la Domnul meu, care arde munții.
Și Eu sunt cel la care vin toți oamenii creați
În ascultare să-mi săruți picioarele.
Aduc roade din primul suc al tinereții timpurii
Prin prezența mea și întoarceți-vă spre mine ucenicii mei.
Și înaintea acestei lumini, întunericul dimineții s-a risipit.
Îl călăuzesc pe cel care cere îndrumare.
Eu sunt cel care l-a făcut pe Adam să locuiască în Paradis
Și pe Nimrod să locuiască într-un foc arzător.
Și eu sunt cel care l-a călăuzit pe Ahmed cel Drept,
Și lasă-l să intre în calea și calea mea.
Și Eu sunt Cel către care toate creaturile
Vino pentru scopurile și darurile mele bune.
Și Eu sunt cel care a vizitat toate înălțimile,
Și bunătatea și caritatea izvorăsc din mila Mea.
Și Eu sunt cel care a făcut ca toate inimile să se teamă
Scopul meu, și ele preamăresc măreția și puterea grozăviei mele.
Și eu sunt cel la care a venit leul nimicitor
Furios, și am strigat împotriva lui și s-a transformat în piatră.
Și eu sunt cel la care a venit șarpele,
Și prin voia mea l-am făcut praf.
Și Eu sunt cel care a lovit stânca și a făcut-o să se cutremure,
Și a făcut să izbucnească din flancurile sale cele mai dulci ape.
Și Eu sunt cel care a trimis adevărul cel sigur;

Pentru mine este cartea care îi mângâie pe cei asupriți.
Și Eu sunt cel care a judecat cu dreptate,
Și când am considerat că era dreptul meu
Și Eu sunt cel care a făcut izvoarele ca să dea apă,
Mai dulce și mai plăcut decât toate apele.
Și Eu sunt Cel care a făcut să apară aceasta în mila Mea,
Și prin puterea mea am numit-o pură.
Și eu sunt cel căruia Domnul cerurilor i-a zis:
Tu ești Judecătorul și Conducătorul cel drept al pământului.
Și Eu sunt Cel care a dezvăluit unele dintre minunile Mele,
Și unele dintre virtuțile mele se manifestă în ceea ce există.
Și Eu sunt cel care a făcut munții să se plece,
Să se miște sub mine și după bunul meu plac.
Și eu sunt cel în fața căruia măreție au strigat fiarele sălbatice;
S-au întors spre mine, închinându-mă, și mi-au sărutat picioarele.
Și eu sunt Adi ash-Shami, fiul lui Musafir.
Cu adevărat, Cel Atotmilostiv mi-a dat nume,
Tronul ceresc și scaunul de domnie, cele (șapte) ceruri și pământul.
În taina cunoștinței Mele nu este alt Dumnezeu afară de Mine.
Aceste lucruri sunt subordonate puterii mele.
O, dușmanii mei, de ce mă respingeți?
O, oameni buni, nu mă refuzați, ci supuneți-vă.
În ziua judecății vei fi fericit să mă întâlnești.
Cine moare în dragostea mea, îl voi lepăda
În mijlocul Paradisului, din voința și plăcerea mea;
Dar cel care moare fără să-mi amintească de mine
Va fi aruncat în chinuri, în mizerie și suferință.
Spun că sunt singurul și cel înălțat;
Îi creez și îi îmbogățesc pe cei pe care vreau eu.
Slavă mie, căci toate lucrurile sunt prin voința mea,
Și universul este luminat de unele dintre darurile mele.
Eu sunt regele care se mărește,
Și toate bogățiile creației sunt la dispoziția mea.
V-am făcut cunoscute, oameni buni, câteva din căile Mele.
Cine mă dorește trebuie să părăsească lumea.
Și pot, de asemenea, să spun adevărul,
Și grădina de sus este pentru cei ce-mi fac voia.
Am căutat adevărul și am devenit un adevăr care mă întărește;
Și prin același adevăr, ei, ca și mine, vor deține cel mai înalt loc.

COMENTARIUL AL-JILWAH

ACESTA este comentariul fratelui Nero asupra Al-Jilwah. Acestea sunt opiniile sale personale și nu ar trebui considerate doctrină. Sunt incluse aici doar pentru a oferi studentului o perspectivă pe care altfel ar putea-o trece cu vederea. Al-Jilwah este scris cu caractere aldine, în timp ce comentariul este în text simplu.

CAPITOLUL I

Am fost, sunt acum și nu voi avea sfârșit.

„Am fost” este o afirmație foarte importantă în această linie, deoarece pare a fi un răspuns la cei care spun că Satana este o creație a omului. De asemenea, pare a fi o afirmație foarte declarativă care spune „Am fost”, adică înaintea ta și a tot ceea ce există, „Eu sunt”, adică încă exist, indiferent dacă crezi în existența mea literală sau nu, și că nu voi avea sfârșit. Afirmația „și nu voi avea sfârșit” pare a fi un răspuns la cei care sugerează că Satana va fi distrus în cele din urmă. Eu susțin opinia că, chiar dacă Satana ar fi distrus într-un fel, voința sa, dorința sa de autoconservare și dragostea sa pentru propria existență sunt atât de puternice, încât, chiar dacă ar exista cea mai mică licărire de energie din care ar fi fost făcut, s-ar renaște, în același mod în care phoenixul se ridică din cenușă. Un phoenix este o pasăre mitică cu o coadă cu un penaj frumos auriu și roșu (sau violet și albastru, după unele surse). Are un ciclu de viață de 1.000 de ani, iar spre sfârșit, pasărea phoenix își construiește un cuib din crenguțe de scorțișoară pe care apoi le aprinde; atât cuibul, cât și pasărea ard puternic și sunt reduse la cenușă, din care iese o pasăre phoenix nouă și tânără, sau un ou de phoenix, care renaște pentru a trăi din nou. Noul phoenix este destinat să trăiască la fel de mult ca vechiul său sine. În unele povești, noul phoenix îmbălsămează cenușa vechiului său sine într-un ou făcut din smirnă și îl depune în orașul egiptean Heliopolis („orașul soarelui” în greacă). Se spunea, de asemenea, că pasărea se regenerează atunci când este rănită sau rănită de un dușman, fiind astfel aproape nemuritoare și invincibilă - se spune, de asemenea, că poate vindeca o persoană cu o lacrimă din ochi și o poate face temporar imună la moarte; un simbol al focului și divinității. (Sursa: Wikipedia) De asemenea, este interesant de observat că în cartea Apocalipsa, se spune că Fiara care se ridică din mare are o capacitate

similară de a se vindeca singură. Se spune că Fiara își primește puterea de la Dragon, care este Diavolul, Satana. „Și am văzut unul din capetele lui ca și cum ar fi fost rănit de moarte; și rana lui de moarte a fost vindecată. Și toată lumea s-a mirat după fiară. Și s-au închinat dragonului, care dăduse putere fiarei. Și s-au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei? Cine poate să facă război cu ea?” (Apocalipsa 13:3-4)

Exercit stăpânire asupra tuturor creaturilor și asupra treburilor tuturor celor care se află sub protecția imaginii mele.

Dicționarul American Heritage® al limbii engleze, ediția a patra, definește „dominația” astfel: „Controlul sau exercitarea controlului; suveranitate: «Diavolul... le are sufletele în posesia sa și sub stăpânirea sa»” (Jonathan Edwards).” Nici eu nu aș fi putut să o spun mai bine, așa că nu o voi face. În ceea ce privește referința la „sub protecția imaginii mele”, cred că această afirmație este destul de explicită, având în vedere că majoritatea sataniștilor folosesc imaginea lui Baphomet ca parte a cultului lor religios și în pentagramă. În opinia mea, ar fi acceptabil să se folosească și imaginea unui păun pe lângă imaginea țapului sabatic.

Sunt mereu prezent să-i ajut pe toți cei care au încredere în mine și mă cheamă la vreme de nevoie.

Deși această afirmație poate părea destul de explicită, consider că este foarte important să subliniez două expresii cheie din această propoziție. În primul rând, Satana spune: „Sunt mereu prezent pentru a-i ajuta pe toți cei care au încredere în mine”. Cuvântul cheie aici este „încredere”. Satana va permite uneori ca adepții săi să sufere nenorociri dacă simte că au nevoie să li se dea o lecție despre încrederea în el. Dacă nu ai încredere în Satana, el nu te va ajuta. Trebuie să ai încredere absolută că el știe ce este mai bine pentru tine și că te va ajuta să modelezi circumstanțele astfel încât, în cele din urmă, să fie în favoarea ta. Dacă te îndoiești de el, s-ar putea să ajungi să plătești un preț mare, iar acest preț poate fi necesar dacă ești o persoană deosebit de încăpățânată. A doua expresie importantă din această propoziție este „la vreme de nevoie”. Cel mai important cuvânt din această parte a propoziției este „nevoie”. Satana va interveni adesea în numele nostru atunci când există o nevoie reală de ajutorul său. Nu înseamnă că va interveni întotdeauna atunci când vrem noi, dar va interveni atunci când avem nevoie de el. Mulți oameni fac greșeala de a crede că, doar pentru că

vor ajutorul lui Satan, el le-l va da, dar Satan este un judecător adevărat și drept și cunoaște adevărul tuturor lucrurilor, așa că intervine atunci când este necesar.

Nu există niciun loc în univers care să nu-mi cunoască prezența.

Această afirmație indică faptul că Satana este omniprezent.

Particip la toate treburile pe care cei din afară le numesc rele, deoarece natura lor nu este așa cum aprobă ei.

Majoritatea tradițiilor religioase, dar în special tradițiile religioase abrahamice, își bazează întreaga filozofie pe ideea că tot ceea ce este natural pentru om, fie că este vorba de dorința de a dobândi bogății materiale, dorința de satisfacție sexuală sau dorința de a mânca pe săturate, este rău. Zeul tradițiilor religioase abrahamice și-a conceput religiile astfel încât să fie în contradicție cu însăși natura sufletului omului, astfel încât acesta să se simtă ca un nenorocit fără valoare, nedemn să fie în prezența lui. Așadar, nu este surprinzător că l-ar considera pe Satana, indiferent cum ar fi numit, Domnul Răului, deoarece el este în esență un zeu al naturii care îi acceptă pe oameni pentru ceea ce sunt și nu îi face să se simtă vinovați pentru ceea ce le este natural. Însăși practicile și respectările religioase ale acestor religii sunt în contradicție cu natura, iar motivele pentru aceasta sunt duble. În primul rând, dacă religiile transformă tot ceea ce este natural pentru om într-un păcat, atunci adepții acestor religii se vor simți întotdeauna lipsiți de valoare și vor fi copleșiți de vinovăție pentru imperfecțiunile lor, ceea ce nu numai că îi dă zeului lor puterea de a-și menține existența, dar, pentru că nu vor putea niciodată să-și suprime complet dorințele naturale, vor fi mereu în conflict cu ei înșiși, iar această vinovăție este cea care îi ajută pe zeul lor, bisericile, sinagogile și moscheile să-și mențină puterea asupra lor. De aceea, Satana spune că participă la toate treburile pe care cei din afară le numesc rele. „Cei din afară” se referă la cei care sunt adepți ai religiilor care sunt în contradicție cu natura omului și de aceea spune că natura lor nu este așa cum o aprobă ei, deoarece adepții acestor religii sunt în contradicție cu însăși natura lor. Aceasta este una dintre caracteristicile distinctive ale religiei căii drepte sau ale religiilor care sunt dedicate renunțării la propria individualitate și liber arbitru. Pe de altă parte, religiile căii stângi - religiile despre care tradiția noastră crede

că au fost inspirate de Satana - susțin individualitatea, încurajează liberul arbitru și sunt în armonie cu natura.

Fiecare epocă are propriul ei administrator, care conduce treburile conform decretelor mele. Această funcție se schimbă din generație în generație, astfel încât conducătorul acestei lumi și căpeteniile sale să își poată îndeplini îndatoririle funcțiilor respective, fiecare la rândul său.

Această afirmație are cel puțin o dublă semnificație. În primul rând, această afirmație pare să sugereze că Satana a numit anumite zeități să conducă anumite epoci, iar acestea sunt schimbabile din când în când, conform voinței și dorinței lui Satana. În al doilea rând, pare să sugereze că Satana deține controlul asupra conducătorilor regatelor și guvernelor de pe pământ și decide cât timp vor rămâne la putere, precum și cine le va succeda. De asemenea, este sigur să presupunem că, dacă Satana stabilește cine va conduce o anumită epocă într-un sens spiritual și cine vor fi conducătorii într-un sens pământesc, atunci el numește conducătorii ordinelor sale religioase pentru o perioadă pe care o cunoaște doar el. De asemenea, el stabilește cine vor fi succesorii lor, așa cum face în orice alt sens.

Îi permit fiecăruia să-și urmeze poruncile propriei firi, dar cine mi se opune va regreta amarnic.

Satana le permite tuturor să fie ei înșiși și să facă ce vor, atâta timp cât cine vor să fie și ceea ce vor să facă nu intră în conflict cu obiectivele și dorințele sale, fie pentru ei, fie pentru cauza sa.

Niciun zeu nu are dreptul să se amestece în treburile mele și am stabilit o regulă imperativă ca toată lumea să se abțină de la a se închina tuturor zeilor.

La prima vedere, acest pasaj ar putea da de gândit multor sataniști, deoarece pare să fie în contradicție cu venerarea demonilor pe lângă Satan, dar cred că acest pasaj se referă la orice zeu sau entitate care nu este loială lui Satan și nu se află sub autoritatea sa. Așadar, dacă te închini unui demon

care se află sub autoritatea sa și se supune voinței sale, nu contrazici acest pasaj.

Toate cărțile celor din afară sunt alterate de ei; și s-au abătut de la ele, deși au fost scrise de profeți și apostoli.

Expresia „toate cărțile celor fără de Dumnezeu sunt alterate de ei” este o referință clară la faptul că textele religiilor abrahamice, în special, sunt considerate infailibile, dar este un fapt binecunoscut că aproape orice text religios care există de o anumită perioadă de timp este adesea modificat de adepții săi. Un grup va modifica textul eliminând ceva, iar un alt grup va modifica textul adăugând ceva, iar în timp, limba și sensul original al textului se vor pierde complet sau vor fi modificate atât de dramatic încât este greu de discernut clar adevăratul sens al textului. Un exemplu excelent al modului în care textele pot fi manipulate pentru a prezenta pe cineva într-o lumină negativă poate fi văzut în Biblia creștină. Biblia creștină recunoaște că nu este o relatare completă a tuturor evenimentelor care s-au întâmplat. Dacă Biblia recunoaște că nu oferă o relatare completă a ceea ce s-a întâmplat, ce altceva a fost omis și autorii Bibliei nu ar admite? De exemplu, dacă crezi, la fel ca protestanții, că Biblia a fost inspirată de zeul creștin și că însăși compilarea ei a fost ghidată de mâna sa, atunci este evident că Biblia nu va oferi o relatare exactă a ceea ce s-a întâmplat de fapt în timpul procesului de creație și că ar omite din Biblie orice ar putea să-l prezinte pe Satana într-o lumină pozitivă, chiar dacă ar fi în contradicție cu evenimentele care au avut loc de fapt în timpul creației. Satana le dă un avertisment clar celor care cred că textele sfinte ale religiilor abrahamice sunt infailibile, că au fost modificate de adepții lor și că nu au oferit o relatare exactă a faptelor legate de crearea universului, a pământului sau a omului. Mulți oameni, în special cei care practică o credință, tind să creadă că textele lor sfinte sunt infailibile. Satana arată clar că nu sunt.

Faptul că există interpolări se vede din faptul că fiecare sectă se străduiește să demonstreze că celelalte greșesc și să le distrugă cărțile. Mie îmi sunt cunoscute adevărul și falsitatea. Când vine ispita, îmi dau legământul celui care se încrede în mine.

În acest pasaj, Satana subliniază din nou importanța faptului ca copiii săi să aibă încredere în el. Dacă nu ai încredere în el și te îndoiești de el, va fi mai puțin probabil să te ajute. Sataniștii trebuie să țină întotdeauna cont de

faptul că, indiferent cât de sumbră ar fi o situație, indiferent cât de insurmontabile ar părea șansele, de cele mai multe ori, dacă ai încredere în Satana, totul se va aranja așa cum trebuie să fie în cele din urmă.

Mai mult, dau sfaturi celor pricepuți, căci i-am numit pentru perioade care îmi sunt cunoscute. Îmi amintesc de treburile necesare și le execut la timpul potrivit. Îi învăț și îi călăuzesc pe cei ce urmează învățăturile Mele. Dacă cineva mă ascultă și se împlinește cu poruncile Mele, acela va avea bucurie, desfătare și bunătate.

Cred că aceste pasaje sunt îndreptate către preoția grupurilor care îi sunt loiale, subliniindu-le că El oferă îndrumare celor care sunt loiali și fac tot posibilul să-I îndeplinească voia. De asemenea, indică faptul că El a predestinat deja cât timp vor sluji în pozițiile care le-au fost acordate. El subliniază că face lucrurile conform calendarului Său, nu al nostru. De asemenea, El subliniază preoției Sale și adepților Săi că El se ocupă de lucruri atunci când simte că sunt importante, nu atunci când noi le simțim importante.

CAPITOLUL II

Îi răsplătesc pe urmașii lui Adam și îi răsplătesc cu diverse recompense pe care numai eu le cunosc. Mai mult, puterea și stăpânirea asupra a tot ce este pe pământ, atât a ceea ce este sus, cât și a ceea ce este jos, sunt în mâna mea.

Aici, Satana reafirmă ideea că el este cel care deține destinul omului și al pământului în mâinile sale, nu zeul iudeo-creștin.

Nu permit tovărășia prietenoasă cu alți oameni și nici nu-i privez pe cei ai mei și care mă ascultă de ceva ce este bun pentru ei.

Acest pasaj stă la baza credinței noastre că sataniștii nu ar trebui să se căsătorească, să aibă copii sau să aibă prieteni în afara religiei lor. Ar trebui să se țină deoparte și să nu se asocieze cu persoane care nu sunt sataniști. Deși unii sataniști pot considera acest lucru ca fiind un punct de vedere extrem, Satan pare să abordeze acest lucru spunând: „Nu-i privez pe cei ai mei și pe cei care mă ascultă de nimic ce este bun pentru ei”. Puteți găsi tot ce aveți nevoie în limitele comunității satanice, fie că este vorba de prietenie, dragoste, relații etc. Deși sataniștii ar trebui să se asigure unii de la alții pentru nevoile lor de bază, este în regulă să-i folosiți pe cei din afară pentru a vă atinge obiectivele, dar ar trebui să vă amintiți întotdeauna că ei sunt din afară - nu sunt frații voștri, nu sunt surorile voastre, nu sunt familia voastră. Sunt țărână. Sunt vite. Sunt sclavi. Nu-l conștientizează pe Satan, așa că și copiii lui Satan ar trebui să nu-i conștientizeze. Ar trebui să fie asociați cu ei doar dacă acest lucru ajută cauza lui Satan sau vă ajută să vă atingeți dorințele personale.

Îmi las treburile în mâinile celor pe care i-am încercat și care sunt în acord cu dorințele mele.

Acest pasaj arată clar că Satana își pune la încercare adepții și preoția sa și se așteaptă ca aceștia să-și câștige locul în împărăția sa.

Apar în diferite feluri celor care sunt credincioși și se află sub comanda mea.

Melek Ta'us, Satan, Ahriman, Set etc. sunt toate manifestări ale Domnului Întunericului.

Dau și iau; îmbogățesc și sărăcesc; provoc atât fericire, cât și nefericire. Fac toate acestea în conformitate cu caracteristicile fiecărei epoci. Și nimeni nu are dreptul să se amestece în gestionarea afacerilor mele. Pe cei care mi se opun îi chinuiesc cu boli; dar ai mei nu vor muri precum fiii lui Adam care sunt afară. Nimeni nu va trăi în această lume mai mult decât timpul stabilit de mine; și dacă doresc, trimit o persoană a doua sau a treia oară în această lume sau în alta prin transmigrarea sufletelor.

Acest pasaj arată că Satana este cel care deține controlul asupra duratei de viață a oricăruia dintre copiii săi și, de asemenea, clarifică faptul că a acordat în trecut și încă acordă privilegiul reîncarnării celor pe care îi consideră demni de reîncarnare pentru a-i face voia, de câte ori consideră de cuviință.

CAPITOLUL III

Te conduc pe calea cea dreaptă fără o carte revelată; îi îndrumăm drept pe cei iubiți și aleși ai mei prin mijloace nevăzute.

Mulți oameni întreabă adesea: „Are satanismul tradițional o Biblie?” și sunt surprinși să afle că nu are. Există multe texte despre care credem că sunt inspirate, dar nu există o „Biblie”, iar Satan pare să abordeze direct acest lucru în acest pasaj. Al-Jilwah este singurul text care se apropie cât de cât de mult de a fi acceptat universal de majoritatea sataniștilor tradiționali, dar nici măcar Al-Jilwah nu este acceptat ca text sacru de toți sataniștii. Porțiunea acestui pasaj care se referă la „mijloace nevăzute”, în opinia mea, se referă în mod clar la acele experiențe spirituale individuale pe care le are fiecare satanist adevărat. Este acea îndrumare interioară sau voce interioară care îi direcționează unde ar trebui să se îndrepte. HOME obișnuia să se refere la aceasta ca la geniu, care este definit ca „spiritul păzitor al unui om sau loc” (Dicționarul latin Cassell) sau tutore intern. Aceasta este acea porțiune a esenței lui Satan care sălășluiește în inima fiecărui satanist, care le oferă îndrumare atunci când au nevoie de ea. Interesant este că această esență spirituală sau voce interioară era simbolizată în arta medievală ca un corb, care se așeza pe umărul magicianului și îi șoptea la ureche, dându-i cuvinte de îndrumare de la Satan. Acesta era simbolul opus imaginii porumbelului, care simboliza spiritul sfânt.

Toate învățăturile mele sunt ușor aplicabile în toate timpurile și în toate condițiile.

Satana arată clar că esența învățăturilor și filozofiei sale nu se schimbă în funcție de capriciile omului. Ele sunt atemporale.

Îi pedepsesc într-o altă lume pe toți cei care fac împotriva voinței mele. Acum, fiii lui Adam nu cunosc starea lucrurilor care va veni. Din acest motiv, ei cad în multe greșeli.

În opinia mea, acest pasaj se referă în mod clar la cei care se consideră profeți, în special la cei care aderă la tradițiile religioase abrahamice, deoarece descendenții lui Adam se referă în mod clar la cei care se consideră descendenți ai lui Adam, adică creștinii, musulmanii și evreii.

Fiarele pământului, păsările cerului și peștii mării sunt toți sub stăpânirea mâinilor mele. Toate comorile și lucrurile ascunse îmi sunt cunoscute; și, așa cum îmi doresc, le iau de la unul și le dau altuia.

Acest pasaj indică în mod clar că Satana exercită stăpânire asupra treburilor omului și a lucrurilor pământești și are puterea de a oferi oamenilor bogății materiale și spirituale după cum consideră de cuviință.

Le dezvălui minunile Mele celor care le caută și, la vremea potrivită, miracolele Mele celor care le primesc de la Mine.

Acest pasaj pare să indice că, dacă un adept Îl caută cu o dorință sinceră, din inimă, va primi în cele din urmă răsplata darurilor și miracolelor Sale.

Dar cei care sunt afară sunt adversarii mei, de aceea mi se opun. Nici nu știu că o astfel de cale este împotriva propriilor lor interese, căci puterea, bogăția și bogățiile sunt în mâna mea și le dăruiesc fiecărui urmaș vrednic al lui Adam. Astfel, guvernarea lumilor, trecerea generațiilor și schimbările conducătorilor lor sunt determinate de mine de la început.

Acest pasaj indică în mod clar că Satana este omniscient și are capacitatea de a controla numirea regilor și stabilirea guvernelor. De asemenea, el are capacitatea de a controla afacerile mai banale ale omului, cum ar fi căsătoria, procrearea etc. Cu toate acestea, nu este clar în ce măsură se

folosește de această putere, deoarece el este cel care ne-a dat darul liberului arbitru în primul rând.

CAPITOLUL IV

Nu voi ceda drepturile mele altor zei.

Din nou, Satana subliniază că nu își va ceda drepturile și autoritatea niciunui alt zeu. Cred că asta înseamnă orice zeu care nu îi este loial - în special zeii religiilor căii drepte. În opinia mea, aceasta nu se referă la demoni, deoarece aceștia sunt zei care sunt sub comanda sa și se supun voinței sale. Acest pasaj vorbește despre zei care nu îi sunt loiali.

Am permis crearea a patru substanțe, patru timpuri și patru colțuri; pentru că acestea sunt lucruri necesare creaturilor. Cărțile evreilor, creștinilor și musulmanilor, ca și ale celor care sunt din afară, acceptă într-un fel, în măsura în care sunt de acord cu și se conformează statutelor mele. Orice este contrar acestora, ei au modificat; nu acceptați.

Acest pasaj arată că există elemente de adevăr chiar și în textele sfinte ale celor care sunt afară. De exemplu, chiar și Biblia spune că Satana este conducătorul acestui pământ și are în mâinile sale împărățiile lumii. „Și diavolul L-a dus pe un munte înalt și I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii. Și diavolul I-a zis: „Îți voi da toată puterea aceasta și slava ei, pentru că Mi-a fost dată; și o dau oricui vreau. De aceea, dacă Te vei închina Mie, toate vor fi ale tale.” (Luca 4:5-8) Așa cum ne îndeamnă Satana, omite tot ce nu este adevărat din textele celor care sunt afară și păstrează doar ceea ce este adevărat și care este în acord cu ceea ce spune el și ai cuvântul Lui. În cazul Bibliei, acest lucru ne lasă doar cu câteva afirmații. Cea pe care am inclus-o în comentariu este una dintre puținele.

Trei lucruri sunt împotriva mea și trei lucruri urăsc.

În general, această afirmație este acceptată printre sataniști ca având două semnificații: fie se referă la religiile creștinismului, iudaismului și islamului, fie este o referință la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Sunt sigur că există și alte grupuri care au alte idei sau cred că se referă la cu totul altceva, dar eu cred că se referă în special la tradițiile credințelor abrahamice.

Dar cei care păzesc secretele Mele vor primi împlinirea promisiunilor Mele.

Această afirmație pare să indice că, dacă îți ții jurămintele de secret față de Satan și păstrezi tăcerea în legătură cu comunicările tale cu el și demonii săi, el te va răsplăti. În general, majoritatea ocultiștilor consideră că comunicarea ta cu spiritele demonice trebuie ținută secretă și nu trebuie împărtășită nici măcar cu colegii tăi sataniști. Dacă este împărtășită, este doar între cei în care ai cea mai mare încredere și pe care îi consideri cu adevărat frați și surori în satanism, adică membrii covenului tău.

Pe cei care suferă pentru mine îi voi răsplăti cu siguranță într-una din lumi.

Mulți sataniști tind să se plângă de nedreptățile pe care le suferă ca urmare a loialității lor față de Satan. Nu ar trebui să fie o surpriză pentru niciun satanist faptul că suntem persecutați pentru credințele și loialitatea noastră față de Satan. Când te închini cuiva care este dușmanul acestei societăți iudeo-creștine în care trăim, nu te poți aștepta să nu fii persecutat pentru că îl venerezi. Dacă ne comportăm cu mândrie, demnitate și onoare și ne amintim că trebuie, în primul rând, să fim loiali lui Satan și împărăției sale înainte de orice altceva, atunci Satan spune că ne va răsplăti pentru loialitatea noastră și pentru orice persecuție pe care am suferit-o în numele său. Să ne fie încălcate drepturile civile și să fim ridiculizați pentru că ne închinăm lui Satan este doar o parte a slujbei; este ceea ce ne-am angajat când am devenit sataniști, iar dacă nu ești dispus să accepți asta, atunci poate că nu ești cu adevărat satanist. Când începi să te simți rău din cauza modului în care ești tratat, ar trebui să încerci să te gândești la asta din punctul de vedere al lui Satan. El este urât de majoritatea omenirii pur și simplu pentru că este ceea ce este. Așadar, dacă el își poate păstra mândria și demnitatea în ciuda a tot ceea ce a suferit, atunci și noi putem.

Dorința mea este ca toți adepții mei să se unească într-o legătură a unității, pentru ca cei de afară să nu-i învingă.

Pentru comentarii suplimentare, vă rugăm să consultați „Capitolul 3: Unitatea Satanică și Anticristul” din acest volum pentru comentariul meu asupra acestui pasaj.

Acum, deci, voi toți care ați urmat poruncile și învățăturile mele, respingeți toate învățăturile și cuvintele celor din afară. Eu nu am propovăduit aceste învățături și nici nu vin de la Mine.

Deși este evident că acest lucru se referă la cei din afară, cum ar fi creștinii, musulmanii, evreii etc., se poate aplica și celor care pretind că au comunicare cu Satana. În anii mei de experiență ca satanist, am descoperit că Satana și demonii sunt uimitor de consecvenți în ceea ce își învață adepții și, deși pot prezenta învățăturile în moduri diferite pentru a se potrivi diferiților oameni cu care interacționează, esența învățăturilor nu se schimbă niciodată. De exemplu, sataniștii acceptă aproape universal, fără nicio îndoială, că Satana le permite copiilor săi să-și urmeze propria natură, atâta timp cât nu i se opun. „Le permit tuturor să-și urmeze dictatele propriei naturi, dar cine mi se opune va regreta amarnic.” Dacă aș citi un text și textul ar pretinde că este cuvântul direct al lui Satana și ar conține afirmații contrare învățăturilor lui Satana, în special celor asupra cărora Satana și demonii au fost întotdeauna consecvenți, aș considera textul fals. Învățăturile fundamentale ale lui Satana nu se schimbă și cred că la asta se referă Satana aici când spune „Respingeți toate învățăturile și cuvintele celor din afară”.

Nu pomeniți numele meu și nici atributele mele, ca să nu regretați; căci nu știți ce pot face cei din afară.

Anton LaVey a insistat că această poruncă nu se mai aplică sataniștilor din zilele noastre. Cred că există dovezi care sugerează contrariul. Dacă ne uităm la ce se întâmplă cu majoritatea sataniștilor atunci când proclamă cu mândrie că sunt sataniști, fie în sala de judecată, fie la locul de muncă, putem vedea că oamenii sunt încă persecutați și abuzați pentru că cred în Satana. Dacă cineva alege să menționeze numele și atributele sale, sfidând direct instrucțiunile lui Satana, persoana care menționează numele și

atributele sale trebuie să își asume responsabilitatea pentru alegerile sale și nu poate da vina pe Satana dacă este abuzată ca urmare, deoarece el a avertizat-o despre ce s-ar putea întâmpla dacă face acest lucru.

CAPITOLUL V

O, voi, care ați crezut în mine, onorați simbolul și imaginea mea, căci ele vă amintesc de mine.

Consider că această afirmație este o referință la simbolul pentagramei și la imaginea lui Baphomet sau a țapului sabatic.

Păziți legile și orânduirile Mele, ascultați de slujitorii Mei și ascultați de tot ce vă vor dicta din lucrurile ascunse.

Acest pasaj se referă nu doar la preoția sa pământească, ci și la acele mesaje pe care un satanist le primește de la spiritele demonice. De fapt, demonii comunică destul de regulat cu adevărații adepți ai lui Satan. Nu este neobișnuit ca oamenii să primească vise și mesaje inspirate din lumea spiritelor, iar Satan ne instruiește să ascultăm de mesagerii săi și să ascultăm orice ne-ar putea spune despre lucrurile ascunse, ceea ce este în mod clar o referire la lumea spiritelor și la funcționarea împărăției sale.

Primiți ceea ce este dictat și nu-l purtați înaintea celor de afară, evrei, creștini, musulmani și alții; căci ei nu cunosc natura învățăturii mele.

Aceasta este o indicație clară a faptului că atunci când primești un mesaj din lumea spiritelor, nu trebuie să-l împărtășești cu persoanele care sunt afară. Motivul pentru care nu ar trebui să-l împărtășești cu cei care sunt afară este pentru că ei nu înțeleg natura lui Satan sau natura învățăturilor sale.

Nu le da cărțile tale, ca nu cumva să le modifice fără știrea ta. Învață pe de rost cea mai mare parte din ele, ca să nu fie modificate.

Satana le-a dat yazidiților instrucțiuni să nu dezvăluie cărțile lor nimănui. Evident, ei nu au ascultat. Cu toții putem vedea ce s-a întâmplat cu Al-Jilwah ca urmare. A fost schimbată și editată într-o multitudine de moduri diferite pe care yazidiții nu le-ar fi putut prevedea, fie că este vorba de adăugarea sau omiterea capitolelor de către oameni, fie de adăugarea de lucruri la ea, astfel încât Al-Jilwah să spună ce vor ei să spună pentru a-și susține filosofia. Dacă yazidiții l-ar fi ascultat pe Satana, acest lucru nu s-ar fi întâmplat. Ce ne învață acest lucru? Că atunci când nu asculți de Satana, tot ceea ce spune el se va întâmpla, dovedind că el nu este doar un zeu al cuvântului său, ci și că este omniscient. De asemenea, dovedește că poate modela circumstanțele în așa fel încât să folosească chiar și greșelile noastre în beneficiul său, așa cum putem vedea din exemplul yazidiților. De aceea, îi încurajez pe toți să învețe Al-Jilwah pe de rost, așa cum a poruncit Satana, astfel încât să nu fim induși în eroare de oamenii care încearcă să modifice Al-Jilwah pentru a-și atinge propriile scopuri.